Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

# தொல்காப்பியரின் இலக்கியக் கொள்கைகள்

# மெய்ப்பாடு

தமிழண்ணல்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

undatio

rukul K

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

D 6594
Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

DONATION

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

D6594
Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

# தொல்காப்பியரின்
# இலக்கியக் கொள்கைகள் :

DONATION

# மெய்ப்பாடு

पुस्तकालय

## THOLKAPPIYAR'S POETICS : IMAGISM (MEYPPAADU)

THAMIZHANNAL

தமிழண்ணல்

Forwarded free of Cost, and with the Compliments of the Department of Education, Government of India, New Delhi.

விற்பனை உரிமை :

மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
60, மேலக் கோபுரத் தெரு, மதுரை-1.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


| | | |
|---|---|---|
| முதற்பதிப்பு | : | மே 1986 |
| பதிப்புரிமை (C) | : | பெரி. சிந்தாமணி |
| ஆசிரியர் | : | 'தமிழண்ணல்'<br>இராம. பெரியகருப்பன் |
| வெளியீடு | : | திலகவதி சோலையப்பன் |
| விற்பனை | : | மீனாட்சி புத்தக நிலையம்<br>60 மேலக்கோபுரத் தெரு<br>மதுரை - 625 001 |
| விலை | : | ரூ. 10 |

| | | |
|---|---|---|
| First Edition | : | May 1986 |
| Copy Right | : | PR. Chinthamani |
| Author | : | 'Thamizhannal'<br>Rm. Periakaruppan |
| Published by | : | Thilakavathi Solaiyappan |
| Selling Rights | : | Meenakshi Puthaka Nilayam<br>60 West Tower Street<br>Madurai - 625001. |

அச்சு : பரத்ராம் பிரிண்டர்ஸ்
மதுரை-20


CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

## உள்ளுறை

1: முன்னுரை 4

2. Tholkappiyar's Poetics: Imagism (Meyppaadu): A Comparative Study 5

3. மெய்ப்பாடு

தொல்காப்பியம்

(அ) கருத்து கோளும் நெறிமுறையும் 13

(ஆ) தொல்காப்பியம் - உரைகள் 14

(இ) பிற்கால இலக்கண நூல்கள் 82

4. வடமொழி இரசக் கோட்பாடும் மெய்ப்பாடும் 88

5. மேலை இலக்கிய உருக்கோட்பாடும் மெய்ப்பாடும் 98

6. இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாடு 109

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

# முன்னுரை

மெய்ப்பாடு பற்றித் தொல்காப்பியர் 'இலக்கியக் கொள்கை' என்ற தெளிவான சிந்தனையுடையவராக இருந்தார். இக் கொள்கைச் சிந்தனை பிற்கால இலக்கண நூல் ஒன்றிலாயினும் காணப்படவில்லை. அவர்கள் சுவை அணி என்றே கருதி, இடைக்கால வடமொழி நூல்களின் செல்வாக்கால் தமிழிலும் அவ்வாறே கூறிப் போயினர். தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களுள் பேராசிரியர்க்கும் இக் 'கொள்கைச்' சிந்தனை தெளிவாக அமைந்திருந்தமை புலனாகிறது.

'மெய்ப்பாடு' தமிழில் சித்திரம், சிற்பம், இசை போன்ற நுண்கலைகட்கும் இலக்கியத்திற்கும் பொதுவான கலைச்சொல்லாக வழங்கி வந்திருக்க வேண்டும். மெய்ப்பாடு உலக வழக்கிலிருந்து பெறப் படுவது நாடக மெய்ப்பாடு வேறு; இலக்கிய மெய்ப் பாடு வேறு. இவண் மெய்ப்பாடு என்பது பொருட் பாடு. சொல்லப்படும் பொருள் தானே வெளிப்படுவது; சொல் கேட்டார்க்குப் பொருள் கண் கூடாவது. இது தமிழில் பெரிதும் அகத்திணையைச் சார்த்தியே உணரப்படுகிறது.

வடமொழி இரசக் கோட்பாட்டுடன் இதற்கு ஒற்றுமையும் உண்டு; வேற்றுமையும் உண்டு மேலை உருக்கோட்பாடு (Imagism) இதனுடன் மிகவும் ஒற்றுமையுடையதாயிருக்கிறது. மெய்ப்பாடு கவிதையில் பொருள் தானே வெளிப்படுவதைப்பற்றியது; உரு அவ்வெளிப்பாட்டிற்கான காரணிகளை விளக்கிக்காட்டுவது; இரசமோ இவ்விரண்டிலும் அழுத்தம் வைக்காமல் இவற்றின் பயனாக மனத்துள் நிகழும் சுவையின்பத்தைப் பெரிதும் விளக்குகிறது.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

# THOLKAPPIYAR'S POETICS

## THEORY OF COMMUNICATION :

## MEYPPAADU

### A COMPARATIVE STUDY

Meyppaatu is enumerated by Tholkappiyar, as one of the components that form a poetry. This is to be underlined and noted. This is listed among the other parts of poetry **Payan** (the purpose of the conveyed meaning of the poetry), **Eccam** (the purport of a poem which has to be completed by an another word or an intention hinted by the speaker) (1259). So Meyppaatu deals with some kind of communi cation of poetical sense, we can easily come to the conclusion.

In Ceyyulial, the definition and number of Meyppaatu are given by Tholkappiyar.

> Meyppaatu is manifestation of meaning, powerfully communicated by the poet, in his poem which discloses its subject-matter very easily and simply to the readers (1460)

At the end of the chapter on Meyppaatu, Tholkappiyar explains that Meyppaatu is Porul Kol, which means, deriving the meaning of a poetry. There, an epithet is used by him, as 'Nannayap porul Kol', which means 'aesthetically derived meaning of a poetry. Those alone who have well

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



experienced in the worldly life, through their eyes and ears can understand the significance of such Meyppaatu meanings.

At the beginning of the chapter, he tells that, this theory is originated from 'Pannai'. There is a great confusion in interpreting this word. Tholkappiyar himself has explained this word in Uriyiyal, as denoting the 'pleasurable games of the lovers' (802). So, it becomes clear that he has developed this theory from Akattinai and Purattinai poetry, which are based on worldly life. Akam poems, in their creation, have the treatment of dance and drama. Anyhow-Tamil Meyppaatu is mainly based on worldly life whereas Sanskrit Rasa theory is on drama.

In Tholkappiyar's period, the meaning of he word Meyppaatu is direct and clear. It was used in dance and drama to denote the physical manifestation of inner feeling's through gestures and movements. Mey-body; paatu-manifestation. But in other fine arts, it had been developed to denote a different connotation. In music, Mey-paatu denoted the instrument and its melodious tune; in drawing and sculpture, the object and its beauty expressed by it were called Mey-paatu. In poetry form and feeling or form and image were termed as Mey-paatu. Usually we compare a thing with a very big one or small one, because we have to

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



create an image to communicate it. Thus the Uvamai-simile is also connected with Meyppaatu, says Tholkoppiyar (1240).

There is an epithet 'Kati', which enhanses the sense of a thing into an image or Mey. He expounds that this word 'Kati' will express, not the bare meaning of a thing only, but will create an image also. Eventhough Tholkappiyar has not defined the theory thoroughly and given a full shape to it, it is possible for us to understand the theory from the salient points expressed by him in such various places.

In our real life, there are four components to create a Meyppaatu: One is man and his senses; second is the object; third is the inner feelings created by the senses experiencing those objects and fourth is the manifestation of the feelings exhibited in his body. According to him there are eight fundamental Meyppaatus. Really, every poem is representing a Meyppaatu of its own. So, there are countless meyppaatus as well in poetry as in the world. In relation to the feeling induced by the content or Meyppaatu of literature, they have been reduced to a limit as eight: Nakai (Laughter), Alukai (pathos), Ilivaral (despisedness), Marutkai (wonder), Accam (fear), Perumitam (Fortitude). Vekuli (Anger), Uvakai (pleasure). To multiply these eight with the former four, it becomes thirty

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



two, in reality. But in a dramatic performance there are two: the actors on one side and the spectators on the other side, to create Meyppaatu. Thus it becomes sixteen in drama, whereas in poetry, the fundamental eight alone are found in its form and content.

**Akam Poetry and Meyppaatu**

In Tolkappiyar's age, Tinai literature was Predominent and the Akam poems were based on dramatic conventions. So, he has described in detail, the Meyppaatus found in Akam poems: Physical manifestations, speeches and character of the lovers depicted in those poems. Large number of Nurpas were ascribed to deliniate such ideal lovers in Akam poetry. Here also Tholkappiyar seems to have thought that the love theme treated in Akam poems should be in accordance with the real life found in the world.

**Perasiriyar**

Perasiriar, reputed commentator on Tholkappiyam - Porulathikaram, has contributed much to develop this theory more clearly and definitely. 'Meyppaatu', he comments, is 'the object made visible to those who listen to the poem'. "Even if the heaven is described in a poem, it will be so picturised as seen by the readers". He says Meyppaatu means Porutpaatu; manifestation of

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



meaning. (Porul - meaning; Paatu - to appear). The inner feelings are so expressed, to be experienced very easily, by the listeners or readers, without any extra effort. He refers to a saying in Tamil 'Kavi Kan Kaattum' — "the poem itself will reveal before your eyes the thing which is described in it".

**Communication theory**

Meyppaatu deals with communication of ideas and feelings expressed in a poem. How the subject matter is communicated? One way of conveying ideas is ordinary; understanding the meaning of poetry. The other is extraordinary; which is the special feature of poetry. It conveys the matter, as experienced by the five senses and feelings. 'Mey' means the form of poetry and the meaning or the matter manifested from it, is meyp-paatu. In an another way, 'Mey' means an image -an appearance created in a poem, through all of its poetical techniques.

Meyppaatu has nothing to do with Rasa - the emotional outcome of seeing a drama, The emotional outcome in reading a poetry is induced by an image created in mental scene of a person who reads a poetry and that image created is called Meyppaatu. Truly the emotional element is there, but only the communication through 'mey' images is dealt with in Tamil theory. Tholkappiyar

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



uses both words cuvai (Rasa) and Meyppaatu in various contexts, in his treatise. But, in regard to the theory Meyppaatu, he never uses 'cuvai' (Rasa) as a synonym to Meyppaatu.

**Rasa theory and Meyppaatu**

Bharatha formulated and explained the theory of Rasa. The famous sutra on Rasa written by him "Vibhavanubhava - Vyabhichari - samyogad Rasa - nishpattih:" i. e. Rasa is obtained as a result of the conjunction of Vibhava, Anubhava and Viyabhicharibhava. Vibhava is divided into two: Alambana and Uddipana. Alambana is the person or character with whom the emotion is manifested. Uddipana means the background which helps to enhance the emotion. Anubhava means bodily gestures by which the emotion is expressed. Vyabhicharibhava means series of emotions which finally create the dominant emotions.

Bharatha has also given some fundamental Rasas, which are prevalent in drama. They are Sringara, Hasya, Karuna, Raudra, Vira, Bhayanaka, Bibhatsa and Adbhuta. These eight Rasas may be corelated with eight Meyppaatus of Tholkappiyar. Eventhough there are similarities among them, the conceptional growth of the terms differs at many points. For example vira is different from Perumitam, n various aspects.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



Bharatha has based his theories on Natya (Nataka) alone. He speaks about the actors, their costumes, their speeches etc, and the appropriateness of those things to the part played by them in the play. Tholkappiyar's theory is entirely based on poetry and the worldly life which is reflected in poetry. Bharatha concentrates on Rasa, which is the final result of experiencing with the events of a drama. Tholkappiyar does not concern with Rasa, but he formulates a theory on form and content of a poetry, which form the basis for such emotion, Rasa. A poetry will, definitely give pleasure to a reader; but Tholkappiyar has not gone to that extent, to explain about that delight. He feels satisfaction and stops there, where the basic ground for creation of Rasa is fully equipped with in a poetry; whereas in Bharatha the result of the communication is stressed. In Tholkappiyam the communication itself is emphasised from the beginning to the end.

**Theory of Imagery and Meyppaatu**

At the beginning of the twentieth century, Ezra Pound and others started a literary movement, which is called Imagism. The typical imagist poems abandon conventional poetic versification and is written in free verse. It chooses any subject and undertakes to render as exactly and tersely as possible without any comments, the writer's response

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


to a visual object. It creates an image that is hard clear and concentrated.[1]

However, Imagery has become a significant theory in the realm of literature. It is equally. applied to the ancient literature, because it is told that, every best poem creates an image within itself. Meyppaatu has striking similarities with imagery. Mey+Paatu : manifestation of Image, Mey—Image. In Uvamaiyiyal, Tholkappiyar connect. simile with Meyppaatu and in Uriyiyal he relates the epithets with Meyppaatu. The creation of images applicable to our eyes, ears etc, is clearly explained by him. The object - the abstract one as well as concrete - which is treated in a poem is presented ahrough an image to the reader. In English, the creativity, all the literary techniques which create an image, is dealt with minutely and in detail. These two theories may be described as the theory of communication in literature. In Sanskrit the divine pleasure, the total and final outcome of spectating a drama or reading a poetry is elaborated by several scholars from Bharatha, the great saint. Many interpretations on Rasa theory are interspersed with religious thinkings. Eventhough communicating process of literature is mentioned in Rasa theory, the stress is only on emotion experienced by it. But here in Tamil and English theories, they are silent about the net result; but the stress is being laid only on communication.

1. M. H. Abrams, A Glossary of Literary Terms, Macmillan, Madras, 1981. pp. 77-78.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

Forwarded free of Cost, and with the Compliments of the Department of Education, Government of India, New Delhi.

# தொல்காப்பியம்

## (அ) கருதுகோளும் நெறிமுறையும்

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாடு வடமொழியில் பரதமுனிவர் கூறும் இரசக் கோட்பாட்டுக்கு நிகரானது; மேனாட்டார் விளக்கும் உருக்கோட்பாட்டிற்கு (Imagery) இணையானது. அக் கோட்பாடுகளுடன் இணைத்துப் பார்ப்பதற்கான பொதுமைக் கூறுகள் பல உளவெனினும், 'மெய்ப்பாடு' அவை இரண்டினும் வேறுபட்ட தனித்தன்மை யுடையது. இக் கருதுகோளை நிறுவுதற்கான சான்றுகள் இதன்கண் திரல்பட, விளக்கத்துடன் தரப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியர் இக்கோட்பாட்டை நன்கு உணர்ந்து, தெளிந்து எடுத்துக்கூறுகிறார். அவருக்குப் பின்வந்த எவ்விலக்கணியும் அவர் உணர்ந்ததுபோல் இக் கோட்பாட்டை உணரவில்லை; அவர் விளக்கிய வழியில் விளக்கவுமில்லை. அவர்களுள் பலர் வடமொழி இரசக் கோட்பாட்டின் தாக்குரவினால் உந்தப்பட்டமையின், மெய்ப்பாட்டிற்கு இரசக் கோட்பாட்டு விளக்கத்தை ஏற்றி உரைத்துப் போயினர். தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் தொல்காப்பிய மூலத்திற்கு உரையெழுதியமையின், அவர்களால் மூல நூலின் உண்மைக் கருத்தை விட இயலவில்லை; தம் கால வடமொழிச் செல்வாக்கையும் கைவிட முடியவில்லை. இதனால் இன்றளவும் மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாடும் தெளிவுபடவில்லை.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



இந் நூல்வரிசைகள் தொல்காப்பிய மூலத்தை அடிஒற்றியே ஆய்ந்து செல்வன; இற்றைக்குச் சற்றேறக் குறைய ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தொல்காப்பிய உரைகளை வேண்டிய அளவு, பொருந்திய இடங்களில் ஏற்று மேற்செல்வன. கருத்துத் தெளிவிற்காக மட்டுமே, பிற மொழிக் கோட்பாடுகளை ஒப்பிட்டுரைப்பன. அவ்வாற்றால், இக்கோட்பாடுகளின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு வலுவான அடித்தளமிடுவன.

பெயர்களைக் கேள்விப்பட்ட அளவிலேயும், எப்போதோ படித்த நினைவிலேயும் யாரும் இக் கோட்பாடுகளைப் பற்றிய அரைகுறை அறிவோடு விவாதிக்கத் தொடங்கி விடுதல் குழப்பத்தை உண்டாக்கும். இந் நூல்வரிசைகளை முற்றக் கற்ற பின், எதிர் மறுத்து வழக்காடுவார் அங்ஙனம் முன் வரின் இக் கோட்பாடுகளின் வளர்ச்சிக்கு அஃது உதவுதல் கூடும். தனி மனிதர்களின் உணர்வுகளை விட, நிலைபெற்ற கோட்பாடுகள் தெளிவான கருத்துருவைப் (concept) பெறுதலே முக்கியம்.

## (ஆ) தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல் முதல் நூற்பா, செய்யுளுறுப்புக் களாகக் கூறும் 34 உறுப்புக்களையும் வரிசைப் படுத்தும் போது, மெய்ப்பாட்டை இருபதாவது உறுப்பாகக் கூறுகிறது.

பயனே மெய்ப்பாடு எச்சவகை எனாஅ (1259)

என்பதில் பயன், கூற்றெச்சம், குறிப்பெச்சம் என்பன பாடலில் பொருள்கொள்ளும் முறைபற்றியவாதலின், மெய்ப்பாடும் பாட்டுப் பொருளை உணர்வதைப்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



பற்றியது போலும் என்ற ஐயம் உண்டாகிறது. பின்னர் இக் கோட்பாட்டைப் பற்றிப் படிக்கும் போது, பாட்டின் பொருளை உணர்ந்து படித்து இன்புறு வதையே – பொருள் கொள்வதையே இஃது உணர்த்து கிறது என்ற தெளிவும் பிறக்கிறது.

பேராசிரியர் இங்கு விளக்கம் கூறும்பொழுது "மெய்ப் பாடென்பது சொற் கேட்டார்க்குப் பொருள் கண் கூடாதல்" என எழுதுகின்றார். இஃது எவ்வாறு பொருந்தும்? தொல்காப்பியர் கூறாததையன்றோ பேராசிரியர் கூறி விளக்குகின்றார் என்றுதான் முதலில் தோன்றும்.

பாட்டின் சொல், தொடரைக்கேட்டதுமே அதன் பொருள் கண் கூடாகிவிடவேண்டும். அதுதான் பாட்டின் மெய்ப்பாடு.

மேற்கண்ட பேராசிரிய விளக்கம் நிகரற்றது. தமிழ் இலக்கியக் கோட்பாட்டு விளக்கத் தொடர்கள் மிகச் சிறப்புடையவை - மிகுந்த தெளிவுடையவை – தனித் தன்மையுடையவை என்பதற்கு இஃதோர் எடுத்துக்காட்டு. மேலும், தொல்காப்பியர் கூறாததைப் பேராசிரியர் கூறவில்லை என்பதும் அடுத்துத் தெளிவு படுத்தப்படும்.

பேராசிரியரின் கருத்துவழி உரையெழுதும் நச்சினார்க்கினியரும் இங்கு "மெய்ப்பாடென்றது சொற்கேட்டோர்க்குப் பொருள் கட்புலனாதலை" என்றே குறிப்பிடுகின்றார். பிற்காலத் தெழுந்த தண்டியலங்காரசாரம் "மெய்ப்பாடாவது, நேராகக் கண்டதுபோலத் தோன்றும் கருத்து" எனக் குறிப்பதும் இதனை ஒட்டியதாகவுளது.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



மெய்ப்பாடு–கொள்கை விளக்கச் சூத்திரங்கள்

செய்யுளியல் முதல் நூற்பாவில் கூறப்பட்ட அனைத்து உறுப்புக்களையும், ஒவ்வொன்றாக வரிசைப்படி அதே இயலில் விளக்கிவரும் பொழுது, மெய்ப்பாடு என்றால் என்ன என்பதையும் தொல் காப்பியர் விளக்குகின்றார்:

உய்த்துணர்வு இன்றித் தலைவரும் பொருளான்[1]
மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பா டாகும் (1460)

எண்வகை இயல்நெறி பிழையா தாகி
முன்னுறக் கிளந்த முடிவினது அதுவே (1461)

இளம்பூரணம் : "யாதானும் ஒன்றைக் கூறியவழி அதன்கண் பொருண்மையை விசாரித்து உணர்தலன்றி அவ்விடத்து வரும் பொருண்மையானே மெய்ப்பாடு தோன்ற முடிப்பது மெய்ப்பாடு என்னும் உறுப்பாம் என்றவாறு."

"செய்யுட் செய்வார் மெய்ப்பாடு தோன்றச் செய்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து".

ஒரு பாடலை நாம் படிக்கின்றோம். அப் பாட்டுப் பொருளை மிகவும் விசாரித்து — ஆராய்ந்து உணர வேண்டும் என்றில்லாமல், படித்தவுடனேயே அதன் பொருள் புலனாகி, அதனால் மெய்ப்பாடு தோன்றப்

1. 'தலைவரு பொருண்மையின்' என்பது இளம்பூரணர் கொண்ட பாடம்.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



படைப்பேத மெய்ப்பாடாகும் என இளம்பூரண விளக்கம் அமைகிறது. அவர் தரும் எடுத்துக்காட்டு :

ஐயோ எனில்யான் புலியஞ்சுவலே
அணைத்தனன் கொளினே அகன்மார்பு எடுக்க வல்லேன்
என்போற் பெருவிதுப் புறுக நின்னை
இன்னா துற்ற அறனில் கூற்றே
நிரைவளை முன்கை பற்றி
வரைநிழல் சேர்கம் நடத்திசின் சிறிதே.

(புறம். 255)

'இதனுள் அழுகையாகிய மெய்ப்பாடு புலப்பட வந்தவாறு கண்டுகொள்க'', என்பர் இளம்பூரணர்.

தலைவனும் தலைவியும் காட்டுவழியில் போன போது, அவனைப் புலி அடித்துவிட்டது. அவனைத் தூக்கவும் மாட்டாமல், தப்பித்து ஓடவும் முடியாமல் தவித்து அழுது தனிமையில் புலம்பும் ஒரு பெண்ணின் அவலத்தை மெய்ப்பாட்டோடு - குறிப்பிட்ட சைகை உணர்வும் தோற்ற - இப் பாடல் விசாரித்து உணர வேண்டாத - தலைவரும் பொருண்மையாலேயே படிப் பவர்க்கும் மெய்ப்பாட்டு உணர்வு தோற்ற முடிக் கின்றது.

**பேராசிரியம் :**

''உய்த்துணர்ச்சியின்றி செய்யுளிடத்து வந்த, சொல்லப்படும் பொருள் தானே வெளிப்பட் டாங்குக் கண்ணீரரும்பல், மெய்சிலிர்த்தல் முத லாகிய சத்துவம் படுமாற்றான் வெளிப்படச் செய்வது மெய்ப்பாடென்னும் உறுப்பாம் என்றவாறு.''

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


"கவிப்பொருள் உணர்ந்தால் அதனானே சொல்லப்படும் பொருள் உய்த்து வேறு கண்டாங்கு அறிதலை மெய்ப்பாடென்றான், அது தேவருலகம் கூறினும் அதனைக் கண்டாங்கறியச் செய்தல் செய்யுளுறுப்பாம் என்றவாறு."

> "தலைவரு பொருளான்" எனவே நோக்குறப்பால் உணர்ந்த பொருட் பிழம்பினைக் காட்டுவது மெய்ப்பாடென்பது இதன் கருத்து. இக் கருத்தினால் 'கவி கண்காட்டும்' எனவும் சொல்லுப."

பேராசிரியர் ஒரு குழந்தைச் சித்திரத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறார். கடைவாயில் எச்சில் ஒழுகத் தவழும் குழந்தைகளைப் புட்டிப்பாலுணவு விளம்பரங்களில் கண்டிருக்கிறோம் அல்லவா? அங்ஙனம் ஒழுகிய வாய் எச்சில் குழந்தையின் மார்பில்வடிந்து, அதில் அணிந்துள்ள அணிகலன்களையும் நனைத்து விடுகிறதாம்.

> மையற விளங்கிய மணி மருள் அவ்வாய் தன்
> மெய்பெறா மழலையின் விளங்குபூண் நனைத்
> தர (கலி. 81)

கடைவாயில் எச்சில் ஒழுகுதல் குழந்தைக் காட்சியை மனத்திரையில் விழச் செய்கிறதல்லவா? இதனையே மெய்ப்பாடென்கின்றார் பேராசிரியர். பேராசிரியரைப் பின்பற்றி அவ்வாறே நச்சினார்க்கினியரும் எழுதுகின்றார்

நச்சினார்க்கினியம் :

"அஃதாவது உலகத்தார் உள்ள நிகழ்ச்சி

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோராற்றான் வெளிப்படுதல். உய்த்துணர்ச்சியின்றிச் செய்யுளிடத்து வந்த பொருளானே கண்ணீரரும்பல், மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல் முதலிய சத்துவம் படுமாறு வெளிப்படச் செய்வது மெய்ப்பாடென்னும் உறுப்பாம் என்றவாறு.''

''அது தேவருலகம் முதலியவற்றைக் கூறினும் கண்டாங்கு அறியச் செய்யுள் செய்தல் செய்யுளுறுப்பென்றார்.''

'' 'தலைவரு பொருளான்' எனவே நோக்குறுப்பானுணர்ந்த பொருட்பிழம்பினைக் காட்டுவது மெய்ப்பாடாம் என்று கொள்க.''

பேராசிரியர் காட்டிய அதே கலித்தொகைப் பாடலில் வரும் 'குழந்தைச் சித்திரத்தை' முழுவதும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார் நச்சினார்க்கினியர்.

மை அற விளங்கிய மணிமருள் அவ்வாய் தன்
மெய் பெறா மழலையின் விளங்குபூண் நனைத்தரப்
பொலம்பிறையுள் தாழ்ந்த புனைவினை உருள்கலம்
நலம்பெறு கமழ்சென்னி நகையொடு துயல்வர
உருவு எஞ்சாது இடைகாட்டும் உடைகழல் அந்துகில்
அரிபொலி கிண்கிணி ஆர்ப்போவாது அடி தட்பப்
பாலோடு அலர்ந்த முலைமறந்து முற்றத்துக்
கால்வல்தேர் கையின் இய்க்கி நடைபயிற்றா

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



ஆல் அமர் செல்வன் அணிசால் பெருவிறல்
போல வரும் என் உயிர் (கலி 81)

தளர்நடை நடந்து, சிறுதேர் உருட்டும் பிள்ளையைப் பற்றிய வண்ணச் சித்திரம் இது. அழகிய வாயில் மழலைபேச முயல்வதால் ஒழுகும் நீர் மார்பின் அணிகலனை நனைக்கிறது. பிறை நெற்றியில் தொங்கும் சுட்டி அசைந்தாடித் தலையின்கண் ஒளிவீசுகிறது. துகிலோ நெகிழ்ந்து கலைவதால் இடை வெளியே தெரிகிறது. காலில் அணிந்த கிண்கிணியின் அரி ஆரவாரம் ஓயாமல் அடி தடுமாறி வைத்துக் குழந்தை நடக்கிறது. தாயின் பாலை மறந்து, சிறு தேரை உருட்டிப் பையன் நடை பயில்கின்றான். ஆலமர் செல்வனாம் சிவன் மைந்தன் முருகன் வருவதுபோல் தன் உயிர்போலும் மகன் வருவதைத் தாய் ஒருத்தி இவ்வாறு புனைவதாக இச் சொல்லோவியம் இடம் பெறுகிறது. 'கவி கண்காட்டும்' என்பதற்கு ஒப்ப, இக் கவி குழந்தையைக் காட்டவில்லையா? சொல் கேட்டார்க்கு – இப்பாட்டின் சொல், தொடர் எல்லாம் கேட்டார்க்குப் பொருள் (குழந்தை) கண்கூடாக வில்லையா? அதுவே மெய்ப்பாடாகும்.

மேலே கண்ட, தொல்காப்பிய மூலத்தாலும் உரைவிளக்கங்களாலும் பெற்ற மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாட்டைக் கீழ் வருமாறு பகுத்துக் காணலாம் :

1. செய்யுட்செய்வார் மெய்ப்பாடு தோன்றச் செய்தல் வேண்டும்

2. செய்யுளைப் படித்ததுமே மெய்ப்பாடு தோன்ற வேண்டும். அதிகமாக விசாரித்து உணர்தலின்றி,

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



மிகவும் முயன்று உய்த்துணர வேண்டும் என்றில்லாமல் பாடலின் கருத்து - உணர்வு உடனே மனத்திற்கு ஆக வேண்டும்.

3 அவ் விடத்து, அச்செய்யுளகத்து வரும் பொருண்மையானே மெய்ப்பாடு உணரப்பட வேண்டும்.

4 மெய்ப்பாடு தோன்ற முடிப்பது மெய்ப்பாடு' கண்ணீரரும்பல், மெய் மயிர்சிலிர்த்தல் முதலாகிய சத்துவம் படுமாற்றால் வெளிப்படச் செய்வது மெய்ப்பாடு.

5. சொற் கேட்டார்க்குப் பொருள் கண்கூடாவது மெய்ப்பாடு. சொற் கேட்டார்க்குப் பொருள் கட்புலனாகும். கவி கண்காட்டும்.
கவிப்பொருள் உணர்ந்தால் அதனானே சொல்லப் படும் பொருளை உய்த்து, வேறு கண்டாங்கு அறிதலே மெய்ப்பாடு.
தேவருலகம் கூறினும் அதனைக் கண்டாங்கு அறியச் செய்தலாகிய செய்யுளுறுப்பு.

6. நோக்கு உறுப்பினால் உணர்ந்த பொருட்பிழம்பினைக் காட்டுவது மெய்ப்பாடு. (ஒவ்வொரு பாடலையும் மறித்து நோக்குவதால், அதன் அடைமொழி முதல் தொடர்நிலைவரை ஒவ்வோர் உறுப்பும் நன்கு உணரப்படுகின்றன. அதனால் பாடலின் கருத்து, பொருட்பிழம்பாகப் படிப்பவர் மனத்தில் தோன்றுகிறது).

நாடகத்தில் காட்சி ஒன்றில் நடிப்பவரிடத்தில் மெய்ப்பாடுகள் தோன்றுவதால், காண்பவரிடத்திலும் அவ்வுணர்வுகள் தோன்றும். பாடலையும் படிக்கும்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



போது அதில் வரும் செய்தி கண்ணெதிரே தோற்று மாறு எழுதிக் காட்டப்பட்டிருக்குமானால், படிப் பவரிடத்தே மெய்ப்பாடு தோன்றும். ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொல் காப்பியரும் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட உரையாசிரியர்களும் இத்துணைதான் விளக்கியிருக்க முடியும் என எண்ணத்தோன்றும். ஆனால் இக் கால மேனாட்டார் சிந்தனைகளோடும் போட்டியிடுமாறு அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். அதுவே எண்ணி, மகிழ்ந்து, பிறர்க்கும் எடுத்துக் கூறுதற்குரியதாகும்.

'மெய்ப்பட முடிப்பது' என்றால், கவிஞன் தான் படைக்கும் ஒன்றை, அப்படியே நடிக்கவைக்க வேண்டும் என்று நேர்பொருள் தருகிறது. பாட்டுப் பொருள் வடிவப் பட்டுவிடவேண்டும். பாட்டுப் பொருள் பிழம்பாகித் தோன்றவேண்டும். அதுவே மெய்ப்பாடு. நாடகத்திற்போலப் படிப்பவனிடம் மெய்ப்பாடு தோன்றுவதைப் பற்றியதன்று இது. அது பிறகு விளைவிக்கப்படும் உணர்வு அல்லது சுவை யாகும். தொல்காப்பியர் 'தலைவரு பொருண்மையால்' அப் பாட்டின்கண் மெய்ப்பட - உருத் தோன்ற, பிழம்பு தோன்றப் படைப்பதே மெய்ப்பாடாகும் என்கிறார். பேராசிரியத்தை மீட்டும் நினைவு கூருங்கள் :

> "சொல்லப்பட்ட பொருள் தானே வெளிப் பட்டாங்குக் கண்ணீர் அரும்பல், மெய் சிலிர்த்தல் முதலாகிய சத்துவம் படுமாற்றான் வெளிப்படச் செய்வது மெய்ப்பாடு."

அஃதாவது பாடலே அம் மெய்ப்பாடு - உருக் கொண்டு வெளிப் புறப்பட்டுத் தோன்றுகிறது-அதுவே

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



மெய்ப்பாடு "கவிப் பொருள் உணர்ந்தால், அக் கவியானே சொல்லப்படும் பொருள்கள் வேறு கண்டாங்கு அறிதல் மெய்ப்பாடு" என்ற சிறப்பு விளக்கமும் பொருளை உணர்வதால் வேறு தனித்துக் கண்டாங்கு (to create a separate image) பெறும் மனவுருவையே சுட்டுகிறது. 'தேவருலகம் கூறினும் கண்டாங்கு அறியச் செய்தல்' என்னும் போது, படைப்பு வன்மையால் அக் காட்சி தோற்றுவிக்கப் படுவதை உணர்த்துகிறார். இங்ஙனம் அறியச் செய்தலும் அறிதலுமே மெய்ப்பாடாகின்றன.

'நோக்குறுப்பால் உணர்ந்த பொருட்பிழம்பு' என்ற தொடரும் பலமுறை சொல்லிச் சொல்லி விளங்கவுணரவேண்டிய விளக்கமாகும். ஒரு பாடலின் சிறு அடைமொழி முதல், அதன் முழுப் பொருள் வரை வடிவமும் பொருளும் ஒரு சேரக்கொண்டு நோக்கி உணர்வார்க்கு, அப் பாடலின் பொருட் பிழம்பு (image) கண்ணெதிரே தோன்றும் - அங்ஙனம் காட்டுவதே மெய்ப்பாடாகும்.

இப்போது ஒரு தெளிவு கிடைக்கிறது. தொல்காப்பியரே சொன்னது அது; பேராசிரியர் மிக விளங்கவுரைத்தது அது. மெய் என்பது பொருட் பிழம்பு; பாடு என்பது தோன்றுவது, கவிதைதான் மெய்யாகிய பொருட் பிழம்பைத் தோற்றுவிக்கிறது; அங்ஙனம் பொருள் கண் கூடாகுமாறு அக் கவிதை – செய்யுள் படைக்கப்படவேண்டும். மெய்ப்பாடு என்பது சொல்லவந்ததை அப்படியே கண்ணாற் கண்டது போல், காதால் கேட்டது போல் உருவாக்கிக் கண் முன்னர் நிறுத்துவதே, படைப்பதே மெய்ப்பாடு

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



எனத் திட்டவட்டமாக உணர்கின்றோம்.

மெய்ப்பாடு – பொருட்பாடு

பேராசிரியர் தொல்காப்பியரை நன்கு உணர்ந்த, மிகச் சிறந்த இலக்கியத் திறனாய்வாளர். மெய்ப் பாட்டியல் தொடக்கத்தில், நூற்பாவைப்போல் எழுதிப் படிக்க வேண்டிய விளக்கம் (definition) ஒன்றை அவர் தருகின்றார்.

"மெய்ப்பாடு என்பன சில பொருள் உணர்த்தியமையின் அப் பெயர்த்தாயிற்று".

அதாவது ஒரு பாடலால் உணர்த்தப்படும் பொருளையே மெய்ப்பாடு என்று கூறுகிறார். யாழ்ப் பாணம் சி. கணேசையர் இதற்கு எழுதிய அடிக் குறிப்பில் "மெய்–பொருள். பொருள் உள்ளதாகலின் அதனை மெய்யென்றார், ஆகுபெயரான்", என விளக்கம் எழுதுகிறார். மெய் மெய்ம்மை என்பன உள்ளதாகிய பொருளைக் குறிப்பதால், அம் மெய்ம்மையை (உண்மையை, உள்ளதை, ஐம்புலன் களால் உண்டென்று நிறுவக் கூடியதை உணர்த்து-வதே மெய்ப்பாடாகிறது. மேலும் பேராசிரியர் தரும் விளக்கம் காண்க :

"மெய்ப்பாடென்பது பொருட்பாடு; அஃதாவது உலகத்தார் உள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்த வாறே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோராற்றான் வெளிப்படுதல்".

பொருட்பாடு – பொருள் தோன்றுதல். உள்ளத் தின் உள்ளே நிகழும் மனவுணர்வுகள் புலப்படுவதோ

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



சாற்றால் வெளிப்படுதல் என்றால் - அவ்வுணர்வுகட்கு எழுத்தானும் சொல்லானும் தொடரானும் ஓர் உருவம் கொடுத்துச் சொல்லோவியம் ஆக்கிப் புறத்தே காண்பார் அதனை மனக்கண்ணால் காணுமாறு வெளிப்படுத்தல் என்று தெளிவுபடுகின்றது.

இஃதொன்றும் பேராசிரியர் தாமே படைத்து மொழியும் விளக்கம் அன்று. தொல்காப்பியரே மெய்ப்பாட்டியல் இறுதி நூற்பாவில் 'நன்னயப் பொருள் கோள்' என்று மெய்ப்பாட்டை விளக்குகிறார். அஃது அடுத்து எடுத்துரைக்கப்படும்.

மெய்ப்பாடு யாரால், எவ்வாறு உணரப்படும் ?

மெய்ப்பாட்டியல் இறுதி நூற்பா மெய்ப்பாட்டை விளங்கிக் கொள்வாரைப் பற்றியது அதன்வழி மெய்ப்பாடுபற்றி மிகவும் அடிப்படையானதோர் கொள்கை விளக்கத்தையும், இக் கால ஆய்வுப் போக்கிற்கேற்ப அது தருகிறது

கண்ணினும் செவியினும் திண்ணிதின் உணரும்
உணர்வுடை மாந்தர்க்கு அல்லது தெரியின்
நன்னயப் பொருள்கோள் எண்ணருங் குரைத்தே
(1221)

இளம்பூரணம் : "ஈண்டுச் சொல்லப்பட்ட நல்ல நயத்தினையுடைய மெய்ப்பாடெல்லாம் ஆராயுங்கால் கண்ணானும் செவியானும் விளங்க உணரும் அறிவுடை மாந்தர்க்கல்லது கருதலாகாது என்றவாறு"

பொருள்கோள் என்பதற்கு இளம்பூரணர் மெய்ப்பாடென்றே பொருள் எழுதுதல் காண்க

பேராசிரியம் : "கண்ணானும் செவியானும்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



யாப்புற அறியும் அறிவுடையார்க்கல்லது மெய்ப் பாட்டுப் பொருள்கோடல் ஆராய்தற்கு அருமை யுடைத்து என்றவாறு".

நன்னயப் பொருள் - மெய்ப்பாட்டுப் பொருள் எனக் கொள்கிறார் பேராசிரியர். இதிலிருந்து தொல்காப்பியர் பொருள் கொள்ளுதலாகிய (கோள் கொள்ளுதல் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்) ஒன்றையே மெய்ப்பாடு என்கிறார் என்பதை அவர் கூற்றிலிருந்தே அறிகிறோம்.

மேற்கண்ட நூற்பாவிற்கும் பேராசிரியர் உரைக்கும் சிறிது இடைவெளி உளது. மெய்ப்பாடு பாட்டின் பொருளை உணர்த்தலே என்று கொண்ட பேராசிரியர், இந் நூற்பாவின் விளக்கம், மேற் கோள்களில் நாடக வழக்கிற்குப் போய்விடுகிறார். மெய்ப்பாட்டை உணருமாறு யாது என்பதே இந் நூற்பாவின் கருத்து. உள்ளத்துணர்வால் முகம் வேறு படுதல், உரைவேறுபடுதல் என்பன நிகழ்ந்தவழி, அவற்றை அறியவல்ல ஆற்றல், அவ்வத்துறை போயினாரது செயல் என்கிறார் பேராசிரியர். எடுத்துக் காட்டுத் தரும்போது தலைவன் தலைவியின் செயல் களால் அவளுடைய உள்ளத்துணர்வை அறிதலையும் தலைவன் சொன்ன சொல்லைக் கேட்டதும் தலைவி அவன் உள்ளத்துணர்வையெல்லாம் உய்த்துணர் தலையும் அவர் அகப்பாடல்களிலிருந்து தந்து விளக்குகிறார். இவையெல்லாம் ஓரளவு உண்மையே எனினும் இதற்கு, மேலும் ஆழமான பொருளுண்டு என்றே தோற்றுகிறது.

மாந்தர்கள் ஒருவர் மெய்ப்பாட்டின்வழி மற்றொருவர் தம் உளக்கருத்தை அறிவதென்பது.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



கண்ணாலும் செவியாலும் அறிந்தறிந்துபழக்கப்பட்ட உணர்வுடைமாந்தர்க்கே எளிதாகும். மற்றவர்க்கு அஃது நினைத்தற்கும் இயலாத ஒன்றாகும் காதலன் காதலியர், ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர் இக்கண், செவிப் புலவழியாக அறிதல் எல்லாம் இதிலடங்கும். மன்னர் களும் பிறர்தம் உள்ளுணர்வுகளை இங்ஙனம் மெய்ப் பாடுகளால் அறியவல்லராவர். இங்ஙனம் உரையாசிரியர்கள் எல்லோரும் கருதினும், இதன் கருத்து மேலும் ஆழமாக எண்ணுதற்குரியதாகும்.

பாடலில் உள்ளதொன்றைப்படித்து உணர்ந்து கொள்வதே 'நன்னயப் பொருள்கோள்' பாடலைப் படித்ததும் அதிலுள்ள பொருளை உணர்தல்- மெய்ப் பாட்டை அறிதல் எளிதன்று. சொற்பொருள் மட்டும் அறிந்தார்க்கு மெய்ப்பாடு தோன்றாது கண்ணாலும் செவியாலும் ஏனைய புலன்களாலும் கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறிந்த பழக்கம் உடையார்க்கே-வாழ்க்கையில் தோய்ந்த அனுபவம் உடையவர்க்கே பாடலிலுள்ள பொருளும் மெய்ப் பாடாகத் தோன்றும். தொல்காப்பியர் திட்பநுட்பம் மிக்கவர் செய்யுளியல் நூற்பாவில் 'மெய்ப்பட முடிப்பது என்றார்', முடிக்கும் செயல்-அமைத்து நிறைவு செய்யும் ஆற்றல் படைக்கும் புலவனுடையது. இங்கு, எவ்வளவு மெய்பாடுள்ள பாடலாக இருந்தாலும் அனுபவ உணர்வுடையவரல்லாத மற்றவர்கட்கு அம்மெய்ப்பாடு புலனாகாது என்று கூறி, படிப்பவனது திறமும் சேர்ந்தாலே மெய்ப்பாடு சிறக்கும் என முடிக்கின்றார். "நன்னயப் பொருள் கோடல், உணர்வுடைமாந்தர்க்கே ஆகும்" என்பதால் இது படிப்பவரைப் பற்றியது என்பது புலனாகும். நன்னயம் என்பதனால் மெய்ப்பாடு அமைவது

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



அழகுணர்ச்சியோடு தொடர்புடையது என்பதும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுகிறது

யாழ்ப்பாணம் சி. கணேசையர் தரும் விளக்கம் ஒன்று காண்க : "இவள் மேனி அணைபோலும் ; இது பரிசத்தால் அறிந்து சுவைத்தது. இக்கனி அமிழ்து போலும் ; இது நாவால் உணர்ந்து சுவைத்தது. இவள் மேனி மாந்தளிர்போலும் ; இது கண்ணாலுணர்ந்து சுவைத்தது. இவள் கூந்தல் பூப்போலும் நாற்ற முடையது ; இது மூக்காலுணர்ந்து சுவைத்தது. இவள் மொழி யாழிசைபோலும் இனிமையுடையது ; இது செவியாலுணர்ந்து சுவைத்தது.'[1] இதிலிருந்துஇப்புலன் வழி நுகரும் பழக்கம் உடையாரே பாட்டுப்பொருள் கொள்ளவும் வல்லராதல் கூடும் என்பதறியப்படும். கண் செவி தலைமையான பொறிகள். இவ்வடிப்படை உணர்வும் கல்வியும் இலக்கியப் பயிற்சியும் இன்றியமையாதன. ஆயினும் மெய்ப்பாடு எனும் பொருளை உணர்தற்கு ஐம்புலவுணர்வு தான் மிக முக்கியமாகும்.

**நாடகமும் இலக்கியமும்**

பண்ணைத் தோன்றிய எண்ணான்கு
பொருளும்
கண்ணிய புறனே நானான்கு என்ப (1195)

நாலிரண் டாகும் பாலுமார் உண்டே (1196)

நகையே அழுகை இளிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகைஎன்று
அப்பால் எட்டே மெய்ப்பா டென்ப (1197)

1. செந்தமிழ், மதுரை, தொகுதி 38, பகுதி 10, 1941. ப. 461.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



நாடகத்திலிருந்து இம் மெய்ப்பாடு இலக்கியத்திற்கும் பெறப்பட்டது என்பர் அறிஞர். அதைக் காட்டிலும் நாடகத்தில் தோன்றிய இப்பண்பு, அதன் வழித்தோன்றிய இலக்கியத்திலும் தானே பதிந்தது என்பதே ஏற்புடையதாகும். தமிழில் அக இலக்கியமும் புற இலக்கியமும் நாடகப் பண்புடையன. ''நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும் பாடல்சான்ற புலனெறி வழக்கம்' (999) என்பதே தொல்காப்பியம்.

'பண்ணைத் தோன்றிய' என்பதால் இது உலக வழக்கில், தோன்றி வளர்ந்தது என்பதைத் தொல்-காப்பியர் சுட்டுகிறார். ''கெடவரல் பண்ணை ஆயிரண்டும் விளையாட்டு'' (802) எனத் தொல் காப்பியம் பொருள் கூறும். அக்காலத்து விளையாட்டு' என்பது சிறுவர் விளையாட்டைக் (Sports) குறிக்காமல், பெரியவர்களின் இன்ப விளையாட்டைக் குறித்தது. தலைமகன் பரத்தையருடன் ஆடிப்பாடித் திரிவதும் கூத்துள் நடித்து மகிழ்வதும் விளையாட்டு எனப் பட்டன. இதற்கு 'விளையாட்டு ஆயத்தின்கண்' என்று இளம்பூரணர் உரையெழுதினார். பேராசிரியர் ''முடியுடைவேந்தரும் குறுநில மன்னரும் முதலானோர் நாடக மகளிர் ஆடலும் பாடலும் கண்டும் கேட்டும் காமம் நுகரும் இன்ப விளையாட்டு'' என விளக்கினார். பிறவாறு இதற்குப் பொருள் கூறுவது பொருந்தாது.

நாடகத்தில் மட்டுமன்றி, நாடகமே போன்று ஆடிப்பாடி இன்பம் நுகரும் வாழ்க்கையிலும் மெய்ப் பாடுகள் காணப்படுதலால், 'நாடகத்தில் தோன்றிய' என்றோ, 'கூத்துள் தோன்றிய' என்றோ கூறாமல் 'பண்ணை'த் தோன்றிய என்றார் தொல்காப்பியர். கூத்துள் தோன்றியதேயாயினும் இங்கு பேசப்படுவது

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



செய்யுளுள் - இலக்கியத்துள் அமையும் மெய்ப்பாடு பற்றியதே என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. தொல்காப்பியர் இதனையும் சேர்த்து,

நல்லிசைப் புலவர் செய்யுள் உறுப்பென
வல்லிதிற் கூறி வகுத்துரைத் தனரே (1259)

என அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறிவிடுகிறார். எனவேதான் உரையாசிரியர்கள் மெய்ப்பாடு என்றதும் நாடக நினைவு வந்து அதன் சார்புபட விளக்கிச் சென்றாலும், செய்யுளுறுப்பு என்ற கருத்தை விட முடியாமல் இடர்ப்படுகின்றனர். "இவ்வாசிரியர் மெய்ப்பாடும் செய்யுளுறுப்பென ஓதினமை உணர்க" என்று இளம்பூரணர் நினைவுபடுத்திக் கொள்வர். மேலும் "மெய்யின்கண் தோன்றுதலின் மெய்ப்பாடாயிற்று. அஃதேல் இவ்விலக்கணம் கூத்தினுள் பயன்படல் உண்டாதலின் ஈண்டு வேண்டாவெனின், ஈண்டும் செய்யுட் செய்யுங்கால் சுவைபடச் செய்ய வேண்டுதலின் ஈண்டும் கூறவேண்டும் என்க," என்று இளம்பூரணர் சமாதானம் தேடுவர்.

பேராசிரியர் இதனைப் 'பிறன்கோட் கூறல்' எனும் உத்தி என்பர். மேலும் அவர் "இது பொருளோத்தினுள் ஆராய்வதென்னை, நாடக வழக்கத்தானே ஒருவன் செய்ததனை ஒருவன் வழக்கி னின்றும் வாங்கிக்கொண்டு பின்னர்ச் செய்கின்றதாகலானும் வழக்கெனப்படாதாகலானும், ஈண்டு ஆராய்வது 'பிறிதெடுத்துரைத்தல்' என்னும் குற்றமாம் என்பது கடா. அதுவன்றே, இச் சூத்திரம் 'பிறன் கோட் கூறல்' என்னும் உத்திவகையாற்கூறி அது தானே மரபாயிற்றென்பது," என விளக்கம் தருவர்.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



உலக வழக்கில் கண்டதை மனத்துள் வாங்கிக் கொண்டு பின்னர்ப் படைப்பது நாடகம். உலக வழக்கல்லாத நாடக வழக்கை இங்கு எடுத்துக் கூறலாமோ எனக் கேட்டுக்கொண்டு, பேராசிரியரும் சமாதானம் தேடவே முயல்கின்றார்.

தொல்காப்பியர் நாடகத்தினின்றும் பெறப்பட்ட இம் மெய்ப்பாடு இலக்கியத்தில் அமையுமாற்றையே முழுவதுமாகப் பேசுகிறார். நாடகமும் இலக்கியமே. மனிதனின் வெளிப்படையான, அழுத்தமான உணர்வு வெளிப்பாடெல்லாம் நாடகமாகிறது; ஒப்பனை செய்து நடிப்பது உண்மை நாடகமாகிறது. உண்மையில் முதல் இலக்கியம் நாடகமே – மனித மன உணர்வு வெளிப்பாடே அதுவே சொல்வடிவம் பெறும் போது இலக்கியமாகிறது. இலக்கியத்தை ஒருவகை நாடகமென்றும் கூறலாம். இதில் மனித மன உணர்வுகள் சொல் வடிவில் வெளிப்படுத்தப்படு கின்றன மனித மனவுணர்வுகளை மனிதன் உடம் பிலும் வெளிப்படுத்துகிறான்; சொல்லிலும் வெளிப் படுத்துகிறான். இது 'போலச் செய்தல்' என அரிஸ்டாடில் கூறும் உளவியலின் விளைவு. முன்னைய இலக்கியம் நாடகம் – மனிதன் தன் உடம்பில் சைகை வழி உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவது. பின்னைய இலக்கியம் இச் செய்யுள் இதில் மனிதன் சொல், தொடர், அணி முதலிய உத்திகள் வழி, திறன்களின் வழி உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துகிறான் முன்னதும் மெய்ப்பாடுதான் என்றால் பின்னதும் மெய்ப்பாடுதான் என்பது தொல்காப்பியர் கருத்தாதல் வேண்டும். முன்னதை மெய்யின்கண் தோன்றுதலின் மெய்ப்பாடு என விளக்குதல் தகும்; பின்னதை பாட்டு வெளிப்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



படுத்தும் மெய்ப்பாடு (பொருள் - உணர்வு) எனல் தகும்.

இடைத் தொடர்பு மனத்தொடர்பு

நாடகத்தில் நடிப்பவன் செய்தது காண்பவனுக்கு எய்துகிறது. வாழ்வில் நுகர்ந்தவன் வெளிப்படுத்தியது பார்ப்பவனால் உணரப்படுகிறது இலக்கியத்தில் படைப்பவன் வெளிப்படுத்தியது படிப்பவனால் உணரப்படுகிறது. எல்லாமே மனத்தொடர்பு (Communication) பற்றியன, மெய்ப்பாடு இம் மனத்தொடர்பு பற்றிய கோட்பாடாகும்.

> இருவகை நிலத்தின் இயல்வது சுவையே
> உய்ப்போன் செய்தது காண்போர்க்கு எய்துதல்
> மெய்ப்பா டென்ப மெய்யுணர்ந் தோரே

என்பன செயிற்றியம். மனத்துள் தோன்றும் 'கருத்துரு'வையே தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாருடன்கின்றார் என்பது தெளிவு. மெய் + பாடு மெய் தோன்றுதல். படிக்கும், பார்க்கும் ஒன்றினால் மனத்தினுள் எழும் உருவே மெய்ப்பாடு, கண்ணுக்குத் தெரியாத, அருவமான உணர்வுகள் இங்ஙனம் உறுப்பு அசைவுகளால் 'உரு'ப்பெற்று ஒருவரிடமிருந்து மற்றவருக்குச் சென்று சேர்கின்றன, 'அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடு' என்னும்போது, நகை, உவகை அழுகை முதலியன இக் கருத்துருக்களுக்குத் தரப்பட்ட அல்லது உணர்ச்சியுருக்களுக்குத் தரப்பட்ட மொத்தமான பெயராகும். உலகில் ஆயிரம் 'உரு'க்கள் ஆயிரம் விதத்தில் படைக்கப்பட்டு, ஒருவரிடமிருந்து ஒருவரால் உணரப்படலாம், அவை அனைத்தையும் நகையுரு. அழுகையுரு. உவகைக் கருத்துரு, பெருமித உணர்வுரு

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


என்று இவ்வாறு தொகுத்துச்சொல்லலாம். எனவே தான் அன்றைய மொழிமரபிற்கு ஏற்ப, இவற்றை நகை மெய்ப்பாடு, மருட்கைமெய்ப்பாடு என இவ்வாறு பகுத்துக் கூறுகிறார் தொல்காப்பியர்.

32—16—8

தொல்காப்பியர் தமிழாசிரியர் மட்டுமல்லர்; ஒரு கணித மேதையும் ஆவார். அவர் அசை, சீர், தொடை போன்றவற்றை வகைதொகைப்படுத்திப் பெருக்கி மொத்த எண்ணிக்கை கூற எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சிகளைப் பார்த்தால் அவருடைய கணக்கறிவு புலனாகும் மெய்ப்பாட்டியலிலும் அவர் ஏதோ கணக்குப் போட்டுக் காட்டுகிறார். அது பலராலும் பலவாறு விளக்கப்படுகிறது

பண்ணைத் தோன்றும் எண்ணான்கு பொருள்கள் யாவை? எட்டு மெய்ப்பாடு கூறி, பிறகு ஒவ்வொன்றும் நான்கு நான்கு அடிப்படைகளில் பிறக்கும் எனஅவர் கூறுதலான் இவற்றைப் பெருக்கிவரும் முப்பத்திரண்டே மெய்ப்பாட்டியல் முதல் நூற்பாவில் கூறப்படுகிறதென இளம்பூரணர் எடுத்துரைக்கிறார் இக்கால உரையாசிரியர் கணக்காயர் ச. சோ. பாரதியார் அதை ஏற்று விளக்கிச் சென்றுள்ளார்

பின்னர் 'பதினாறு' என்று கூறுவதுடன் அஃது ஒத்துவரவில்லை. மெய்ப்பாட்டின் அடிப்படைகளாகக் கூறப்படும் வறுமை, பிணி, கல்வி போல்வன உலகியற் காரணங்களேயன்றிக் 'கூத்துட் தோன்றுவன' அல்ல.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


பேராசிரியர் கூறும் உரையைக் காண்போம்: உலகின்கண் சுவைக்கப்படு பொருளும் அதனை நுகரும் பொறியுணர்வும் அதனால் ஏற்படும் மனக் குறிப்பும் அக்குறிப்பின்வழிப் புறத்தே நிகழும் மெய்ப் பாடும் என நான்குள. இவற்றை நகை முதலிய எட்டோடும் உறழ முப்பத்திரண்டாகும். உலகியலில் கண்டும் கேட்டும் நுகரும் இன்ப விளையாட்டில் இந் நான்கும் அமைதல் காண்கிறோம்.

இதனையே நாடகத்தில் ஏற்றிப்பார்க்குங்கால் நிலைமை வேறு.

இருவகை நிலத்தின் இயல்வது சுவையே
உய்ப்போன செய்தது காண்போர்க்கு
எய்துதல்
மெய்ப்பாடென்ப மெய்யுணர்ந் தோரே

என்பன முற்காட்டிய 'செயிற்றியம்' என்னும் நாடகநூல் சூத்திரங்கள். நாடகத்தில் நடிப்பவனே சுவைக்கப்படு பொருள்; அதனைப் பார்த்துச் சுவைப் பவன் மனத்து நிகழ்வது சுவை நகை முதலிய எட்டோடும் இவை இரண்டையும் உறழப் பதினாறாகும்.

பண்ணைத் தோன்றிய எண்ணான்கு பொருளும் - உலகியலில் கண்டும் கேட்டும் இன்பம் நுகருங்கால் தோன்றும் முப்பத்திரண்டுபொருளும்; கண்ணியபுறனே நானான்கு என்ப - அது கருதிய பொருட்பகுதியின் புறத்தே நாடகத்தில் தோன்றுவன பதினாறாகும். பேராசிரியர் 'பதினாறாகி அடங்கும் நாடக நூலாசிரியர்க்கு'' என்றே பொழிப்புரையில் தெளிவாகக் கூறுவர்.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



இவையே செய்யுளுறுப்பாகும்பொழுது, பாட்டுப் பொருளை – மெய்ம்மையைப் படித்துணர்வார் உள்ளத்தே அம்மெய்ப்பாடு தோன்றுவதை மட்டும் குறிக்கும். அப்போது மெய்ப்பாடுகள் எட்டெனவே அடங்கிவிடுகின்றன. பேராசிரியர் உரைவழியேதான் நமக்கு இவ்விளக்கம் கிடைக்கிறது. எனினும் 'இரு வகை நிலம்' என்பதுபற்றி ஆராயும்பொழுதும் முப்பத்திரண்டினைப் பதினாறென அடக்கும் பொழுதும் அவர் உரை தெளிவின்றியுளது. காலப் பழமையால் அவர் உரையைக் கேட்டு எழுதினார் யாரேனும் தவறுபட எழுதியிருக்கக்கூடும் என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பிறிதொரு வகையாக விளக்கினால் இஃது இன்னும் தெளிவுபடும்:

உலகியல் வழக்கு

வேம்பு என்னும் பொருள்
அதைச் சுவைக்கும் நா என்னும் பொறி
இவையிரண்டும் ஒருங்கு கூடிய வழியல்லது
கைப்புச் சுவை பிறவாது.

மனத்து நிகழும் குறிப்பு (உணர்வு)
புறத்தே தோன்றும் விறல் (சத்துவம்–சைகை–அபிநயம்)

புறத்தே தோன்றும்போதே மெய்ப்பாடெனப்படும். உள்ளே தோன்றும் மன நிகழ்ச்சியே புறத்தே வெளிப் படுகிறது.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



சுவைக்கப்படு பொருள் ஒன்று
அதனைச் சுவைப்போன் இரண்டு
அவன் மனத்தே தோன்றும் குறிப்பு மூன்று
அதன் புறவெளிப்பாடு நான்கு

ஆனால் நாடகத்தில் இவை நான்கும் இல. அங்கு 'இரு வகை நிலமே' உள.

நடிப்போன் – உய்ப்போன் - செயல் ஒன்று
காண்போர்க்கு அஃது எய்தல் இரண்டு

ஆயின் இலக்கியத்தில், செய்யுளில் இவை இரண்டும் கூட இல. அதில் காண்போன்-படிப்போன் உணர்வோன்-நுகர்வோன் ஒருவனே உளன். அவன் செய்யுளை-இலக்கியத்தைச் சுவைக்குங்கால் அவனுடைய மனக்கண்ணிற்கு மெய்ப்பாடு தோன்றிச் சுவையுணர்வைப் பயக்கிறது. அங்கும் செய்யுள் ஒன்று எனவும் அதைச் சுவைத்துப்படிப்போன் இரண்டு எனவும் பகுத்துக் கூறலாம். எனினும் எஞ்சிநிற்பது எட்டேயாகலின், எட்டென அடக்கிக் கூறுகின்றார் ஆசிரியர். 'நாலிரண்டாகும் பாலுமார் உண்டே' என்ற உம்மை, பதினாறும் ஆகலாம்; எனினும் எட்டென்பதே சிறப்பு என உணர்த்தி நிற்கிறது.

மேற்கண்ட நூற்பாக்களுக்குப் பிறவாறு கூறும் உரைகள்யாவும் பொருந்தா என்பது தெளிவு. அவை பற்றி இங்கு நீள விவாதிக்காத காரணம் குழப்பம் தவிர்ப்பதற்கேயாகும். தொல்காப்பியர் செய்யுளுறுப்பு, பொருள்கோள், தலைவரு பொருண்மை என்றெல்லாம் சுட்டுவதால் அவை அவர் நாடகநூல் விளக்கத்தை இங்கு ஏற்றியுரைக்காமல், இலக்கியக்கோட்பாட்டையே

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



விரித்துரைக்கிறார் என ஐயமின்றி மெய்ப்பிக்கின்றன. எனவே உலகியல்-நாடகம்-இலக்கியம் இவற்றிடை வேறுபாடு காட்டுகிறார் எனப் பொருளுரைத்தல், எவ்வகையிலும் பொருத்தமுடையதேயாம்.

மெய்ப்பாடு என்பது வாழ்க்கையிலும் அமைகிறது; நாடகத்திலும் வெளிப்படுகிறது; இலக்கியத்திலும் உணரப்படுகிறது.

இலக்கியத்தில் பொருள் வெளிப்பாடே அதன் மெய்ப்பாடாகிறது. எனவே பரத முனிவர் போல் நாடகத்திற்கு என்று இலக்கணம் கூறாமல் தொல்காப்பியர் செய்யுளுறுப்பென்று கூறி, அதற்கேற்ப விரித்துச் செல்வது மிகமிக அடிக்கோடிட்டுச் சிந்திக்கவேண்டிய ஒன்றாகும்

நாடகத்திற்குரிய இலக்கணத்தை இலக்கியத்தில் ஏற்றிப் பார்ப்பது வேறு; இலக்கியத்திலேயே மெய்ப்பாடிருக்கிறதென எண்ணிப்பார்ப்பது வேறு. தொல்காப்பியர் பின்னைய முறையில் முன்னரே எண்ணிப் பார்த்தவர்.

மெய்ப்பாட்டியலில் முதல் 12 பாக்களிலும் இறுதி ஒரு பாவிலும் உணர்த்தப்படுவது அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுமெய்ப்பாடுகள்; இடையில் 14 பாக்கள் அகத்திணைக்குரியன.

அகத்திணை மெய்ப்பாடுகளும்
மெய்ப்பாட்டு விளக்கமும்

மெய்ப்பாடு என்பது பொருட்பாடேயெனின் அகத்திணை மெய்ப்பாடுகளை ஏன் கூறவேண்டும்?

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



அவை உடம்பின்கண் தோன்றும் 'சத்துவம்' பற்றியன வாத உள்ளனவே என்ற கேள்வி எழும். இளம்பூரணர் "அச்சமுற்றான் மாட்டு நிகழும் அச்சம் அவன்மாட்டுச் சத்துவத்தினால் புறப்பட்டுக் காண்போர்க்குப் புலனாகும் தன்மை மெய்ப்பாடெனக் கொள்ளப்படும். மெய்யின்கண் தோன்றுதலின் மெய்ப்பாடாயிற்று" எனக்கூறும் விளக்கம் (மெய்ப் 3) பொருத்தமுடைய தேயன்றோ? பேராசிரியர் "மெய்ப்பாடென்பது பொருட்பாடு; அஃதாவது உலகத்தார் உள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவ தோராற்றால் வெளிப்படுதல்' (மெய்ப் 1) எனக்கூறிய விளக்கம் அதனின் வேறுபட உளதே? ஏன்? 'சொல் கேட்டார்க்குப் பொருள் கண் கூடாதல்' என்பதும் முற்றிலும் பிறிதொரு விளக்கமாக உளதே? இத்தகைய வினாக்கள் எழுதல் இயல்பேயாம்.

தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாடு பற்றிக் கூறுவன வற்றை மூன்று புகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். அகத் திணை மாந்தர்களிடம் - தலைவன் தலைவியிடம் உலகியலில் இயல்பாக நிகழும் சில மெய்த் தோற்றங்கள்; அவர்களுடைய உளவியலைக் காட்டும் புற நிகழ்ச்சிகள் ஒரு பகுதி.

அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் மற்றும் இலக்கியத் திற்கே பொதுவான சில அடிப்படை மெய்ப்பாடுகளும் அவற்றின் பிரிவுகளும் பிறிதொரு பகுதி. மெய்ப்பாட்டு வினாக்கம் சிறுபகுதி.

தொல்காப்பியர் கூறும் மெய்ப்பாட்டு விளக்கம் (Definition) தெளிவுடையது; மெய்ப்பாடு செய்யுளுறுப் பாகவே இவ்வியற்றமிழில் பேசப்படுகிறது. செய்யுளின்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



பொருள் நேரில் கண்டாங்கு வெளிப்படுவதே மெய்ப்பாடாகும்.

மேலும் தொல்காப்பியர் கூறும் மெய்ப்பாடு உலகியல் சார்ந்தது; நாடக மெய்ப்பாடுகளும் உலகியலினின்றே பெறப்படுகின்றன. இலக்கிய மெய்ப்பாடுகளும் உலகியலின் வழி வளர்ந்தமைந் தவையேயாம். பரத முனிவருக்கும் தொல்காப்பியருக்கும் இஃதோர் அடிப்படை வேறுபாடாகிறது. 'உலகியலில் ஒருவர் தமது மனவுணர்வை வெளிப்படுத்துவது; 'உள்ள நிகழ்ச்சி புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதொரு வழியில் வெளிப்படுவது ஆகும். செய்யுளுள் அதன் பொருள் விளைவிக்கும் உணர்வு-உள்ள நிகழ்ச்சி, அப்பாடலின் வடிவம், சொல், தொடர், திறன்களால் ஆற்றலுடன் புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதாகும். எனவே கண்ணினும் செவியினும் அவ்வாறே பிற புலன்களிலும் உலகியலில் மெய்ப்பாடுகளை உணரும் ஆற்றலுடையாரே, செய்யுளில் அமையும் மெய்ப்பாடுகளையும் உணர்ந்து அனுபவிக்கமுடியும். அன்று, தமிழில் அகத்திணை இலக்கியம் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்தமையாலும், புறத்திணையைவிட அகத்தின் கண்ணேதான் நாடகவழக்கு மிகுதியாகப் படிந்து விளங்கியமையாலும் அதுபற்றிய மெய்ப்பாடுகளை விரித்தோதுகிறார் தொல்காப்பியர்.

தொல்காப்பியர் கூறும் மெய்ப்பாடுகள் உலகின் கண் காணப்படுவன என்பது பேராசிரியர் உரையாலும் புலனாகும்; ''இவை முப்பத்திரண்டும் மேற்கூறிய முப்பத்திரண்டும் போல அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவாகி நிகழும் மெய்ப்பாடெனக் கொள்க. இவையெல்லாம் உலகவழக்காகலான் இவ்வழக்கே பற்றி

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



நாடக வழக்குள்ளும் கடியப்படா என்றவாறு. மற்றிவற்றை எண்ணிய மாத்திரை அல்லது இலக்கணம் கூறுகின்றிலனால் எனின், சொல்லின் முடியும் இலக்கணத்தவர்களின் சொல்லானாயினான் என்பது. உதாரணம் இக் கூறியவாற்றான் வழக்கு நோக்கியும் செய்யுள் நோக்கியும் கண்டுணரப்படும்''.
(மெய்ப். 12)

தலைவி தன் வேட்கையைத் தலைவனிடம் வாய்விட்டுக் கூறமாட்டாள். பிறர் அறியுமாறு, அவள் தன் உணர்வினை உடம்பின்வழி வெளிப்படுத்தி நிற்பாள். அது எதுபோல எனின் புதுமண் கலத்துள் பெய்தநீர் புறம்பொசிந்து காட்டுவது போல, அவ்வுணர்வு வெளிப்பட்டுத் தோன்றும்.

தன்னுறு வேட்கை கிழவன்முற் கிளத்தல்
எண்ணுங் காலைக் கிழத்திக்கு இல்லை
பிறநீர் மாக்களின் அறிய ஆயிடைப்
பெய்ந்நீர் போலும் உணர்விற்று என்ப
(1064)

இவ்வாறு பல இடங்களிலும் சுட்டுவதுபோலவே, மெய்ப்பாட்டியலில் கூறப்படும் அகத்திணை மெய்ப்பாடுகளும் உலகியல் சார்ந்தனவாக உள்ளன.

மெய்ப்பாட்டியலின் இறுதியில்தலைவன், தலைவி பற்றி இரண்டு நூற்பாக்கள் உள. பொதுவாக அகத் திணைப் பாடல்களில் இவ்விருவர் பற்றிய மனவுணர்வு களே சித்திரமாகத் தீட்டப்படுகின்றன. ஏனைய மாந்-தர்களும் தத்தம் மனவுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தாமல், தம் சொற்களாலும் செயல்களாலும் இவ்விருவர் தம்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



உணர்ச்சிநிலைகளை மிகுவிக்கவோ, மாற்றவோ முற்படுபவராகக் காட்டப்படுகின்றனர். இவ்வகையில் எண்ணிப் பார்த்தால் அகத்திணை என்பது முழுவதும் தலைவன் தலைவியர் பற்றியதே என்றாகிறது. அதனால் அகத்திணையில் படைக்கப்படும் இத் தலைமை மாந்தர்கள் குற்றங்குறையின் நீங்கிய வராகவும் சிறந்த பண்புகளை உடையவராகவும் தம்முள் ஒப்புமைகள் பல பெற்று, ஒருவனுக்கொருவர் நிகரானவர்களாகவும் திகழவேண்டும் என்று தொல் காப்பியர் விதிவகுக்கின்றார். இதற்குக் காரணம் யாது?

ஒரு பாடலில் கூறப்படும் செய்தி, ஒரு மலர் பற்றியதாயினும் அல்லது கடல் பற்றியதாயினும் கண்ணாற்கண்டதுபோல், காதால் கேட்டதுபோல் இங்ஙனம் ஐம்புலன்களாலும் நேரே உணர்ந்ததுபோல் படைக்கவேண்டும். அது மெய்ப்பாடு. அங்ஙனமாயின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் இம்மெய்ப்பாடு உளது என்பதால்; மெய்ப்பாடுகள் பற்றிய வகைகளும் எண்ணிறந்தன ஆகும். அவ்வெல்லாவற்றையும் தொல்காப்பியர் தொகுத்துணர்ந்து அவற்றின் அடிப்படைகளை மட்டும் கூறி அமைகிறார். புறப்பாடல்கள் எண்ணிறந்த பொருள் பற்றியனவாய், வாழ்க்கையுடன் நேரடித்தொடர்புடையனவாய் இருப்பதால் அவற்றால் உணர்த்தப்படும் மெய்ப்பாடுகள் ஒரு வரையறைக்குள் கொண்டுவரக்கூடியன அல்ல. வாழ்க்கையை நாடகப் பண்போடு உணர்த்தும் அக இலக்கியத்தில், குறிப்பிடத்தக்க இயற்கை வருணனை, நிலச்சித்திரிப்பு, பருவப் புனைவு போல்வன கட்புலனாகுமாறு நன்கு படைக்கப்பட்டுள்ளன. இவையும் மெய்ப்பாட்டுத் திறனில் அடங்குவனவேனும் கணக்கிடக் கூடியன

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



அல்ல. எல்லாவற்றுக்கும் முன்மாதிரியாக, அகப் பாடல்களில் வரும் தலைமை மாந்தரையும், அவர்கள் பால் நிகழும் மெய்ப்பாடுகளையும் பற்றிமட்டும் தொல்காப்பியர் விளக்கிச் செல்கின்றார் அதனால் தான் தலைவன் தலைவியர் பண்பு நலன்களை அவர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

பிறப்பே, குடிமை, ஆண்மை, ஆண்டோடு,
உருவு நிறுத்த காம வாயில்,
நிறையே, அருளே, உணர்வோடு திருவென
முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே. (1219)

குடிப்பிறப்பும் ஒழுக்கமும், ஆண்மையும் (பெண்மையும்) வயதும், வடிவமும், அதிற் பொருந்திய காமவுணர்வும், நிறையும், அருளும், அறிவும், திருவும் என இவற்றால் தலைவன் தலைவியர் ஒத்திருக்கவேண்டும் அவர்கள் பால் இருக்கத் தகாத சில பண்புகளும் உள.

நிம்பிரி, கொடுமை, வியப்பொடு, புறமொழி,
வன்சொல், பொச்சாப்பு, மடிமையொடு குடிமை
இன்புறல், ஏழைமை, மறப்போடு ஒப்புமை
என்றிவை இன்மை என்மனார் புலவர் (1220)

ஒருவர் மீது ஒருவருக்குப் பொறாமை, ஒருவர் ஒருவருக் கெதிராகச் செய்யும் கொடிய சூழ்ச்சி, ஒருவரினும் ஒருவர் தம்மைப் பெரியராக வியத்தல், ஒருவர் ஒருவரைப் பற்றிப் புறங்கூறுதல், கடுஞ் சொற் கூறுதல், சோர்வு (பிழை செய்தல்), முயற்சி யின்மை, இழிந்தகுடி உயர்ந்தகுடி என வேறுபாடு கருதுதல், ஒருவர் ஒருவரினும் இன்புறுவதாக நினைத்தல், பேதைமை, மறத்தல் (கற்றதை மறத்தல்,

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



நன்றி மறத்தல்), இன்னாரோடு இவர் ஒப்புமை யுடையரெனத் தலைவன் தலைவியர் ஒருவரை ஒருவர் ஒப்புமைப்படுத்திப்பார்த்தல் என இப் பனிரண்டு குற்றங்களின் நீங்கியவரே உயர்ந்த தலைவன் தலைவியர் ஆவார்.

ஒரு கணவன் தன் மனைவியைப் பிற மகளிருடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல் தவறு; அதுபோல் மனைவியும் தன் கணவனைப் பிற ஆடவருடன் ஒப்பிட்டுச் சிந்தித்-தல் கூடாது. சில சமயங்களில் தன் மனைவியினும் மற்ற ஒரு பெண் அழகில் சிறந்தவள் எனத் தோன்றி மன நெகிழ்வு உண்டாதல் கூடுமன்றோ? இளம் பூரணர் விளக்கம் வருமாறு : "ஒப்புமை என்பது ஆண்-பாலாயினும் பெண்பாலாயினும் தான் காதலிக்கப் பட்டாரைப் போல்வாரைக் கண்டவழி அவர் போல்வர் என ஆண்டு நிகழும் உள்ள நிகழ்ச்சி. அது உலகின்கட் கீழ்மக்கள்மாட்டும் கண்ணிலோர் மாட்டும் நிகழ்தலின் அது தலைமக்கட்காகாதென விலக்கப்பட்டது"

இத்தகைய தலைவன் தலைவியரிடையே ஏற்படும் மெய்ப்பாட்டுத் தோற்றங்களையே தொல்காப்பியர் விரித்துக் கூறியுள்ளார். இப் பண்புகள் தலைமக்களின் அடிப்படை மெய்ப்பாடுகளாய், அவர்களை உயர்ந்த மக்கள் என இனங்காட்டுகின்றன. அகப் பாடல்களை மெய்ப்பாட்டுடன் படைக்கவேண்டுமேல் அதில் வரும் பாத்திரங்களை — அல்லது அப்பாடல்கள் யாருடைய கூற்றாக வருகின்றனவோ அவர்களுடைய இயல்பு-களை உலகியலில் உள்ளவாறு புனைய்வேண்டும்; அம் மாந்தர்களைக் கட்புலனாக்கிக் காட்டவேண்டும். இதற்குஉலகின்கண் அம்மாந்தர்களால் நிகழும் மெய்ப்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



பாடுகளைக் கண்டு, உணர்ந்து, பழகிப் படைக்க-வேண்டும் எனவே அவற்றுள் மிக அடிப்படையான, இன்றியமையா மெய்ப்பாடுகளைக் கீழ்வருமாறு வகைப்படுத்திக்கொண்டு தொல்காப்பியர் வரையறை செய்துள்ளார்.

முதல் நாள் கண்டது முதல்,
புணர்ச்சிக்கு முன் நிகழ்பவை 3×4=12

களவுக்கால
மெய்ப்பாடு :- புணர்ச்சிக்குப் பின் நிகழ்பவை,
களவு வெளிப்படும்வரை 3×4=12

மேற்கண்டவாறு 6 நிலைகளில் நான்கு நான்கு வீதம் 24 மெய்ப்பாடுகள் நிகழ்கின்றன. இவை திருமணத்திற்கு நிமித்தமாகும் வரை நிகழ்வன. உயிர் மெலிவது போன்ற சூழல்வந்தவிடத்து, இம்-மெய்ப்பாடுகளில் சில, நிகழாதொழிவதும் உண்டு.

தலைவன் தலைவியை முதன் முதல் கண்ட-விடத்து அவள் புகுமுகம் புரிவாள் பொறி நுதல் வியர்ப்பாள்; நகுநயம் மறைப்பாள்; தன் மனச்சிதை-வைப் பிறர் அறியாவாறு மறைக்க முயல்வாள். இது முதல்நிலை; இதுபோலவே ஒவ்வொரு நிலைக்கும் தொல்காப்பியர் கூறுவன பால் உளவியல் சார்ந்தன.

இரண்டாம் நிலையில் தலைவியின் கூந்தல் முடி நெகிழ்ந்து, அவிழ்ந்து விரியும்; காதிலுள்ள தோடு (முன்பு செருகி வைத்திருப்பர்) தானே கழன்று விழும்; கைவளை, மோதிரம் போன்றவற்றை அடிக்கடி தடவிப்பார்ப்பாள்; உடையை அடிக்கடி பெயர்த்து உடுத்துவாள்.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


இங்ஙனம் தலைவிபால் நிகழ்வனவாகக் கூறப்படும் மெய்ப்பாடுகள் உலகியல் சார்ந்தன. தலைவியின் மனநிலையைப் புறத்தே காட்டுவன. எல்லாத் தலைவியர் பாலும் தனித்தனி நிகழும் மெய்ப்பாடுகள் வேறுபடலாம். இவை பொதுவானவை; அடிப்படையானவை.

**பிரிவுக்கால மெய்ப்பாடுகள்.**

புணர்ச்சிக்கு நிமித்தமாகும்
களவுக்காலத்தும். 20
கற்புக் காலத்துப் பிரிவின்கண்ணும்
நிகழ்வன

இன்பத்தை வெறுத்தல்' என்பது இதில் ஒரு மெய்ப்பாடு. இன்பம் தரும் யாழும் குழலும் கேட்ட போதும் பூவும் சந்தனமும் கண்டபோதும் அவற்றில் வெறுப்புத்தோன்றும். பிரிவினால் தோன்றும் வெறுப்பு இது.

'எதிர் பெய்து பரிதல்' என்பதொரு மெய்ப்பாடு. அஃது 'உருவுவெளிப்பாடு—தலைமகனையும் அவனுடைய தேர் முதலியவற்றையும் அவை தன்னெதிரே தோன்றுவனவாக நினைத்துப் பார்த்து வருந்துதல். 'ஒப்புவழி உவத்தல்' என்றால் தலைமகன் போன்ற நிறமுடைய ஒன்றைக்கண்டால் அவனைப் போன்ற தோற்றமுடைய ஒன்றைப் பார்த்தால் மனம் மகிழ்தல்.

களவிலும் கற்பிலும் பொதுவாகப் பிரிவில் நிகழத்தக்க இவ்விருபது மெய்ப்பாடுகளும், பெரிதும்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



தலைவியைச் சார்த்தியே உரைக்கப்படுகின்றன. அடுத்துக் கூறப்படுபவை:

| | |
|---|---|
| வரைவுக்கு நிமித்தமான மெய்ப் பாடுகள் | 8 |
| வரைந்தெய்தியபின் நிகழும் மெய்ப்பாடுகள் | 10 |

முதலில் உள்ளவை காலம் நீட்டிக்கும்போது, களவை நீட்டிக்காது தன்னைத் திருமணம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று எண்ணும் பெண், தலைவனிடம் தன் உள்ளத்து உணர்வுகளை வெளிப் படுத்தும் மெய்ப்பாடுகளாகும்.

முனிவு மெய்ந்நிறுத்தல் - தலைமகள் தன் உள்ளத்து வெறுப்பைத் தன் முகம், உடல் முழுதும் புலப்பட-வெளிப்படுத்தி நிற்பது. தூது முனிவின்மை - புள்ளும் மேகமும் போல்வன கண்டவழி அவற்றைத் தூதுவிட எண்ணுதல்; 'அவரிடம் சொல்லுமின்' எனத் தூதிரந்து பன்முறையாலும் வேண்டுதல்.

இதுபோலவே வரைந்தெய்தியபின் 'தெய்வம் அஞ்சல்' மெய்ப்பாட்டிற்கு அவள் உரியவள் ஆவாள். தலைமகனையே தெய்வமென எண்ணுவாள் ஆதலால், பிறைதொழுதல் போன்றவற்றை மேற்கொள்ளா மாட்டாள். 'இல்லது காய்தல்' என்பது ஒன்று. களவின்கண் போலாது, தலைமகனிடம் இல்லாத குறையொன்றை உண்டாக்கிக்கொண்டு அவனிடம் ஊடல் கொள்ளுதல் இஃது அவனைத் தனக்கே உரித்தாக்கிக் கொள்ளும் உரிமையுணர்வு பற்றி வருவதாகும்.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



இங்ஙனம் வரும் 62 அகத்திணை மெய்ப்பாடுகளையும் பேராசிரியர்தான் மிக நன்றாக வரையறை செய்து, ஏற்கும் வகையில் விளக்கியுள்ளார். இவற்றுட்சில மெய்யின்கண் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகள் போல அல்லாமல், கூற்றுக்கள் போலவும் உள்ளன. வாய்திறந்து கூறப்படும் கூற்றுக்களும் ஒருவகை மெய்ப்பாடுகளேயாதலால், ஒருசில அங்ஙனம் கலந்து வருகின்றன எனலாம்.

இவையெல்லாம் உயர்ந்த மக்களிடத்து நிகழும் மெய்ப்பாடுகள். அவர்களிடத்தும் தனித்தனியே நிகழக்கூடியன பல மனவிகாரங்கள், மெய்ப்பாட்டு வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். அவற்றை நீக்கிவிட்டு, எல்லா மாந்தரிடத்தும் நிகழக்கூடியனவாகத் தோன்றும் அடிப்படைப் பொதுநீர்மைகளையே இங்ஙனம் ஆசிரியர் வரையறைப்படுத்துகின்றார். இதனால் அகத்திணைப் பாடல்களில் வரும் தலைவி அல்லது தலைவன் குறிக்கோட்படைப்பாய், மனித இனப் பொதுப்படைப்பாய், அடிப்படை உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதில் ஒரு தன்மையுடைய — மிகச்சிறந்த நுட்பமான வேலைப்பாடுமிக்க—அச்சில் வார்த்தெடுக்கப்பட்ட படைப்புக்களாய்க் காட்சி நல்குகின்றனர்.

ஓர் அகத்திணைப் பாடலைப் படிக்கும்போது, இதில் வருவதுபோன்ற ஒரு மன நிலையை அப்பாடலில் வரும் தலைமகள் வெளிப்படுத்துவதைப் பார்க்கலாம். இங்கு கூடத் தலைமகனின் மெய்ப்பாடுகளையும் சொல்ல நினைத்தால், அதுவும் வரம்பின்றி விரியும் எனத் தொல்காப்பியர் விட்டுவிட்டார். 'தேவருலகங் கூறினும் கண்டாங்குக் கூறவேண்டும்' அன்றோ? ஒரு தலைமகளைச் சித்திரிக்கும் பொழுது

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



அவளை உலகியலில் கண்டதுபோல் — முற்றிலும் அவளை உயிருள்ள ஒருத்தியாகத் தோற்றுமாறு படைக்கவேண்டும் என்பதற்கே இவை பயன்படுவன-வாகும். அவளிடம் தனித்தநிலையில், அவள் மலர்-விழியாகவோ, கயற்கண்ணியாகவோ இருந்து தங்கட்குரிய தனித்த மனத்திரிபுகட்கு ஏற்ப மெய்ப்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவதையெல்லாம் தொல்காப்பியர் விட்டு-விடுகிறார். சங்க இலக்கியமும் அன்று வாழ்ந்த ஒரு தனிப்பட்ட பெண்ணை — அவளுக்குரிய தனி இயல்பு-களோடு நமக்குப் படைத்துக் காட்டவில்லை. சங்கப் பாடல்கள் ஆயிரக்கணக்கில் உள; அவற்றில் ஆயிரக் கணக்கான தலைவியர் உளர். இவர்கள் எல்லாம் 'இவள் சங்ககாலப்பெண்' என உணருமாறு சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளனரே தவிர, சங்ககாலத்தில் இப்பெண் எனத் தனித்துப் பிரித்து நோக்குமாறு படைக்கப் பட்டிலர். அதை இவ்வாறு அடிப்படையான - பொதுநீர்மையான மெய்ப்பாடுகளை மட்டும் ஒரு சான்றுக்கு என வகை தொகைப் படுத்திக் காட்டும் போக்கும் மெய்ப்பிப்ப தாகிறது.

பரதமுனிவரிடமிருந்து தொல்காப்பியர் வேறு படுவதை, இம் மெய்ப்பாட்டியலை முழுவதும் கற்றுச் சங்க இலக்கியத்தோடு பொருத்திப் பார்க்கும் ஆற்ற லுடையோரே உணர முடியும். இந்த மரபு, இலக்கிய வளர்ச்சி, பார்வை யாவும் தமிழின் தனிப்பட்ட போக்கினை வெளிப்படுத்துகின்றன.

### பொது மெய்ப்பாடுகள்

அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவான மெய்ப் பாடுகள் மெய்ப்பாட்டியலின் முதல் 12 நூற்பாக்களால் கூறப்படுகின்றன.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



பொதுவாக ஒருபாடலில் முல்லை மலரைப் பற்றிப் புனைந்து கூறப்பட்டு. அம்மலரின் அழகும் வெண்மையும் தோற்றமும்பொலிவும் கட்புலப்படுத்தப் படுமானால் மெய்ப்பாடேயாகும். அதுவும் தலைவரு பொருண்மையால் மெய்ப்பட முடிப்பது தானே? கண்ணினும் செவியினும் திண்ணிதின் உணரும் நன்னயப் பொருள்கோள் அதிலும் உளதுதானே?

ஆனால் தொல்காப்பியர் முன் நிற்பன எல்லாம் சங்க இலக்கியம் போன்ற திணையிலக்கியமேயாகும் தனிப்பட்ட உலகப்பொருள்களைப் பாடும்மரபு எதுவும் அவர்முன் இல்லை. அடிப்படையான மெய்ப்பாடுகள் எட்டு; அவை ஒவ்வொன்றும் நான்கு நான்கு காரணம் பற்றிப் பிறக்கின்றன என்று மிகப் பரந்துபட்ட, எண்ணற்ற மெய்ப்பாடுகளை ஒருகட்டிற்குள் கொண்டு வருகிறார்

| சுவை | வகை |
|---|---|
| 1. நகை | எள்ளல் (இகழ்தல்), இளமை, பேதைமை (அறிவின்மை), மடம் (ஒன்றை வேறொன்றாகத் திரியக் கோடல்) |
| 2 அழுகை (அவலம்) | இழிவு (இழிவு படுத்துதல்), இழவு உயிரையோ பொருளை யோ இழத்தல்), அசைவு (முன்னிருந்த சிறப்புக்-குன்றித் தளர்தல்), வறுமை. |
| 3. இளிவரல் (பிறர் முன் இழிவுக்கு இலக்காகுதல்) | மூப்பு, பிணி, வருத்தம், மென்மை (பிறர்முன் மெலியராதல்). |

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



4. மருட்கை (வியப்பு) புதுமை (முன்பு இல்லாதது), பெருமை (முன்பு காணாத அளவு பெரியதாதல்) சிறுமை (மிகவும்நுண்ணியன), ஆக்கம் (ஒன்று மற்றொன்றாதல் அல்லது ஒன்றன் வளர்ச்சி, பரிணாமம்).

5. அச்சம் அணங்கு (தெய்வத்தால்), விலங்கு, கள்வர், தம் இறை அல்லது தம் தலைவராயினார் (தந்தை, ஆசிரியர், உயர் அதிகாரி போல்வாரால்).

6. பெருமிதம் கல்வி, தறுகண்மை (போர் வீரம்), புகழ், கொடை.

7. வெகுளி உறுப்பறை (உறுப்புக்களை வெட்டுதலால்), குடிகோள் (குடிமக்களை நலிதலால்), அலை (அலைத்து வருத்தலால்), கொலை.

8. உவகை செல்வம் உடைமை, புலன் (அறிவுடைமை), புணர்வு (காதல் கூட்டத்தால்), இன்ப விளையாட்டு (ஆடல் பாடலால்).

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



இவை யாவும் உலகியலில் மிக இயல்பாகத் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகள். ஒரு பெருஞ்செல்வர் தம் நிலையில் தாழ்வுற்றதை அவர் தோற்றமே காட்டி விடுகிறது. ஓய்வு பெறப்போகும் நிலையை நெருங்கி விட்ட அதிகாரி ஒருவரிடம் தோற்றும் அசைவு-தளர்ச்சி ஒரு மெய்ப்பாடுதானே? கல்வியால் ஏற்படுவது பெருமிதச்சுவை. செல்வமுடைமையால் ஏற்படுவது உவகைச்சுவை. பணக்காரருக்கு என்று ஒரு பொலிவு-தோற்றச் செழுமை ஏற்படுகிறதே. எவ்வாறு ? காதற் கூட்டத்தால் களிப்பெய்தும் ஆணையும் பெண்ணையும் கண்டே தெளிதல் கூடும். கொடை ஒரு மெய்ப்பாடா? ஆம், கொடுப்பவன் மனமகிழ்வும் பெருமிதமும் அவனுக்கு ஒரு தனித்தோற்றத்தைத் தரவே செய் கின்றன.

இவை தன்கண் தோன்றியதால் ஏற்பட்டனவா? பிறன்கண் தோன்றியதால் ஏற்பட்டனவா? என்பதை யெல்லாம் அவ்வச் சூழ்நிலை நோக்கியே உணர்தல் கூடும். இவை முப்பத்திரண்டு தவிர, சிறுசிறு மெய்ப் பாடுகளாகப் பிறிதொரு வகை முப்பத்திரண்டு மெய்ப் பாடுகளைத் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். அருளல் என்பது ஒரு மெய்ப்பாடு. அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி ஔவைக்கு அருள் செய்கின்றானாம். "ஒரு குழந்தை பொருள்றிய மாட்டாதனவும் காலத்தொடு பொருந்தாதனவுமான மழலைச் சொற்களைப் பேசினாலும் அக்குழந்தையைப் பெற்ற தந்தைக்கு அது மகிழ்ச்சியைத்தரும். அதைக்கேட்டு அவன் அருள் செய்வான் "அஞ்சிக்கு என் வாய்ச் சொல்லும் அன்ன", என்று ஔவை பாடும்போது அஞ்சியின்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


'அருளல்' என்ற மெய்ப்பாட்டை, உவமையில் வைத்து உணரமுடிகிறது. (புறம். 92) நினைதல் என்பது ஒரு மெய்ப்பாடு. ஒருவர் சிந்தனையில் ஆழ்ந்துவிட்டார் என்பதைக் கண்டு கொள்கிறோம். ஒரு தலைவி தலைவன் தன்னை வந்து தழுவிக்கொண்டதாகக் கனவு காண்கிறாள். 'வாய்த்தகைப் பொய்க்கனா மருட்டவே' துயில் எழுகின்றாள். தன்னையன்றி அமளியில் தலைவனைக் காணாத அத்தலைவி அலமருகின்றாள். இது 'கனவு' என்ற மெய்ப்பாடு. (குறு. 30) இவ்வாறே வாழ்வில் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகள் ஒரு வரிசைப்படுத்தித் தரப்படுகின்றன.

இவை அனைத்துமே மனித உணர்வு பற்றியவை; சடப்பொருள் என்னும் உலகப் பொருள் பற்றியவை அல்ல. அகமும் புறமுமான இலக்கியம் பற்றிய மெய்ப்பாடுகளே இவை. தலைவன் கொடிய பாலைநில வழியாகச் செல்கின்றான். பாலைப் புனைவு நமக்கு மிக நன்றாகக் கட்புலனாக்கப்படுகிறது. அதை ஏன் 'பாலை மெய்ப் பாடு' எனலாகாது. கூதிர் காலக் குளிர் நடுக்கம் அவ்வாறே புனைந்தெதிர் வைக்கப்படுகிறது. அதனைக் 'கூதிர்மெய்ப்பாடு' என்று கூறலாகாதா? சங்க இலக்கியத்தில் அவற்றிற் கெல்லாம் சார்பு நிலையும், தலைவன் தலைவியர் போன்ற மானுடர்களுக்கே முதல் நிலையும் தரப் படுவதால், தொல்காப்பியர் மனித உணர்வு மெய்ப் பாடுகள் பற்றியே வகைதொகைப்படுத்தி நிறுத்திக் கொள்கிறார்.

நகை முதலியவற்றை 'மெய்ப்பாடுகள்' எனல் எங்ஙனம் பொருந்தும்? வெருஉதல், நினைதல், கனவு, வியர்த்தல் மெய்ப்பாடாகலாம்.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

 Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri 

'மெய்ப்பாடு' என்பது இலக்கியத்தில் வரும் போது 'மெய்ம்மைப் பாடாகிறது.' மனித உணர்வு அருவம்; அதனைப் பருப்பொருட்டாக்கித் தர இலக்கியம் முயல்கிறது; பொருட்பிழம் பாக்கித்தர முயல்கிறது. மீண்டும் படிக்கும் உள்ளம் அதனை வாங்கிக் கொண்டு அருவமாகவே உணர்கிறது. அருவ உணர்வு, மெய்ப்பட் - உருப்பட - மெய்ம்மைப் படத் - தோன்றிப் படிப்பவருக்குச் சென்றுசேர்தற்கு உதவுதலால் இஃது இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாடு எனப்பட்டது. 'மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பாடாகும்' (1460) என்னும் போது தொல்காப்பியர் தெளிவாக இதை உணர்த்துகிறார்.

பூ, கானம், பாலைநிலம், கூதிர்காலம் பருப் பொருட்கள், இவற்றை உணரும் மனஉணர்வுகள், அருவுருவின, அங்ஙனம் உணர்ந்ததை, இலக்கியத்தில் திறன்களால் பருப்பொருட்டாக்கிப் படிப்பவர் உளத்திற்கு இவை ஏற்றப்படுகின்றன. அவ்வுள்ளம் அதனைப் படித்து, மீட்டும் உணர்வு நிலையில்-அருவுருவில்-அதை ஏற்றுக்கொள்கிறது, அங்கு அதுவும் மெய்ப்பாடாகிறது. உலகில் வரம்பின்றி வெளிப்படும் இவை யனைத்தையும் பருப்பொருளால் பெயர் கொடுத்தால் பல்லாயிரமாகக் கணக்கின்றி விரியும். அவற்றையே, அவற்றால் விளைவிக்கப்படும் உணர்வுகருதி-அருவுருவம் கருதிப் பகுத்தால் நகை, அழுகை, இளிவரல் என இவ்வாறு தொகுத்துச் சுட்டல் கூடும். எனினும் எள்ளல், இளமை போல அடிப்படைகளால் அவை பலவாக விரியும் என்றும் இன்புறல், நினைதல், கனவுகாண்டல், வியர்த்தல் போன்ற செயல்களாக இன்னும் பலவாக விரியுமென்றும் தொல்காப்பியர்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



கூறுகிற காரணம் இவை இங்ஙனம் விரிந்து விரிந்து செல்லும் இயல்புடையன என்பதை அறிவித்தற்கேயாம்.

நகைமெய்ப்பாடு என்பதை எடுத்துக் கொள்வோம்.

நகைச்சுவை என்பது உணர்வு.

நகைமெய்ப்பாடு என்பது அவ்வுணர்வு மெய்ப்பாடாகி உருப்பெற்று, ஒருவர்க்கொருவர் உணர்த்தப்படுவது.

தொல்காப்பியர் நகைச்சுவை, நகையுணர்ச்சி என்றெல்லாம் கூறவிரும்பவில்லை. நகை மெய்ப்பாடு என்றே கூற விழைகின்றார். எனவே நகையைத் தோற்றுவிப்பன - புலப்படுத்துவன. ஒருவரை ஒருவர் எள்ளுவதாக அமையலாம்; ஒருவரின் இளமையால் விளைவதாகலாம். ஒருவருடைய அறியாமை வெளிப்பாடு சிரிப்பைத் தோற்றுவிக்கலாம் என மெய்ப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கும் அடிப்படைக் காரணிகளை அவர் தொகுத்துச் சொல்கிறார்.

நகை என்ற ஒன்றே காரணம் பற்றி நான்காகிறது. அது தோன்றும் சூழலுடன் பொருத்தி நோக்கினால், இன்னும் பலவாக விரியும். செயிற்றியம் நகைச்சுவை தோன்றும் சூழல்களை விரித்துரைக்கிறது:

உடனிவை தோன்றும் இடம்யா தெனினே
மடவர் செல்லும் செலவின் கண்ணும்
மடவோர் சொல்லும் சொல்லின் கண்ணும்
கவற்சி பெரிதுற்று உரைப்போர்க் கண்ணும்
பிதற்றிக் கூறும் பித்தர் கண்ணும்
சுற்றத்தோரை இகழ்ச்சிக் கண்ணும்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



மற்றும் ஒருவர்கூட் பட்டோர்க் கண்ணும்
குழவி கூறும் மழலைக் கண்ணும்
மெலியோன் கூறும் வலியின் கண்ணும்
வலியோன் கூறும் மெலிவின் கண்ணும்
ஒல்லார் மதிக்கும் வனப்பின் கண்ணும்
கல்லார் கூறும் கல்விக் கண்ணும்
பெண்பிரி தன்மை அலியின் கண்ணும்
ஆண்பிரி பெண்மைப் பேடிக் கண்ணும்
களியின் கண்ணும் காவாலி கண்ணும்
தெளிவிலார் ஒழுகும் கடவுளார் கண்ணும்
ஆரியர் கூறும் தமிழின் கண்ணும்
காரிகை அறியாக் காமுகர் கண்ணும்
கூனர் கண்ணும் குறளர் கண்ணும்
ஊமர் கண்ணும் செவிடர் கண்ணும்
ஆன்ற மரபின் இன்னுழி எல்லாம்
தோன்றும் என்ப துணிந்திசி னோரே

இதுபோல வரும் சூழல்களை வைத்து ஆராயுங்கால், இவை முற்கூறிய எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடம் எனப்பட்ட நான்கனுள்ளே அடங்கிவிடுமெனக் காட்ட இளம்பூரணர் முயல்கின்றார். முட்வர் செல்லும் செல்வு எள்ளுதல் பொருண்மை உடையது. மடவோர் சொல்லும் சொல் மடமைப் பொருள் உடையது. கவற்சி பெரிதுற்று உரைப்போர் கூற்றுப் பேதைமைப் பாற்படும் (கவலைப்பட்டு வீணே பிதற்றுதல்). குழவி கூறும் மழலை இளமைப் பொருளினது. அகக் கூற்றுக் களிலும் இதைப் பொருத்திக் காட்ட இளம்பூரணர் முயல்கின்றார். "புணர்ச்சி நிமித்தமாகக் கூற்று

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



நிகழ்ந்துழி வரும் நகை இளமை என்பதனாற் கொள்க இப் பொருண்மை செயிற்றியத்தில் 'வலியோன் கூறும் மெலிவு என்பதனாற் கொள்க'', என்பர் அவர். இங்ஙனம் எண்ணற்றனவாய் விரிவதை நகை மெய்ப்பாடு, உவகை மெய்ப்பாடு என அவை தோற்றுவிக்கும் பொருளுணர்ச்சி அடிப்படையில் பகுத்துள்ளனர்.

உவமையும் மெய்ப்பாடும்

மெய்ப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்க உவமை உருவகம், என்பன பெரிதும் உதவுவனவாம். தொல்காப்பியர் வினை, பயன், மெய், உரு (நிறம்) என உவமை தோன்றக் காரணமான பொதுப் பண்புகளைச் சுட்டிச் செல்கிறார். அங்ஙனமாயின், பயனையோ, வினையையோ கண்டுமட்டும் அறிதல் இயலாது. கேட்டும் முகர்ந்தும் சுவைத்தும், உற்றும் உணர வேண்டிய வினைகள் (செயல்கள்), பயன்கள் பலவுள. இளம்பூரணர் ''எனவே கட்புல மல்லாதனவும் உள என்றவாறாம். அவை செவியினானும் நாவினானும் மூக்கினானும் மெய்யினானும் மனத்தினானும் அறியப்படுவன'' என்பர். அங்ஙனம் அறியும் போது அது மனத்தினுள் உருவெளிப்பாடாகி மெய்ப்பாடெனப்படும்.

மேலும் இளம்பூரணர் இவ்வுவமவியல் முதல் நூற்பாவில் தரும் விளக்கங்களும் சான்றுகளும் இவண் நினைவு கூர்தற்குரியன: "அவற்றுள், கட்புலனாகிய வற்றுள் வினையாவது நீட்டல் முடக்கல் விரித்தல் குவித்தல் முதலாயின. பயனாவது நன்மையாகவும் தீமையாகவும் பயப்பன. வடிவாவது வட்டம் சதுரம்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



கோணம் முதலாயின. நிறமாவன வெண்மை, பொன்மை முதலாயின. இனிச் செவிப்புலனாவது ஓசை. நாவினான் அறியப்படுவது கைப்பு, கார்ப்பு முதலிய சுவை. மெய்யினான் அறியப்படுவன வெம்மை தண்மை முதலாயின. மூக்கால் அறியப் படுவன நன்னாற்றம் தீநாற்றம். மனத்தால் அறியப் படுவன இன்ப துன்பம் முதலியன".

உதாரணம்

புலிபோலப் பாய்ந்தான் என்பது வினை
மாரி அன்ன வண்கை என்பது பயன்
துடி போலும் இடை என்பது வடிவு
தளிர் போலும் மேனி என்பது நிறம்
குயில் போன்ற மொழி செவியால்
அறியப்பட்டது
வேம்பு போலக் கைக்கும் நாவினால்
அறியப்பட்டது
தீப்போலச் சுடும் மெய்யினால் அறியப்பட்டது
ஆம்பல் நாறும் துவர்வாய் மூக்காலறியப்-
பட்டது.
தம்மிலிருந்து தமதுபாத்து உண்டற்றால்
அம்மா அரிவை முயக்கு
மனத்தானறியப்பட்டது.

மேற்கண்ட இளம்பூரண விளக்கங்களும் காட்டுகளும் மெய்ப்பாட்டுடன் உவமைக்குள்ள உறவை வலியுறுத்துகின்றன. 'கண்ணினும் செவியினும்' என இரு புலன்களை மட்டும்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



தொல்காப்பியர் கூறியமை, அவை தலைமையானவை என்பதாலேயாம். அல்லது கண்டும் கேட்டும் இன்பும் நுகரும் நாடக நினைவில் அங்ஙனம் கூறினார் எனலும் கூடும், நாடகத்தைவிட, உலகியல் நினைவோடேயே அவர் மெய்ப்பாட்டு விளக்கங்களைத் தருகிறார் என்பதை, அவர் கூறும் மெய்ப்பாட்டு அடிப்படைகள், அகத்திணை மெய்ப்பாடுகள் ஆகியுவற்றின்வழி வலியுறுத்தியுள்ளோம். தலைவன் தலைவியர் ஒப்புமை, ஆகாப் பண்புகள் பற்றிய விளக்கம் உறுதியாக அவர் நாடக நடிகர்களை நினைக்கவில்லையென்பதையும் உலகில் வாழும் தலைமைப் பண்புடையாரையே தேர்ந்து சுட்டுகிறார் என்பதையும் காட்டுகின்றது.

உவம உருபுகளும் மெய்ப்பாடும்: தமிழில் உள்ள உவம உருபுகள் பல மெய்ப்பாட்டுத் திறனுடையவை. இவை 'உவமை' நூலில் விரிவாக விளக்கப்படும். 'ஏய்ப்ப' - ஒன்றைப் போலக் காணப்பட்டு நம்மை ஏமாற்றிவிடும் அளவு ஒப்புமையுடையது; 'மருள' என்றால், ஒப்புமை மிகுதியால் இதுவோ அதுவோ என மருளவைப்பது. பிறைமதியோடு போட்டியிட நினைக்கும் பெண்மகளின் நெற்றியை 'உறழ' என்றும், பிறைமதியையும் தோற்றோடச் செய்யவல்ல நங்கையின் நெற்றியை 'ஒட்ட' என்றும், பிறைமதியோடு உடன்வைத்துப் பொருத்திப்பார்க்க வல்ல எழில்நெற்றியை 'ஒட்ட' என்றும் இவ்வாறு அதன் சிறப்புக்கும் கூறுவோன் மனவுணர்வுக்கும் ஏற்ப உருபு கொடுத்துக் கூறத் தமிழில் வாய்ப்புக்கள் மிகுதி. அதனால்தான் வினைப்பால் உவமம், பயனிலை

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


உவமம், மெய்ப்பாலுவமம், உருவினுவமம் என உவம உருபுகளைத் தொல்காப்பியர் வகைமைப்படுத்திக் காட்ட முயல்கிறார்.

அதன் இறுதியில் தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாட்டை நினைவு கூர்கிறார் :

"பெருமையும் சிறுமையும் மெய்ப்பாடு எட்டன்
வழிமருங்கு அறியத் தோன்றும் என்ப
(1240)

ஒன்றனைப் 'பெருக்கவும் சிறுக்கவும் கூறுதல் மெய்ப்பாட்டின்வழிப் புலப்படத் தோன்றும் என்பர் இளம்பூரணர். 'நூலினும் நுண்ணிய இடை', 'மலை எனத் திரண்ட தோள்', "கடலெனப் பெருகிய துயரம்', 'காற்றினும் கடிய வேகம்' என்பன கூறப்படும் செய்தியை மனத்தில் இறுத்துவதற்காகப் பெருக்கமும் சுருக்கமும் படக் கூறப்படுவன. அப்போதுதான் இடையின் நுண்மை மனத்திற்கு மெய்ப்பாடாகிறது; தோளின் திரட்சி மனத்தால் மெய்ப்பாடாக்கிக் கொள்ளப்படுகிறது. பேராசிரியர் க. வெள்ளை வாரணனார் "இங்குப் பெருமை சிறுமை என்பன பொருள்களின் பெருக்கம் சுருக்கங்களையும் இன்பத் துன்பக் கூறுபாடுகளின் பெருக்கம் சுருக்கங்களையும் குறித்து நின்றன என்பதும் பெருமை சிறுமை பற்றிய இவ்வுவமைகள் மெய்ப்பாட்டொடு பொருந்திவாராத் நிலையில் இவற்றால் பயனில்லை என்பதும் இளம்பூரணர் கருத்தாகும்" என்று தம் உரைவளப் பதிப்பில் தெளிவுபடுத்துதல் காண்க.[1]

1 தொல்காப்பியம்–உவமையியல்,(பதி.) க. வெள்ளை வாரணன் மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை, 1985. ப. 96.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


பொதுவாக உவமைவேறு மெய்ப்பாடு வேறு எனவே யாரும் கருதுவர். இவற்றிடையேயுள்ள உறவினைத் தொல்காப்பியர் கண்டு, கூறுதலால், அவருடைய நுண்மாண் நுழைபுலம் நன்குணரப்படுகிறது. பெருமையும் சிறுமையும் பற்றிய ஒப்புமை, மெய்ப்பாடு எட்டின் வழியே விளங்கித் தோன்றும் என்பது, செய்யுளுறுப்பாகிய இம் மெய்ப்பாடு பொருள் புலப்பாடு பற்றியதே என்பதை மீண்டும் ஐயமற நிறுவுகிறது. இதனையும் மெய்ப்பாட்டு விளக்கங்களுள் ஒன்றாகக் கொள்ளலாம். காதலின் சிறப்பை உணர்த்துங்கால் "நிலத்தினும் பெரிதே, வானினும் உயர்ந்தன்று, நீரினும் ஆரளவின்றே" (குறு. 3) என்றால் அதன் பரப்பு, உயரம், ஆழம் உணரப்பட்டு அருவமான காதல் உருவாகிப் புலனாகும் தன்மை பெறுகிறது. மேலை நாட்டாரும் உவமை உருவகங்களால் 'உருப்புலனாதலை மிகவும் வற்புறுத்துதல் காணலாம். பேராசிரியர் இந் நூற்பாவின் இறுதியில் "உவமையும் மெய்ப்பாடும் பொருள்களை அறிவிப்பனவாகி அவை வேறு வேறு பொருள் அறிவித்தலின் இயல் வேறுபாடுடையனவாயினும் சிறுபான்மை மயங்கியும் வரும் என்றற்கு இது கூறவேண்டியதென்பது" என விளக்குகிறார். அஃதாவது உவமை, மெய்ப்பாடு என்பன தனித்தனி உறுப்புக்களாய்த், தனித்தனி இயல்களில் விளக்கிக் கூறவேண்டியனவேனும் பொருள்களை அறிவிப்பனவாதலின் ஈண்டு மயங்கியும் வரும் எனக் கூறப்பட்டன என்கிறார் அவர். மேலும் உவமை இயல் தொடக்கத்தில் பேராசிரியர், "மற்றிது, மேல் எவ்வோத்தினோடு இயைபுடைத்தோவெனின், மேற்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



பொருள்புலப்பாடு கூறிய மெய்ப்பாட்டியலோடு இயைபுடைத்து; என்னை? உவமத்தானும் பொருள்புலப்பாடே கூறுகின்றானாகலின்", என்று இவற்றை இயைத்துக் கூறும் விளக்கமும் கருதத்தக்கது.

சுவை, மெய், மெய்ப்பாடு

தொல்காப்பியர் காலத்தே 'சுவை' என்ற சொல்லும் வழக்கிலிருந்தது. அவர் 'வண்ணம் வடிவே அளவே சுவையே' (562) என்றும் 'வண்ணத்தின் வடிவின் அளவின் சுவையின்' (899) என்றும் குறிப்பிடுகிறார். சுவைக்கும், சுவைத்த, சுவைத்தனன் என இவ்வாறு சங்க இலக்கியத்தும் இச்சொல் பல்வேறு நிலைகளில் ஆளப்படுகிறது. (அகம் 49. குறு. 179, புறம். 160).

'மெய்' என்ற சொல்லை மெய்யெழுத்து, உடம்பு, உண்மை என்ற பொருள்களில் தொல்காப்பியமும் சங்க நூல்களும் ஆள்கின்றன. உலகில் நிலை பெற்று வழங்கும் உலக வழக்கு 'மெய்த்தலைப்பட்ட வழக்கு' (171) எனப்படுகிறது. 'மெய்ந்நிறுத்தல்' என்றதோர் தொல்காப்பியத் தொடராட்சி இவண் கருதத்தக்கது. 'முனிவு மெய்ந்நிறுத்தல்' (1217) என்றால் வெறுப்பை உடம்பிலே வெளிப்படுத்துதலாகும். 'பையுள் மெய்ந்நிறுத்து' (14) – துன்பத்தை உடம்பில் நிறுத்தி – வெளிப்படுத்தி என அகநானூற்றில் இடம் பெறுகிறது.

> ஆய்வளை நெகிழவும் அயர்வுமெய் நிறுப்பவும்
> நோய்மலி வருத்தம் அன்னை அறியின்
> (குறு. 316)

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



என்பது ஒரு தலைவியின் கூற்று. உடம்பிலே சோர்வு இருப்பதை அன்னை பார்த்துவிட்டால் என்ன ஆகும் என அவள் கவலைப்படுகிறாள்.

யாழின்கண் இசைவாசிக்கும் முன் அதன் நரம்புக் கட்டுகளை இறுக்கிக் கட்டிச்'சுருதி' பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன்பிறகே நரம்புகளை மீட்டி இசைக்க வேண்டும். இதனை மதுரைக் காஞ்சி,

திவுவுமெய்ந் நிறுத்துச் செவ்வழி பண்ணி
(அடி 604)

என்று சுட்டுகிறது. செவ்வழியாகிய பண் வெளிப் பாட்டிற்கு, நரம்புகளைச் சீராக மெய்ந் நிறுத்தல்' வேண்டியுளது. இம் மெய்ந் நிறுத்தல், மெய்ப்பாடு என்ற சொற்கள் சங்ககால இசைத் துறையிலும் கலைச் சொற்களாக வழங்கியிருக்கின்றன என்று அறிய முடிகிறது. கலைகள் இயல்பான பொது நீர்மையுடையன. இங்கு இலக்கியத்தில் 'மெய்ந் நிறுத்தலே' மெய்ப்பாடாகிப் பொருள் வெளிப் பாடாகிறது.

மெய்ப்பாடு பொருட்பாடு என்பன ஒருபொருள் தரும் தொடர்களாய் ஆளப்படினும் இவற்றிடை நுண்ணிய வேறுபாடும் உளது. பொருள் அழுத்தமாய் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் பாங்கில், தெளிவாகப் புலனாகுமாறு செய்வதே மெய்ப்பாடாகும். வெறுமனே பொருளறிதல் எல்லாம் மெய்ப்பாடாகிவிடாது. மெய்யில் தோன்றுதல், மெய் தோன்றுதல், அதிலுள்ள மெய்ம்மையே தோன்றுதல், மெய்யாக-மெய் வடிவாகத் தோன்றுதல், கண்ணுக்கு மெய்யாகித் தோன்றுதல்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


என்ற பொருள் எல்லாம் தொல்காப்பியர் காலத்தேயே நன்கு உணரப்பட்ட பொருள்களாகும். பிற்காலத்தில் தான் அவையெல்லாம் மறக்கப்பட்டுப் போயின. அதன் இடத்தையும் சுவை பிடித்துக் கொண்டது. இரசக் கோட்பாட்டுச் செல்வாக்கு ஏற்பட ஏற்பட முன்னைய மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாட்டுப் பொருள் அலகுகள் யாவும் ஆளப்படாமல் அறியப்படாமல் போயின.

'கடி' என்ற உரிச்சொல் செய்யுளுள் ஆளப்படும் பலபொருள் ஒருசொல். 'கடி நுனைப் பகழி -நுனையின் மேலுள்ள அதன் கூர்மை உணர்த்தப்படுகிறது. 'கடுந்தேர்' என்றால் தேரின் வேகம்-விரைவு சுட்டப் படுகிறது. 'கடிமிளகு' என்றால் காரத்தின் மிகுதி கூறப்படுகிறது. இங்ஙனம் கடி என்ற உரிச்சொல் அழுத்தமாக, மிகுதி எனப் பொருள்பட்டு, 'மெய்ப்பாடு எட்டன் வழிமருங்கு அறிய'ப் பொருள் தருதலைத் தொல்காப்பியர் விளக்கும் திறம் மனங்கொளற்பாலது.

> கடி என் கிளவி
> வரைவே கூர்மை காப்பே புதுமை
> விரைவே விளக்கம் மிகுதி சிறப்பே
> அச்சம் முன்தேற்று ஆயீ ரைந்தும்
> மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டாகும்மே
> (866)

மெய்ம்மைப்படத் தோன்றும் பொருண்மையினை உடைத்து, தெளியத் தோன்றும் பொருளையுடைத்து என்றெல்லாம் உரையாசிரியர்கள் இதை விளக்குவர். மெய்ப்படத் தோன்றலே மெய்ப்பாடு. பொருள்தரும்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


முறைகளிலும் வெறுமனே அறிவிக்காமல், மெய்ப்படத் தோற்றுவித்தல் என்பது செய்யுளுக்கு-இலக்கியத்திற்கு உரிய பெற்றியாகும். சூத்திரத்திற்குத் தொத் காப்பியர் கூறும் இலக்கணம் இவண் ஒப்பிடற்பாலது.

அவற்றுள்
சூத்திரந் தானே
ஆடி நிழலின் அறியத் தோன்றி
நாடுதல் இன்றிப் பொருள்நனி விளங்க
யாப்பினுள் தோன்ற யாத்தமைப்பதுவே
(1425)

'யாப்பினுள் தோன்ற' - 'ஆடிநிழல் போல் தோன்ற' - 'நாடுதல் இன்றி நனி விளங்க' என்பன செய்யுளுக்கும் பொருந்தும். ஆனால் அங்கே. பொருளுக்கு மேலாய் ஒன்றுளது. ஒரு செய்தியறிக்கையில் பொருள் விளங்கினாற்போதும்; ஒரு சூத்திரத்திற்குப் பொருள் தெரிந்தால் போதும். அஃது அத்துடன் முடிகிறது. செய்யுளுள்ளோ பொருளுக்கு மேலாக - ஒரு மெய்ம்மை - ஒரு கற்பனை உரு-படைத்துக் காட்டப்பட்டு, அவ்வாறே உணரவைக்கப் படுகிறது.

சிலர் பாட்டுக்குப் பொருள் விளங்கினால் போதும் என்று கருதுகிறார்கள் அது தவறு. செய்தித் தாளுக்கு அது போதும். அறிவியல் ஆய்வுரைகட்கு அது மட்டுமே தேவை; அதற்குமேல் கூடாது. இலக்கியத்திற்கோ முதலில் பொருள் விளங்க வேண்டும்; அதன்மேல் மெய்ப்பாடு தோற்றவேண்டும் படுதலாவது தோன்றுதல். மெய்ப்பாடு தோற்றாதது,

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


தோற்றுவிக்க இயலாதது கவிதையாகாது; அது வெறும் உரைநடையாகும்.

எனவே சூத்திரம் பொருள்நனி விளங்க வேண்டும்; இலக்கியம் மெய்ப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற வேறுபாட்டைத் தொல்காப்பியரே சுட்டுதல் காண்க.

இதுவரை தொல்காப்பியமும் உரைகளும் கூறும் விளக்கங்களைக் கொள்கை நோக்கில் ஒருங்கிணைத்துப் பார்த்தோம். இவற்றின் அடிப்படையில் மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாட்டை மீண்டும் ஒருமுறை வரன்முறை செய்து கொள்வது பயனுடையதாகும்.

சுவை வேறு ; மெய்ப்பாடு வேறு

1) மெய்ப்பாடு வேறு சுவை வேறு எனத் தொல்காப்பியர் நன்கு அறிந்திருந்தார். செய்யுளுறுப்பே மெய்ப்பாடு என்பதும் அதனைச் சுவை எனல் அவர்கருத்தன்று என்பதும் நன்கு புலனாகின்றன இவை இரண்டு சொற்களும் தொல்காப்பியத்தில் பல இடங்களில் பல்வேறு விதமாக ஆளப்பட்டிருத்தலின் இங்கு வேண்டுமென்றே சுவை என்று சுட்டாமல் 'மெய்ப்பாடு' என்ற சொல்லையே அவர் ஆளுதல் உணரப்படுகின்றது.

பரதமுனிவரின் சுவைக் கோட்பாட்டினின்றும் இஃது அடிப்படையான வேற்றுமை உடையதென்பது மறுக்கொணாது.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



உலக வழக்கே அடிப்படை ; நாடகமன்று

2) தலைவன் தலைவியர் பண்புநலன்கள்கூட அவர்தம் உடல் தோற்றம், அமைப்பு, முகம், கண்கள் போன்றவற்றால் வெளிப்படுகின்றன. அவர்களிடம் உலகியலில் காணப்படும் மனவுணர்வு வெளிப்பாடுகளான புற உடற்குறிப்புக்கள் அவர்தம் மனக் குறிப்புக்களைப் புறங்காட்டுவனவாகும். இவ்வகையில் தொல்காப்பியர் உலகியல் வழக்கை அடிப்படையாகக் கொள்கிறாரேயன்றி, நாடக வழக்கினை அன்று என்பதும் மனங்கொளற்பாலது. 'பண்ணை' என்பதும் உலகியலில் இன்பந் துய்க்கும் ஆடல் பாடலையே முதலில் சுட்டுகிறது. 'நாடக வழக்கினும்' எனப் பிறிதோரிடத்து விதந்தோதிய அவர், இங்கு 'பண்ணைத் தோன்றிய' என்றமை கருதற்பாலது. பண்ணை என்பது உலகியலில் இன்பம் துய்க்கும் விளையாட்டு என்றே அவரால் உரியியலில் விளக்கப்படுகிறது.

இவ்வுலகியலிலிருந்தே நாடகமும் பிறக்கிறது; செய்யுள் மெய்ப்பாடும் பிறக்கிறது.

பரத முனிவர் நாடக நடிகர்கள் பற்றியும் அவர்தம் ஒப்பனை ஒற்றுமை பற்றியும் பேச்சுப் பொருத்தம் பற்றியும் விரித்துரைக்கிறார். தொல்காப்பியர் தலைவன் தலைவி பண்புநலன்பற்றியும் உலக ஒழுகலாறு பற்றியும் காதல் வாழ்வில் ஏற்படும் பல சூழ்நிலைகளில் தலைவியிடம் ஏற்படும் பழக்கவழக்கம், மனவுணர்வு வெளிப்பாடு பற்றியும் விரித்துரைக்கிறார்.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



தொல்காப்பியர் காலத்தில் செயிற்றியம் போல நாடக இலக்கண நூல்களும் அவற்றில் மெய்ப் பாடுகள் பற்றிய விளக்கங்களும் மிகுதியாக இருந்திருக்க வேண்டும். அதனால்தான் தொல் காப்பியர் அதனை விலக்கி, செய்யுள் உறுப்பாகிய இலக்கிய மெய்ப்பாட்டைப் பொருட்பாடெனத் தெளிவாக விளக்குகிறார்.

நோக்கும் மெய்ப்பாடும்

3) நோக்கு என்ற இலக்கியக் கொள்கை மெய்ப் பாட்டுடன் தொடர்புடையது என்பது பேராசிரியர் கருத்து. மாத்திரை முதல் அடி-பா முடியும்வரை அனைத்துறுப்புக்களையும் முழுமை நோக்கில் மறித்து நோக்கிப் பயன்கோடல் நோக்காகும். அங்ஙனம் பயன்கொள்ளுமாறமைந்த செய்யுட் திறனே ஆகுபெயராய் நோக்கெனப்படுகிறது. நோக்கமைந்த செய்யுளில்தான் மெய்ப்பாடு தோன்றும் என்பது இதனால் அறியப்படும். அதனால்தான் நோக்குறுப்பினால் உணர்ந்த பொருட்பிழம்பினைக் காட்டுவது மெய்ப்பாடு எனப் பேராசிரியர் தம் உரைவிளக்கத்தில் விளக்குகின்றார்.

உவமையும் மெய்ப்பாடும்

4) தொல்காப்பியர் உவமை மூலமும் மெய்ப்-பாட்டுணர்வு வெளிப்படுத்தப்படுவதை எடுத்துக் கூறுகிறார். உவமைகள் உயர்ந்தவற்றின் மேலன. நுண்மை, வெண்மை, மேன்மை, கூர்மை என யாதாயினும் பெருக்கமும் சுருக்கமும் படக்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



கூறலால் அதன் கருத்து மனத்திற்கு மெய்ப்பாடாகும். 'வானம்போல் பரந்த பந்தர்' — பந்தலின் பரப்பு மெய்ப்பாடாக்கப் படுகிறது. 'நூலினும் நுண்ணிய சிற்றிடை' - வெறும் சொற்பொருள் மட்டும் பார்த்தால், நோய்வாய்ப்பட்ட இடையோ என்றாகிவிடும். இடையின் சிற்றளவை உணர்த்த. நூலுவமை — மிகச்சிறியதொன்றன் ஒப்புமை பயன்படுகிறது அப்போதுதான் மனத்துக்குச் சிற்றிடை என்பது மெய்ப்பாடாகிறது.

இளம்பூரணர் ஐம்புலன்களாலும் மனத்தாலும் அறியப்படும் உவமைகளைச் சுட்டி இவ்வாறு வகைப்படுத்தலாம் என்பார், தொல்காப்பியர் 'கண்ணினும் செவியினும்' திண்ணிதின் உணர்ந்து பழகியவர்கட்கே, மெய்ப்பாடு புலனாகும் என்பதால், தலைமை வாய்ந்த அவ்விரண்டு பொறிகளைப்போல ஏனைய பொறிகளாலும் நுகர்ந்து பழக்கப்பட்டவர்கட்கே அது புலனாகும் எனவும் கோடலில் தவறின்று.

ஒரு கருத்தை மெய்ப்படுத்துவதில் — மெய்ப்பாடாக்குவதில் உவமைக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு என்பது இதனால் புலனாகிறது.

பேராசிரியர் மெய்ப்பாடும் உவமையும் பொருள் புலப்பாட்டுக்குதவும் செய்யுளுறுப்புக்கள் என அவற்றிடை இயைபு காட்டுதலும் கருதத்தக்கது.

தமிழில் ஏய்ப்ப, உறழ, கடுப்ப, வெல்ல, ஒடுங்க, ஒட்ட என இவ்வாறு வரும் உவமஉருபுகளும் அவற்றை வினைப்பால் உவமம், மெய்ப்பால்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



உவமம் என இவ்வாறு தொல்காப்பியர் வகைப் படுத்தலும் மெய்ப்பாட்டுத் திறனுடையன. இவை தக்க எடுத்துக் காட்டுகளோடு மிக நீள நினைதற் குரியன ஐம்புலன்களோடும் ஆறாவதாகிய மனத் தோடும் சார்த்தியுணரத்தக்க உவமஉருபுகளும் இவற்றுட்பலவுள.

மெய்ந்நிறுத்தல் - மெய்ப்பாடு

5) மெய்ப்பாடு என்பதுபோல் மெய்ந்நிறுத்தல் என்ற தொரு கலைச் சொல் சங்க காலத்தே வழங்கி-யிருக்கிறது. முனிவு மெயந்நிறுத்தல் - வெறுப்பை உடம்பில் நிறுத்துதல், அஃதாவது உடம்பில் நிறைவித்துப் புறத்தே காட்டுதல் உணர்வு நீர்-போல மாறிவிடும் இயல்பினது. அவ்வாறு மாறி-விடாமல் தலைவனிடம் தலைவி, அவன் உணரு-மாறு முயன்று, அழுத்தமாக அவ் வெறுப்புணர்-வைத் தன் முகம், கண், உடலுறுப்புக்களிலே தேங்கவைத்துப் புறத்தே புலனாகுமாறு காட்டு-வாள். அவள் வெறுப்படைவதை அவன் உணர்ந் தாலல்லவா, அதை மாற்றவும் அவளை விரைவில் மணக்கவும் முயற்சி மேற்கொள்வான். இது போலவே 'பையுள் மெய்ந்நிறுத்து' (துன்பத்தைத் தேக்கி). 'அயர்வு மெய் நிறுப்பவும்' (சோர்வு வந்து உடம்பிலே தங்கவும்) எனப் பற்பல தொடராட்சி கள் தொல்காப்பியத்தும் சங்கப் பாடல்களுள்ளும் காணப்படுகின்றன.

யாழிசைக்கலையில் இஃதொரு கலைச்சொல்லா தலை அறிகிறோம், யாழிலே நரம்புக்கட்டு முதலிய

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



வற்றை நன்குஅமைத்தல் அதனை இசைத்தலுக்கேற்ப 'மெய்ந்நிறுத்தல்' ஆகும். திவவு மெய்ந்நிறுத்துப் பிறகு செவ்வழிப்பண்ணை இசைக்கவேண்டுமாம்.

ஒரு பாடலிலும் இலக்கியத் திறன்களால்-உத்திகளால் சொல்லவந்த கருத்தை, அதன் மெய்ந்நிறுத்தல் வேண்டும். அப்போதுதான் அக்கருத்துப் படிப்பவர் மனத்தில் வெளிப்படுத்தப்படும். அல்லது படிப்பவர் மனத்திற்குள் சென்று அடையும்; போய்ச் சேரும்.

மெய்ந் நிறுத்தலாலே தான் மெய்ப்பாடு தோன்றுகிறது பாட்டின் மெய்யுள் ஒருணர்வை நிறுத்தினால், படிப்பவர் மனத்திரையில் அது மெய்ப்பாட்டாகி, பிழம்பாகி - உருப்பெற்றுத் தோன்றுகிறது. வடிவத்திற்கும் பொருளுக்கும் உள்ள இயைபை-பொருத்தத்தைப் பற்றிய கோட்பாடாக மெய்ப்பாடு உளது

6) அடைமொழியும் மெய்ப்பாடும்

உரிச்சொற்கள் பெரிதும் அடைமொழி ஆவன என்பது மொழி நூலார்க்கும் உடன்பாடு. கடி என்ற உரிச்சொல் வரைவு, கூர்மை, காப்பு, புதுமை, விரைவு, விளக்கம், மிகுதி என இவ்வாறு பத்துப் பொருள் களைத் தரும் என்பார் தொல்காப்பியர். நன்னூல் ஆசிரியர் 'மிகுதி' எனப் பொருள்பட்டுப் பலவற்றிற்கும் அடைமொழியாகும் என விளக்குவர். தொல்காப்பியர் 'மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டாகும்' என்பார். 'மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பாடாகும்' என்ற தொடரோடு, இஃது ஒருங்கு வைத்து எண்ணத் தக்கதாகும்.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



கடி என்ற உரிச்சொல்லைச் சேர்த்தால் சாதாரணமாகத் தோன்றும் பொருளை விட, 'மெய்ப் படத்' தோன்றும்; ஒரு பிழம்பாகப் பொருள் தோன்றும்; மெய்ப்பாடாகப் பொருள் தோன்றும்; பாட்டின் மெய்யிலே வடிவத்திலே தோன்றும் என்றெல்லாம் பொருள் தருகிறதன்றோ?

'கடி கமழ் மலர்' என்றால் மணத்தின் மிகுதியை அஃது உணர்த்துகிறது. 'காற்றுறழ் கடிதேர்' எனில் தேரின் விரைவைச் சுட்ட அது பயன்படுகிறது. எனவே அழுத்தமுறச் சுட்டுதலும் மேன்மேலும் ஒன்றன் சிறப்பு மிகுதியை உணர்த்துதலும் 'கடி' என்ற சொற்கு அமைந்திருத்தலின், அதனை மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டாகும் என்கின்றார்.

7 பொருட்பாடும் மெய்ப்பாடும்

'தலைவரு பொருண்மை' என்பதால் எளிதில் உணரப்படும் பொருளே மெய்ப்பாடு என்றாகிறது.

'நன்னயப் பொருள்கோள்' என்றும் அழகியல் சார்ந்த இம் மெய்ப்பாடு தொல்காப்பியரால் சுட்டப் படுகிறது. பொருள் + கோள். கொள்ளுதலே கோளா யிற்று-முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். மெய் + பாடு. படுதலே – தோன்றுதலே பாடு ஆயிற்று – முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர், மெய் பொருள் ஆகிறது எனவே மெய்ப்பாடு என்பதே பொருள்கோள்தான் – பாட்டின் பொருளைப் படிப்பவன் தன் மனத்தில் கொள்ளுதல்தான் எனத் தெளியலாம். அதனால்தான் பேராசிரியர் மெய்ப்பாடு என்பது பொருட்பாடு என்றார்.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



'சொல் கேட்டார்க்குப் பொருள் கண்கூடாதல்' என்பது போன்ற பேராசிரிய விளக்கங்களும் இதன்வழிப் பட்டனவே.

ஆயினும் சாதாரணமாகக் கொள்ளும் சொற் பொருள் வேறு; மெய்ப்பாடாகக் கொள்ளும் பொருள் வேறு என அறிதல் வேண்டும். அதனால்தான் பின்னதை 'நன்னயப் பொருள்கோள்' என்றார் தொல்காப்பியர். 'மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட் டாகும்' என்னும்போதும், தொல்காப்பியர் சாதாரண மாகத் தோன்றும் பொருட்டாதலினின்றும் அது வேறு பட்டது என்பதை நன்கு உணர்த்திவிடுகிறார்.

யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு
(குறள் 127)

இது கடைப்பிடிக்க வேண்டியதோர் அறம் பற்றிய பொருள் விளக்கத்திற்காக மட்டும் கூறப் பட்டது.

செறாஅச் சிறுசொல்லும் செற்றார்போல் நோக்கும்
உறாஅர்போன்று உற்றார் குறிப்பு
(குறள் 1097)

இது மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருளுடையது. ஒரு பெண் தன் காதலனின் எதிரே நின்று சிறு மழலை பேசிச் சினங்கொண்டவள்போல் பார்த்துத் தன் உள்ளார்ந்த அன்பை வெளிப்படுத்தும் காட்சி இது.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



இங்கு சொற்பொருள் மட்டும் அறியும் பத்து வயதுச் சிறுவனுக்கு இக் காட்சி மட்டும் விளங்கும். இருபத்தைந்து வயது இளைஞனுக்கு - அதிலும் இக் காதலனுபவம் வாய்க்கப் பெற்றவனுக்கு இக்குறள் உணர்த்தும் செய்தி தனியுலகமாகும்.

'சொற்கேட்டார்க்குப் பொருள் கண் கூடாதல்', 'சொல்லப்படும் பொருள் தானே வெளிப்பட்டாங்கு வெளிப்படச் செய்வது', 'சொல்லப்படும் பொருள் உய்த்து வேறு கண்டாங்கு அறிதல்', 'தேவருலகம் கூறினும் அதனைக் கண்டாங்கு அறியச் செய்தல்', 'உணர்ந்த பொருட்பிழம்பினைக் காட்டுவது', 'கவி கண்காட்டும்', 'உலகத்தார் உள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோராற்றான் வெளிப்படுதல்', 'மெய்ப்பாட்டுப் பொருள் கோடல் உணர்வுடை மாந்தர்க்கே கைகூடும்' என்றினைய பேராசிரியத் தொடராக்கங்கள், மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாட்டிற்கு அரண்சேர்த்து ஆழமான அடிப்படை இடுவனவாய் அமைந்துள்ளன.

## 8 பொருட்பாடும் அகத்திணை மெய்ப்பாடும்

தொல்காப்பியர் பொருள் மெய்ப்பாடு பற்றிப் பொதுவாகக் கருதினும் திணை இலக்கியமே அவர் கண்முன் நிற்கிறது. அகத்திணை மாந்தர்கள் பண்பு நலன்களை அவர்களின் தோற்றத்தின் வழி அறிகிறோம். அவர்களுடைய மன நிகழ்வுகளை அவர்களது தோற்றம், செயல், பழக்கவழக்கம்கொண்டு அறிந்து கொள்கிறோம்.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம். (706)
முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின் (708)
பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின். (709)

திருக்குறள் உணர்த்துவதுபோல் நாம் அகத்திணை மாந்தர்தம் பண்பு நலன், காதல், ஒழுக்கங்களை எல்லாம் அவர்தம் புறத்தோற்றங்கள் - செயல்களை, வைத்தே அறிந்துகொள்கிறோம்.

எனவே கூற்று அடிப்படையாலான திணைப் பாடல்களில் மாந்தர்கள் உள்ளவாறு புனையப்படுவது அவர்கள் பேச்சு உலகவழக்கில்போல் இயல்பான பேச்சு நடையாகக் காணப்படுவது போல்வன எல்லாம் இம் மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாடுகளின் வழித்தோன்றிய சிறப்பேயாகும். அகத்திணை வாழ்வையும் கண்டாங்கு அறியக் கூறுதல் இதன் பயனாகும்.

9 இடைத்தொடர்புக் கொள்கை (Communication theory)

மெய்ப்பாடு என்பது படைப்பவர்படிப்பவரிடையே ஏற்படும் இடைத்தொடர்பு (Commnication) பற்றியது. 'மெய்ப்பட முடிக்கின்ற' படைப்போன் செயலும்; 'திண்ணிதின் உணரும்' படிப்பவன் செயலும் கூடிய வழி நடப்பது சுவை என்பது அங்ஙனம் மெய்ப்பாடு தோன்றியபின், பெருகிப்பாயும் உணர்வாகும்.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



மெய்ப்பாடு அமைந்தால் சுவை தானே தோன்றும்.

தொல்காப்பியர் சுவைத் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையான மெய்ப்பாட்டு அமைவையே வற்புறுத்துகிறார்.

நகை, அழுகை என்பன சுவையன்றோ? அவை எவ்வாறு மெய்ப்பாடாகும்? இத்தகைய வினாக்கள் எழும். நகைமெய்ப்பாடு என்பது, நகையை விளைவிப்பதற்கான கூறுகள் செய்யுளுள் அமைந்திருப்பது. பெருமித மெய்ப்பாடு என்பது பெருமிதம் விளைவதற்கான கூறுகள் கவிதையுள் பொதிந்திருப்பது.

இன்று மேனாட்டார் நிறவுரு (Colour Image), வடிவஉரு, (Shape Image) அரசுரு (Kingship Image). என இவ்வாறு பல பெயர்ப்படுத்துவர். தொல்காப்பியர் சுவையை விளைவிக்கும் மெய்ப்பாடுகளை வகைப்படுத்தியுள்ளார். ஆயினும் மெய்ப்பாடு வேறு; அதனால் விளைவிக்கப்படும் சுவை வேறு என்பதை மறத்தல் கூடாது இங்ஙனம் எட்டுச்சுவைக்குள் அடக்கும்போது தான் நாடகமும் இலக்கியமும் ஒற்றுமைப்பட்டுவிடுகின்றன

10 அழகியலும் மெய்ப்பாடும்

அழகியல் அல்லது முருகியல் என்பது மேலை இலக்கியத்தில் மிக விரித்துப் பேசப்படுவது. அதனை வடமொழி இலக்கியத்தில் ஏற்றிப்பார்த்து 'இந்திய அழகியல்' (Indian Aesthetics) என எத்தனையோ நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இலக்கியத்தின் வடிவமும்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


பொருளும் சார்ந்த கலை நுட்பங்களை விளக்கும் நோக்கும் மெய்ப்பாடும் தமிழிலுள்ள மிகச்சிறந்த அழகியல் கோட்பாடுகளாகும். நுண்கலைகளுட் சிறந்த நுண்கலையாம் இலக்கியத்தை இவை மிக நுட்பமாய் ஆராய்வன. இந்தியக் கலை என்பது தமிழும் உள்ளிட்டதாகும். தமிழின் மிகநுட்பமான இத் திறன்களை அழகியல்வழி விளக்குவது, இந்தியப் பாரம்பரியத்திற்குத் தமிழனின் பங்கு என்னவென்பதை உணர்த்தும். அக் கோட்பாடுகளுக்கு மேன்மேலும் விரிவும் விளக்கமும் தரும் 'தமிழ் அழகியற்கலை, (Tamil Aesthetics) பற்றிய ஆய்வுகள் இனியேனும் தொடரும் என நம்பலாம் அவற்றிற்கு வடமொழி அழகியற்கலை பற்றிய ஆங்கில நூல்கள் பெரிதும் முன்னோடியாகப் பயன்படும்.

மறுப்பும் எதிர்மறுப்பும் வளர்ச்சியை நோக்கி அமைக

இங்ஙனம் மெய்ப்பாட்டு வரைவிலக்கணங்களைக் கண்டுணர்ந்து வகைப்படுத்திய பின்னர், ஒரு செய்தியை நினைவூட்டுவது இங்கு - இந்நூல் வரிசைக்கு மிகவும் பயனுடையதாகும் எனத் தோற்றுகிறது.

1981இல், பல்கலைக் கழக நல்கைக்குழு என்னைத் தேசியப் பேராசிரியர் (National lecturer) என நியமித்து, இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்கள் பலவற்றுக்கும் சென்று உரையாற்றும் பெருவாய்ப்பை நல்கியபொழுது, யான் மெய்ப்பாடு உள்ளிட்ட தொல்காப்பியக் கொள்கைகளைப் பற்றிப் பேசினேன். அப்போது ஏற்பட்ட கலந்துரையாடல்கள் - ஆதரவு

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



எதிர்ப்பு எல்லாம் இந்நூல் வரிசைக்கும் எதிர் காலத்தில் வரும் என எதிர்பார்க்கின்றேன்.

பஞ்சாபி மொழியறிஞர்கட்கு என் பேச்சு வர வேற்கத் தக்கதாய் இருந்தது. "எங்கள் பஞ்சாபி உட்பட அனைத்து இந்திய மொழி இலக்கியக் கோட் பாடுகளும் வடமொழி மூலம் உடையவை என்கிறார்கள். நீங்கள் உங்கள் தமிழில் தனித்தன்மையுடைய கோட் பாடுகள் இருப்பதாகக் கூறுகிறீர்கள். அவ்வாறெனில் எங்கள் பஞ்சாபியிலும் கூட எங்களுடையன எனக் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் இருத்தல் இயலாதா?" என ஆர்வத்தோடு வினவினர். "உங்களுடைய இலக்கியம் என ஒன்று எவ்வளவு வளர்ந்துளதோ அவ்வளவிற்கு உங்கள் இலக்கியக் கோட்பாடுகளும் வளர்ந்திருக்கவே வேண்டும். கண்டு, தொகுத்து வரன்முறைப்படுத்த வேண்டும்" எனப் பஞ்சாபி அறியாத யான் அப்போதைக்குச் சொல்லிவைத்தேன்.

தில்லிப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியராக இருந்த முனைவர் க. ஆறுமுகனார் பழந்தமிழ் இலக்கியப் பயிற்சி மிக்கவர். தொல்காப்பியத்தை நன்கு கற்ற மூதறிஞர். அவர் என் கருத்துக்கள் புதுமையாயிருப்பனபோல் தோற்றினும் தொல்காப்பி யத்துடன் இயைபுடையனவே என மனம் ஒப்பி, ஏற்று நீண்ட நேரம் என்னுடன் கலந்துரையாடினார்.

வேறு ஓர் இடத்தில் வடமொழி அறிஞர் ஒருவர் யான் தொல்காப்பியரின் தனித்தன்மைகளாகச் சுட்டி யனவும் வடமொழியில் அங்குமிங்கும் காணப்படு வனவே என வலிந்து வாதாடினார்.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



மொழியியல் அறிஞர்கள் எனப்படும் சிலர் எள்ளி நகையாடுவார் போல நடந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழுக்கு எனத் தனித்தன்மையுடன் கூடிய சில கோட்பாடுகளைத் தொல்காப்பியர் தந்துள்ளார் எனவும் அவை வடமொழி, கிரேக்கம், இலத்தீன் மற்றும் மேலைக் கோட்பாடுகளுடன் ஒப்பிடும் தரத்தன எனவும் யான் கூறியதை ஏற்க அவர்கள் மனம் ஒருப்பட்டிலர். மொழி ஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர், மறைமலையடிகள் போல யான் மிதமிஞ்சிய தமிழார்வத்தாலும் தமிழ்ப் பற்றாலும் அங்ஙனம் கூறுவதாகவும் தொல்காப்பியத்தில் அவ்வாறு கூறப்படவில்லை என்றும் யான் அங்ஙனம் தொல்காப்பியர்மேல் என் கருத்தையெல்லாம் ஏற்றியுரைத்துப் பெருமை தேட நினைக்கின்றேன் என்றும் அவர்கள் குற்றம் சாட்டுவார் போல் பேசினர். என் போல்வார் குறுகிய மனம் உடையவர் என்பது அவர்கள் நினைப்பு பன்மொழியறிஞர்களிடையே அவர்கள் எள்ளற்குறிப்போடு பேசியதை என்னால் உணர முடிந்தது.

அதனால்தான் மேலே இவ்வளவு விரிவான விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன - திரும்பத்திரும்ப வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. பேராசிரியர் ச. வையாபுரிப் பிள்ளை ஒரு காலத்தில், ஆராய்ச்சிச் சூழல் பெருகாத நேரத்தில் முறையான சில ஆய்வுகட்கும் தோற்றுவாய் செய்தார்; தவறான சில முடிவுகளையும் தெரிவித்துப் போயினார். அவர் காலத்தில் அவ்வளவு தான் முடிந்தது என்பதைத் தவிர, அவரை நொந்து கொள்வதில் பயனில்லை, "திருவள்ளுவர் சாணக்கியருக்கும்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



வாத்சாயனருக்கும் கடன்பட்டார்; தொல்காப்பியர் பரதமுனிவருக்குக் கடன்பட்டார்; இளங்கோவடிகள் பரத சாத்திரத்திற்குக் கடன்பட்டார்'' என இவ்வாறு எழுதிப்போயினர். வடமொழியே முந்தைய வளர்ச்சியும் தலைமையும் உடையது என்ற ஒரு மனப்போக்கின் விளைவு இது அவர் போல்வார் மிகவும் ஆராய்ந்து இவற்றை நிலைநாட்டிப்போகவில்லை. ஒரு கருத்துரை போல் அபிப்பிராயமாக (opinion) அங்கங்கே கூறி யொழிந்தனர். இன்று முறையான ஆராய்ச்சி வளர்ந்துள்ள வேளையில், கருத்து வேறுபடுவதில் தவறின்று. அது குறுகிய மனப்பான்மையாகாது.

என்னிடம் வினா எழுப்பிய மொழியியலார் மெய்ப்பாடு, இறைச்சி எனக் கேள்விப்பட்டவரேயன்றி முறையாக அவற்றைப்பற்றிப் படித்தவரல்லர். தமிழில் எவ்வாறு தனிக் கோட்பாடிருக்க முடியும்? என்பதே அவர்கள் வாதம். இந்த வாதத்திற்குச் சரியான மருந்து தேடியாகவேண்டும். இவ்விருபது நூல்களடங்கிய 'தொல்காப்பியரின் இலக்கியக்கொள்கைகள்' என்ற வரிசை, ஓரளவேனும் 'தமிழ் மரபு' என ஒன்று மிக நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பிருந்ததையும் தழைத்துச் செழித்ததையும் உலகிற்கு உணர்த்தக் கூடும். தமிழார்வமுடைய இளைஞர்கள், இந்நூற்கருத்துக்கள் போல்வனவற்றை ஐயமறக்கற்றுப் பேரவைகளில் எடுத்துக்கூறும் திறம் பெறுவரேல், இக் 'கிளிப் பிள்ளைகள்' பிறகு நாம் சொல்வதைச் சொல்லும் பிள்ளைகளாக மாறும். 'பாவாணரை இகழ்தல் எளிது' பாவாணர் ஆதல் அரிது என நாம் இவர்கட்குக் கற்பிக்க வேண்டும். முறையான ஆராய்ச்சியின்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



மூலமே நாம் இவர்கட்குக்கற்பித்து விடமுடியும்; உணர்ச்சிவயப்படுதலில் பயனின்று.

நவீன இலக்கிய வாதிகள்

"அறிவிலாதவரைக் கண்டால் அம்மநான் அஞ்சுமாறே" எனஅஞ்சிய சமயகுரவர்கள் போல், யான் இன்று பலரைக் கண்டு அஞ்சுகின்றேன். நாம் அரிதில் தேடி முன்வைக்கும் கருத்துக்கள் 'அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தாகிவிடுமோ' என அஞ்சுகிறேன்.

எதிர்காலத்தில் இக் கருத்துக்கள் மேன்மேலும் வளரவேண்டும் என்பதே என் குறிக்கோளாகும். இவற்றை நன்கு விளங்கிக்கொண்டு விவாதிக்க முன் வரவேண்டும்; வளர்ப்பவர் பெருகவேண்டும். மாறாகக் குழப்புபவர் - தெளிவற்றவர் - அடிப்படையையே அறியாதவர் - கல்லாதவர் - பயிலாதவர் - 'இத்தைத் தூக்கி அத்தில்போட்டுப்' புரட்சிவாதம் செய்யும் போலி ஆராய்ச்சியாளர் பெருகிவிட்டால், தமிழ்நூற் கொள்கைகள் வளராது கெடுமே என அஞ்சுகிறேன்.

ஒப்பிலக்கியத்தில் ஆர்வமுடைய ஆங்கிலப் பேராசிரியர்கட்குத் தொல்காப்பியமும் சங்க இலக்கியமும் பற்றி அறவே தெரியாது. அவர்களுக்கு இன்றைய புதினங்களும் புதுக்கவிதைகளுமே தெரியும். தமிழ் மாணவர்களோ இக்கால இலக்கியம் மட்டுமே படிக்கிறார்கள்; புதுக்கவிதைமட்டுமே எழுதுகிறார்கள். சிலருக்கு வருக்கபேதக் குறிப்பு வாராத எதுவுமே இலக்கியமாகத் தெரிவதில்லை. சிலரோ அதிரடி

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


ஆய்வாளராக இருக்கிறார்கள் எடுத்துக்காட்டிற்கு : "கைக்கிளை ஒரு மரத்துக்கிளை. கை-பலகை-மரக்கை-மரம். கிளை கைபோல நீண்டிருப்பதை இங்கு நினைவு படுத்துகிறேன். எனவே கை + கிளை என்பது மரத்தின் கிளையே. உழிஞை ஒரு மரம். வஞ்சி ஒரு மரம். அதுபோலக் கைக்கிளையும் மரமே," என இவ்வாறு எழுதிக் கெக்கெலிகொட்ட வல்லவர்கள் அவர்கள். சில பல்கலைக்கழகக் கருத்தரங்குகளில், முனைவர்கள் பலர் முன்னிலையில் தொல்காப்பியம் பற்றியோ, சங்க இலக்கியம் பற்றியோ கட்டுரை படித்துவிட்டு, அங்கு அதனை விளங்கிக்கொள்வாரை, யான் கூறிய செய்திக்கு முன்பே அறிமுகமானவரைத் தேடித்தேடி அலமந்து போயிருக்கிறேன்.

தமிழார்வமுடைய, தமிழறிவுடைய இளைஞர்கள் மாணவர்கள், பேராசிரியர்கள், ஆங்கிலப் பேராசிரியர்கள், முனைவர்கள் ஒரு சிலரேனும் இருக்கிறார்கள் ; அவர்களால் இந்நூல்களில் வரும் கருத்துக்கள் கற்கப்படும்; திறமையோடு மறுக்கப்படும்; வளர்க்கப்படும்; அதனால் இம் மரபு-இவ்வளர்ச்சி-தடைபடாது மேன்மேலும் வளரும் என்ற நம்பிக்கை விடிவெள்ளிபோல் ஒளிவீசுவதாலேயே இத் தொடர்கள் வெளியிடப்பெறுகின்றன.

### இயக்கம் ஒன்று தோன்றுக

"எல்லாம் வடமொழியே, யாவும் வடமொழியிலிருந்து வந்தனவே" என்பது ஒரு கருத்து மரபு (School of Thought). இது வடமொழிக்கே கூட உகந்ததன்று. இந்தியா என்பது பலகுரலிசை ; அதில்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


தமிழின் குரல் தெளிவாகவே ஒலிக்கிறது. சிறந்த வட மொழி வாணன் அதை மறுக்கமாட்டான்.

'எல்லாம் தமிழே; வடமொழி செத்தமொழி; தமிழிலிருந்தே எல்லாம் வந்தன" என்பது பிறிதொரு கருத்துமரபு. அது தேவையற்றது. பிறர் யாரும் ஏற்காதது. குறுகியமனம் என நம்மைக் கீழ்மைப் படுத்தியது.

வடமொழியின் சிறப்புக்கள் மறுக்க வொண்ணாதவை. இந்தியமொழிகளில் அதன் ஆளுமை மிகுதி. தமிழகத்திலும் அது செல்வாக்குப் பெற்றுக் கலை மொழியாய், தொழில் மொழியாய் விளங்கிய காலங்கள் உண்டு. அதுபோலத் தமிழ் தனி இயல்புடையது. ஆரியத்துக்கு நிகரென வாழ்ந்தது. ஒப்பற்ற, தனித்த பல இலக்கியக் கோட்பாடுகளை உடையது; தனித்த சிந்தனைப் போக்கும் நாகரிகமும் பண்பாடும் கொண்டது என இவ்வாறு, காரண காரிய இயைபோடு எதனையும் உணர்ச்சிவயப்படாமல் பிறரும் ஏற்குமாறு எடுத்துக்கூறும் ஒரு கருத்துமரபை (School of Thought) உருவாக்க வேண்டும். அதற்கு என்னுடைய சில நூல்கள், ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு நூல்கள் உதவும் என எண்ணுகிறேன். அதில் இந்நூல்வரிசையும் ஒன்றாகும்.

## இ) பிற்கால இலக்கண நூல்கள்

இனிமேல் தமிழாய்வுகள் குழப்பமுறாமலும் புறக்கணிக்கப்படாமலும் மறக்கப்படாமலும் காக்கப் படவேண்டும் என அஞ்சுதற்குக் காரணம், தொல் காப்பியருக்குப் பிறகு இக் கருத்துக்கள் எவ்வளவு குழப்பத்திற்கிலக்காகியுள்ளன என்பதை நினைத்தே

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



ஆகும். தொல்காப்பியர் சொன்னதை உணர்ந்து, பிற்காலத்தில் யாரும் ஒருசிறிதுகூட விளக்கவில்லை. ஏன்?

இரண்டாயிரத்து ஐந்நூறு ஆண்டுகளில், ஏறத்தாழ எண்பது விழுக்காடு நாம் அயலவர்கட்கு அடிமைகளாய் இருந்திருக்கிறோம். களப்பிரருக்கு, பல்லவருக்கு, நாயக்கருக்கு, மகாராட்டிரருக்கு, முசுலீம்களுக்கு, ஐரோப்பியருக்கு, ஆங்கிலேயருக்கு என அடிமைபூண்டு ஒழுகிய காலமே கூடுதலாகும். அத்துணைக் காலமும் பிறமொழியாளரால் ஆளப்பட்ட நாம், நம் மொழியை மறந்தும், நூல்களை இழந்தும், சிறப்பாக விடுதலை உணர்வை இழந்தும் போனோம். இடையில் நம்மை நாமே ஆண்டு கொண்ட சில நூற்றாண்டுகளிலும் வடமொழியைக் கைவிட முடியாமல் அதன் சிறப்பு நிலையை ஏற்றிருந்திருக் கிறோம். எனவே எத்தனையோ நூல்களை இழந்து போன நாம், தொல்காப்பியத்தையும் சங்க இலக்கியத்தையும் இந்த அளவு பெற்று, நம் தனி மரபைப்பற்றி விவாதிக்கவும் வாய்ப்புப் பெற்றிருப்பது ஒரு வியத்தற்குரிய நிகழ்ச்சியேயாம்.

இதனால் பின்வந்த இலக்கண ஆசிரியர்கள் ஒன்று தொல்காப்பியர் சொன்னதைத் திருப்பிச் சொல்லிப் போயினர்; அல்லது வடமொழி இரசக் கோட்பாட்டைச் சுவை என மொழிபெயர்த்து, மெய்ப்பாட்டைச் சுவையணியாக்கிப் போயினர். இங்ஙனம் கூறிவிடுத்தாலே போதுமெனினும், எதிர் கால ஆய்வாளர்கட்குப் பயன்படுமுகத்தான், அக் கோட்பாடு வருமிடங்களைச் சுட்டிச் சொல்லப் படுகிறது.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



**தண்டியலங்காரம்**

தமிழ்த் தண்டியலங்காரம் பொருளணியியலில் கூறும் 35 அணிகளில் சுவையணி என இதைக் கூறி விளக்குகிறது.

உண்ணிகழ் தன்மை புறத்துத் தோன்ற
எண்வகை மெய்ப்பாட்டின் இயல்வது,
சுவையே (69)

அவைதாம்
வீரம் அச்சம் இழிப்பொடு வியப்பே
காமம் அவலம் உருத்திரம் நகையே (70)

தொல்காப்பியர் பெருமிதம் என்பதை வீர மென்றும் உவகை என்பதைக் காமம் என்றும் வெகுளி என்பதை உருத்திரம் என்றும் இவ்வாறே கூறுவன வடமொழிவழிப்பட்ட விளக்கங்கள். மேலும் அச்சச் சுவைக்குரிய பொருளைச் சொல்வது அச்சம் எனப்படு-கிறது. அச்சம் மெய்ப்பாடாக வெளிப்படுவதென்பது இதனுடன் நுட்பமான வேற்றுமையுடையது.

**நம்பியகப்பொருள்**

தொல்காப்பியத்தைத் தழுவி விளக்கமின்றிக் கூறுகிறது இது.

நகை முதலாம் இரு நான்கு மெய்ப்பாடும்
நிகழ்பொருள் மெய்ப்பட நிற்பமெய்ப் பாடே
(231)

**வீரசோழியம்**

சுவை என்று அணியாக்கிக் கூறுகிறது (152). தண்டி கூறியபடி கூறுவேன் என்று இதன் அலங்காரப்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



படலம் தொடங்கக் காண்கிறோம். 'உரிய சுவைதான் இரதம்' (168) என்றும் இந்நூல் கூறும் (இரதம் - இரசம்) இதன் உரையாசிரியரும் வடமொழியையும் தண்டியையும் பின்பற்றியே விளக்கிச் செல்லுகிறார்.

தண்டியலங்கார சாரம்

''மெய்ப்பாடாவது நேராகக் கண்டதுபோலத் தோன்றும் கருத்து. இவை நாட்டியத்திலும் காப்பியத்திலும் செய்கைத் திறத்தினாலும் சொல்திறத்தினாலும் தூண்டப்பட்ட வாசனையின் திண்மையால் தம்மவையே போல அநுபவ நிலையில் வந்து ஆநந்தமாகவே நிற்பன.''

இலக்கண விளக்கம்

தொல்காப்பிய நூற்பாக்களில் பலவற்றை ஆசிரிய வடிவில் தொகுத்துக் கூறி அத்துடன் நின்று விடுவதால், மேற்கொண்டு எதனையும் இது குறிக்கவில்லை.

அகப்பாட்டுறுப்பு மெய்ப்பாடு
கோவை நூல்களும் மெய்ப்பாடும்

நம்பியகப்பொருள் ஆசிரியர் நாற்கவிராசநம்பி அகப்பாட்டுறுப்பு பனிரண்டு என்று கூறுகிறார். அதில் மெய்ப்பாடும் ஒன்றாகும்.

திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போர்
இடனே காலம் பயனே முன்னம்
மெய்ப்பாடு எச்சம் பொருள்வகை துறை என்று
அப்பால் ஆறிரண்டு அகப்பாட் டுறுப்பே.
(211)

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



தொல்காப்பியர் கூறும் உறுப்புக்களில், அகத் திணைக்கே உரியன எனச் சிலவற்றைத் தேர்ந் தெடுத்துக்கொண்டு இங்ஙனம் கூறுதல் சிந்திக்கத் தக்கதாகும்.

காலத்தால் முற்பட்ட இறையனார் அகப் பொருள் கூறும் முறையைப் பின்பற்றியே நாற்கவிராச நம்பி பிற்காலத்தில் இங்ஙனம் கூறினாராதல் வேண்டும். ஏனெனில் இறையனாரகப் பொருளிலேயே இது காணப்படுகிறது.

திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போர்
இடனே காலம் எச்சம் மெய்ப்பாடு
பயனே கோள் என்று ஆங்கப் பத்தே
அகனைந்திணையும் உரைத்தலாறே (56)

என்று இஃது பத்தாக அங்குக் கூறப்படுதல் காணலாம். பிற்காலத்தில் இலக்கண நூல்களும் பாட்டியல் நூல்களும் அகப்பொருட் கோவை நூல் களுக்கு இலக்கணம் கூறும்பொழுது இவ் 'ஆறிரண்டு உறுப்பும் ஊறின்றி விளங்கவேண்டும்' என்று சுட்டின. இதனால் அகப்பொருட் கோவை உரைகள் சில, அவ்வப் பாடலில் உள்ள இவ்வுறுப்புக்களைச் சுட்டிக் கூறுதல் மரபாயிற்று. நற்றிணை உரையில் பின்னத்தூர் அ. நாராயணசாமி ஐயர் இவற்றுட் சிலவற்றை ஒவ்வொரு பாடலிலும் கூறுவது, இவை அகப்பாட்டுறுப்புக்கள் என்பதாலேயாம்.

### தொன்னூல் விளக்கம்

சுவையணி என்ப சுடுஞ்சினம் காமம்
வியப்பு அவலம் இழிவு அச்சம் வீரம் நகை என

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


எண்மெய்ப் பாட்டின் இயைவன கூறி
உள்மெய்ப்பாட்டை உணர்த்தித் தோற்றலே
(354)

முத்துவீரியம்

சுவையணி

புந்தியின் நிகழ்திறன் புறத்துப் புலனாய்
விளங்கல் எண்வகை மெய்ப்பாட்டானும்
ஒழுகல் சுவை என உரைக்கப் படுமே (1241)

அவைதாம்
அச்சமும் வீரமும் அவலமும் சாமமும்
இழிப்பும் வியப்பும் எழிலபடு நகையும்
உருத்திர மும்மென உரைக்கப் படுமே (1242)

மாறனலங்காரம்

பொறியுணர் வொடும் ஒரு பொருளினை
எதிர்ந்த
நெறியுடை மனத்து நிகழ்தரு பான்மை
அயலவர் உறப்புறத்தாய்ப் பொருள் எட்டின்
இயல்வது சுவை என்று இயம்பினர் புலவர்

இங்ஙனம் அனைவரும் இதனை ஓர் அணியாக்கியே கூறிப்போயினர். பரதமுனிவர் கூறிய இரசத்தின் செல்வாக்கு அப் பெயர் ஒன்றிலேயே அமைந்தது. இடைக்காலத்தில் பாமகரும் தண்டியும் அலங்காரக் கோட்பாட்டை வலியுறுத்தி, இரசத்தையும் ஓர் அணியாக்கினர். தமிழில் இதன் எதிரொலியே தொடர்ந்து கேட்கின்றது. தண்டியாசிரியர் அலங்காரம் எனக் கூறியதைப் பலரும் அவ்வாறே பின்பற்றியுள்ளனர். இதனால் இடைக்காலத்தில் தொல்காப்பியம்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


வெளிப்படாமல் வழக்கில் இல்லாமல் பல நூற்றாண்டுகள் மறைந்து போயிருந்திருக்கிறது என்பது புலனாகிறது.

இப்போது தொல்காப்பியம் மட்டும் கிடைத்திலதேல், தமிழ்நூற்கொள்கை என ஒன்றில்லை எனத் தலைதாழ்த்தி ஒப்புக்கொள்ள நேர்ந்திருக்கும்.

தொல்காப்பியருக்கு இலக்கியக்கொள்கை என்ற சிந்தனை இருந்தது என்பதும், இதனை அணி என்றோ, இலக்கணம் என்றோ அவர் குறுகிய வட்டத்திற்குள் அடக்கிவிடவில்லை என்பதும் அறியத் தக்கன. பேராசிரியருக்கும் இக் கொள்கைச் சிந்தனை நன்கமைந்திருந்தமை புலனாகிறது.

தொல்காப்பியர் நாடக நூல்களையும் நாடக மெய்ப்பாடுகளையும் நன்கு அறிந்திருந்தார். அவர் அவற்றை விலக்கி, அகத்திணை இலக்கியப் மெய்ப்பாடு களையும் பொது மெய்ப்பாடுகளையும், மெய்ப்பாட்டுக் கொள்கை விளக்கத்தையும் தெளிவாகத் தந்துள்ளார்.

எனவே இவை தமிழிலேயேயுள்ள நாடக மெய்ப் பாடுகளுடனும் வடமொழி இரசக் கோட்பாட்டுடனும் மேலை இலக்கிய உருக் கோட்பாட்டுடனும் (Imagism) ஒப்பிட்டு ஆராயத்தக்கதாயிருக்கின்றன.

## 4. வடமொழி இரசக் கோட்பாடும் மெய்ப் பாடும்

பாரத நாட்டின் பின்புலமாகிய இயற்கை, மக்கட் சமுதாயம், நாகரிகம் பண்பாடு போல்வன மிகவும் வேறுபட்டிருக்க வாய்ப்பில்லை. பல்வேறு

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



மொழிகள், சமயங்கள், இனக்குழுக்களாக இயங்கினாலும் இவை தம்முள் இணைந்தும் பிணைந்தும் வளர்ந்துள்ளன. எனவே பொது மூல மரபுகளும் ஒற்றுமைகளும் வேற்றுமைகளும் இவற்றிடையே காணப்படுதல் இயல்பேயாகும். தமிழும் வடமொழியும் தொன்மையுடையவாதலின், இவ்விரண்டு மொழிகளிடையேதான் அவ்வொற்றுமை வேற்றுமைகள் தெளிவாகத் தோற்றுகின்றன. இரசம் பற்றிய கோட்பாடு, அவ்வகையில் ஒரு பொது மூலமரபினின்றும் கிளைத்ததாய், ஒற்றுமையும் வேற்றுமையும் உடையதாய்க் காணப்படுகிறது.

எட்டு மெய்ப்பாடுகள், எட்டு இரசங்கள் என்றாலும் அவற்றிடையே கருத்து வளர்ச்சி (Concept) வேறுபாடுகள் அடிப்படையானவையாகும். எடுத்துக்காட்டாக அறம் என்பதும் தருமம் என்பதும் ஒன்றெனவே தோற்றும். ஆனால் அவற்றின் கருத்து வளர்ச்சி நிலைகளை ஆராய்ந்தால், மிகவும் அடிப்படையான வேறுபாடுகளே காணப்படும் உவகை மெய்ப்பாடு சிருங்கார இரசமாகுமா? உவகைப் பிறப்பிற்கு அடிப்படையான செல்வம், புலன், புணர்வு, விளையாட்டுக்களில் இறுதி இரண்டே வடநூலுடன் ஒத்துவரும். செல்வத்தால் வரும் மகிழ்ச்சியும் புலன் என்ற நூல் அறிவுடைமையால் வரும் மகிழ்ச்சியும் வடமொழியில் சிருங்காரம் எனப்படா. பேராசிரியர் பெ திருஞானசம்பந்தன் தம் 'இந்திய எழிற்கலை நூலில்[1] 'உவகை என்பதை மகிழ்ச்சி என்ற விரிந்த

1 சென்னைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, 1977. பக். 53-54

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



பொருளில் தொல்காப்பியர் கொள்கிறார் ... பொதுவாகப் பொருள் நுகர்வைக் குறிக்கும் 'செல்வமும்' சிருங்காரரசத்தின்பாற்படமாட்டாது ஆகவே தொல்காப்பியர் கூறும் மரபு மாறுபட்டுத் தோன்றுவதைக் காணலாம்'', என்பார். நுட்பமாக இவ்விரண்டு கோட்பாடுகளையும் கற்பார், இவற்றின் கருத்து வளர்ச்சி நிலைகளில் பெரும் அடிப்படையான வேறுபாடுகள் இருப்பதையே மேன்மேலும் கண்டுகொள்வார். எனவே இவரிடமிருந்து அவர் கடன்பெற்றார் என்றும் அவரிடமிருந்து இவர் கடன் பெற்றார் என்றும் வலிந்து குழப்பி, பேரறிஞர்கள் இருவரையும் நம் சிறுமைக்கு இலக்காக்கிவிடக் கூடாது.

பரத முனிவர் இரசக் கோட்பாட்டை விரித்துரைக்கும் போது அவர்முன் நிற்பது 'நாடகம்' மட்டுமே; தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாட்டை விரித்துரைக்கும் பொழுது அவர்முன் உலகவழக்கைத் தழுவிய அகத்திணைப் பாடல்களே முன்னிற்கின்றன. பரத முனிவரும் சொல்லியவை சில; சொல்லாது விட்டவை பல. பிற்கால உரையாசிரியர்களே அவற்றை இணைத்து, வடிவம் கொடுத்து விவாதித்து உருவாக்கியுள்ளனர். தொல்காப்பியரோ சொன்னவை சில; சொல்லாது விட்டவை மிகப்பல. அவர் காலத்து அவை பொது அறிவால், யாவருக்கும் விளங்கித் தோன்றியிருக்க வேண்டும். பிற்கால உரையாசிரியர்கள்தான் ஓரளவு அதனை விளக்கமுயன்றுள்ளனர். ஆயினும் இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட, வடமொழி அலங்காரக் கோட்பாட்டுச் செல்வாக்கால் இம் மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாடும் அணியாக மாற்றி விளக்கப்பட்டுப் போயிற்று.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



பரத முனிவர் நாடக நடிகர்களையும் அவர்களுடைய ஒப்பனைகளையும் அவர்கள் மேடையில் பேசும் உரையாடல்களையும் நினைந்து எழுதுகிறார்.

தொல்காப்பியர் உலக மாந்தர்களையும் அவர்களுடைய பண்பு நலன்கள், பழக்க வழக்கங் களையும் அவர்களுடைய மனவுணர்வுகள் நம்பிக்கை கள் ஒழுகலாறுகளையும் நினைந்து எழுதுகிறார்.

பரதமுனிவர் நாடகரசமாகக் கூறியது பின்னர் காவியரசமென்றும் வளர்த்துரைக்கப்பட்டது. பெரிய காவியங்கள் தரும் இரச அனுபவமே முதலில் கருதப் பட்டது; சிறுசிறு பாடல்களிலும் இரச அனுபவம் வாய்ப்பது பற்றி அபிநவபாரதியே பேசுகிறது ஒரு நாடகத்தைப் பார்த்து முடித்தபின் அல்லது ஒரு காவியத்தையோ பாடலையோ படித்துமுடித்த பிற்பாடு மனத்தில் எஞ்சிநிற்கும் 'இன்பவுணர்வே' இரசம் எனப்பட்டது.

தொல்காப்பியர் உலகியலில், வாழ்வில், ஆடிப் பாடி மகிழும்போது ஏற்படும் இன்ப அனுபவத் திலிருந்து, நாடகமும் இலக்கியமும் தோன்றின எனக்கொள்கிறார். இலக்கியத்தைக் கேட்டும் படித்தும் பெறும் மெய்ப்பாட்டையே விளக்குகிறார். நாடக வழக்கினதாகிய அக இலக்கியம் பற்றி மிக விரித் துரைக்கிறாரே அல்லாமல், நாடகம் பற்றித் தொடர்பு படுத்தி எதுவும் கூறவில்லை. பாடலைப் படிக்கும் போது மனத்தில் தோன்றும் 'பொருட்தோற்றம்', 'பொருட்பிழம்பு', 'கண்டாங்கு வெளிப்படும் பொருள் மெய்ப்பாடு எனப்படுகிறது. அம் மெய்ப்பாடு நகை

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



உணர்வைத் தோற்றுவிக்கும் அல்லது நகையுருவை விளைவிக்கும் என்பதே அவர் கருத்து மனத்தில் முடவன் செல்லும் செலவும் குழந்தை பேசும் மழலையும் 'உருவாகின்றன. அவற்றை, அவை தோற்றுவிக்கும் அருவுருவத் தோற்றம் உணர்வேயாதலின் 'நகை' என்ற ஓர் எல்லைப் பரப்பினுள் அடக்குகிறார். எனவே அஃது நகைச் சுவை அன்று ; நகை மெய்ப்பாடு ஆகும். உடம்பின்கண் இயல்பாக எழுவன மெய்ப்பாடுகள் எனவும் போலியாக நடிப்பால் எழுப்பும் புறவுடற் குறிகள் மொய்ப்பாடுகள் எனவும்கு. கோதண்டபாணிப் பிள்ளை கூறுவார். மேலும் அவர் மெய்ம்மை வெளிப் பாடு மெய்ப்பாடு எனவும் விளக்குவார் வடமொழி யாளரின் சுவைக்கொள்கை சிறப்புடையதன்று என்பது அவர் கருத்தாகும்.[1]

வடமொழிக் கோட்பாடு முடிவான பயன் பற்றியது ; தமிழ்க்கொள்கை பயனை விளைவிக்கும் அடிப்படை பற்றியது.

வடமொழியில் ஆலம்பன விபாவம், உத்தீபன விபாவம், வியபிசாரி பாவம் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணை வால் இரசம் தோன்றுவதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆலம் பனம் என்பது சுவைத் தோற்றத்திற்குக் காரணமாவது. தலைவன், தலைவி என்ற நாடகத் தலைமை மாந்தர் களாலேயே சுவை பிறக்கிறது தலைவி தலைவனுக்கும் தலைவன் தலைவிக்கும் ஆலம்பனவிபாவம் ஆவார்கள் உத்தீபனம் என்பது பின்னணி, சூழ்நிலை. மலர்ச்

1. கம்பரும் மெய்ப்பாட்டியலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் 1971 பக் 7&15.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



சோலையில், மதி நிலவைப் பொழியும்போது, தென்றலில் நறுமணம் கமழ்ந்துவருங்கால் இக் காதலர் சந்திப்பு நிகழ்வதாகப் புனைவர். அப் பின்னணி, உத்தீபனவிபாவம் எனப்படும். அப்போது தலைவி தலைவனுக்காக ஏங்கிநிற்றல், வந்திலரே எனச் சினங்கொள்ளுதல், வந்ததும் ஊடுதல், வெறுப்பாள்போல் நிற்றல் என இங்ஙனம் நிலை மாறும் மனவுணர்வுகள் பல ஏற்படுவதை 'வியாபிசாரி பாவம் என்பர். இவை ஒன்று கூடிய வழியே இரசம் தோன்றும். அவர்களுடைய உள்ளத்தில் நிலையாக இருக்கும் - மனித இனப் பொதுப்பண்பான உணர்வுகள் ஸ்தாயி பாவம்' எனப்படும் அவை இத் தூண்டுதல், களால் வெளிப்படும்போது ஏற்படும் முகமலர்ச்சி, மெய்சிலிர்த்தல் முதலியவை அனுபாவங்கள் எனப் படும். வடமொழிப்பேராசிரியர் முனைவர் கோ. சுந்தர மூர்த்தி மெய்ப்பாடுஎன்ற சொல் விபாவம், அனுபாவம், சாத்துவிகபாவம், வியபிசாரிபாவம், ஸ்தாயிபாவம் என்பவற்றையும் அதற்கும் மேலாகச் சில பாவங் களைப் பற்றியும் குறிப்பதாகவும் வடமொழியில் அவற்றுக்கு இணையானவை இல்லை என்றும் கூறு கிறார். மேலும் தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாடு செய்யுளின் இன்றியமையா உறுப்பு என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார்,[1] இனி, இரசஅனுபவத்தின் நிலைக்களம் நடிக நடிகையரேயன்றி நாடகத்தைக் காண்பவரல்லர் என்பது பட்டலொல்லடர் கருத்து. அதற்கு மாறாகக் காண்பவனிடம் உள்ள மனவுணர்வே புறத்தூண்டுதல்களால் வெளிப்படுகிறது என்று

1 Dr. G. Sundaramoorthy, Early Literary Theories in Tamil, Madurai 1974 pp 78–79.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



வாதித்தார் அபிநவகுப்தர். விபாவங்களால் விளை விக்கப்படும் இரசம் காரண காரியத் தொடர்புடைய தென்பதை மம்மடர் மறுத்தார். தொனி மூலமே இரசம் விளைவிக்கப்படுகிறது என்பதையும் ஆனந்த வர்த் தனரும் அபிநவகுப்தரும் நன்கு நிலைநாட்டினர். தொனி என்பது சுருக்கமாகப் பாட்டுப் பொருளின் புறத்தே தோன்றும் பிறிதொரு பொருள் ஆகும். இங்ஙனம் இக் கோட்பாடு பற்றிய விவாதங்கள். விளக்கங்கள் கணக்கின்றி விரிந்து. அபிநவகுப்தரால் இறுதியில் ஒரு வடிவப்படுத்தப்பட்டன.

தமிழில் 'நாடகவழக்காகிய' இப் புனைந்துரை மரபுகள் அகப்பாடலுடன் தொடர்பு படுத்தியே சிந்திக்கப்பட்டதால், முதல் கரு உரிப்பொருள் பற்றிய விளக்கங்கள் இப்பாவங்களுடன் தொடர்புடையன வாய்க் காணப்படுகின்றன. மேலும் தமிழில் பொருள் கோடல் பற்றியே சிந்திக்கப்படுகிறது. சுவை பற்றி யாண்டும் கருதப்படவில்லை நகை மெய்ப்பாடு அழுகை மெய்ப்பாடு என்பனவும் நகையாகிய பொருள் தோன்றுதல், அழுகையாகிய பொருள் தோன்றுதல் என்றே எண்ணப்படுகின்றது. எனவே நகை, அழுகை இளிவரல், மருட்கை என இவ்வாறு கூறப்படுவன பொருள்களை எட்டாயடக்கிக் கூறும் கலைச் சொற்களாக உள்ளன. மனிதமன அடிப்படை யுணர்வில் தோன்றும் பொது 'உருவங்கள்'-பொது மனவுணர்வு நிலைகள் என்று இவற்றைக் கொள்ள லாம். வடமொழியில் 'ஸ்தாயிபாவம்' என்பவற்றோடு இவை ஒருபுடை ஒப்புமையுடையனவாகின்றன. செல்வம் உடைமையால் ஏற்படும் உவகையை ஒரு செல்வனிடம் மெய்த்தோற்றமாக – இயல்பாகக் காண

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



லாம். செல்வம் பற்றிய புனைவுள்ள பாடல் உவகைப் பொருட்தோற்றமுடையதாகிறது. அதனால் மனத்துள் ஏற்படும் இரசம்-சுவை பற்றி இங்கு பேச்சில்லை. உவகைப் பொருள் வெளிப்பாடே பேச்சாகும். உயிரிழத்தல் பற்றிய புனைவு அழுகைப்பொருளை நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது; வெளிப்படுத்த வேண்டும். எனவே அழுகை, உவகை, பெருமிதம், வெகுளி என்பன இன்று நாம் எளிதில் எண்ணுவன போல் சுவை வகைகள் அல்ல; அவ்வப் பொருள் பற்றியன என்பதைத் தெளிவாக மனங்கொள்ள வேண்டும். அகத்திணை மாந்தர்களின் தோற்றம் பற்றிய பொது மெய்ப்பாடுகள், மற்றும் களவுக்காலம், பிரிவுக்காலம் போன்ற சிற்சில வாழ்நிலை பற்றிய மெய்ப்பாடுகள் சிலசில தொகுதிகளாகத் தரப்படுகின்றன. நினைதல் வெரூஉதல் போன்ற உணர்வுகள் அருளல், முனிதல் போன்ற செயல்கள் துஞ்சல் வியர்த்தல் போன்ற புறக் குறிகள் என இவ்வாறு பலவும் கலந்து கூறப்படு கின்றன இவை அகப்பாடல்களைப் புனையுங்கால், உலகியலில உள்ளவாறு புனைய வழி காட்டுவன. இவை போலப் பிறவற்றையும் நாம் எண்ணிக்கொளல் வேண்டும். வடமொழிச் சிந்தனைகள் பல உளவியலுக்கு ஒத்துவருவனவும் உள; ஒவ்வாதனவும் உள என்பர். தொல்காப்பியர் பாட்டுப்புனைவு பற்றியும் உலகியல் பற்றியும் எண்ணியதால், அவர் கூறுவன உளவியலோடு மிகவும் ஒத்துவருவனவா யுள்ளன. எடுத்துக் காட்டாகப் புணர்ச்சிக்கால மெய்ப்பாடுகளைக் கற்பார்க்கு இது விளங்கும்.[2]

2 மேலும் இரசக்கோட்பாடு பற்றி அறிய விரும்பு வார் 'சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு – இலக்கியக் கொள்கைகள்' என்ற நூலிற்காணலாம்.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



வடமொழியில் இரசக் கோட்பாடு உலகியல் கடந்த பேரின்ப அனுபவமாகவும் விவாதிக்கப்படுகிறது. அதற்குச் சமயச் சார்பான விளக்கங்கள் பெருகியமையே காரணமாகும். பேராசிரியர் பெ திருஞானசம்பந்தன் "ஆகவே சங்குகர், பட்டநாயகர், அபிநவகுப்தர், ஜகந்நாத பண்டிதர் ஆகியோருடைய விளக்கங்களில் முறையே அவரவர்கள் சார்ந்துள்ள நியாயம். சாங்கியம், சாங்கியபிரத்யபிக்ஞை, அத்வைத வேதாந்தம் ஆகிய கொள்கைகளின் நிழலையும் பார்க்கிறோம்" என்று கூறுகிறார்.[1]

மெய்ப்பாடு, இரசம் இவற்றின் அடிப்படைகளைக் கீழ்க்கண்டவாறு பகுத்துப் பார்க்கலாம் :

| | மெய்ப்பாடு | இரசம் |
|---|---|---|
| 1. | பொருள் பற்றியது | சுவை பற்றியது |
| 2 | இலக்கியம் பற்றியது | நாடகம் பற்றியது |
| 3. | உலக இன்பம் பற்றியது | பேரின்ப அனுபவம் பற்றியது |
| 4. | சமுகச் சார்புடன் விளக்கப்பட்டது | சமயச் சார்புடன் விளக்கப்பட்டது |
| 5. | உலகியலிலிருந்து இலக்கியத்திற்கு ஏற்றிப் பார்க்கப்பட்டது | நாடகத்திலிருந்து காவியத்திற்குஏற்றிப் பார்க்கப்பட்டது. |
| 6. | நோக்குறுப்பால், உவமையால், பாட்டுப் பொருளால் பெறப்படுவது | தொனியால் பெறப்படுவது |

1 ஷை நூல். ப. 90.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri


| | |
|---|---|
| 7. படிக்குங்கால் தோன்றுவது | படித்தபின் எஞ்சி நிற்பது |
| 8. முதல் கருஉரி இயைபு போன்ற பொருளமைதியால் உருவாவது | விபாவங்களின் ஒருங்கிணைவால் தோன்றுவது |
| 9. படைப்போன், படிப்போனிடையே ஏற்படும் இடைத் தொடர்பு பற்றியது (Communication) | நடிப்போன் காண்போனிடையே ஏற்படும் இடைத் தொடர்பு பற்றியது |
| 10. இலக்கிய ஆக்கம் பற்றியது | இலக்கியப் பயன்துய்த்தல் பற்றியது |

இங்ஙனம் இவை அடிப்படையிலேயே வேறுபட்டு வளர்ந்து வந்துள்ளன. 'உய்த்துணர்வு இன்றித் தலைவரு பொருளால் தோன்றுதல்', 'பண்ணைத் (உலகியல் ஆடலும் பாடலும்) தோன்றுதல்', 'நன்னயப் பொருள்கோள்', 'பெருமையும் சிறுமையும் உவமையில் அமைந்து மெய்ப்பாடு எட்டன் வழிமருங்கு அறியத் தோன்றல்', 'கடி என் கிளவி மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டாதல்' போன்ற தொல்காப்பியத் தொடர்களும் அகத்திணை மெய்ப்பாடுகளாகக் கூறப்படும் தொகுதிகள் உலகியலுக்கா, இலக்கியத்திற்கா என வேறுபாடு அறிய ஒண்ணாதவாறு பொதுப்படக் கூறப்பட்டிருத்தலும் தொல்காப்பியர்க்கே இத்தகைய கோட்பாட்டுச் சிந்தனைகள் இருந்தமையை நிலைநாட்டும். பேராசிரியர் உரைப்பகுதிகள் இவற்றிற்கு மேலும் அரண் சேர்க்கின்றன.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



## 5. மேலை இலக்கிய உருக்கோட்பாடும் மெய்ப்பாடும்

'இமேஜரி' (Imagery) எனப்படும் இஃது உளவியலுடன் தொடர்புடையது மனத்திரையில் தோன்றும் உருவே இதன் அடிப்படையாகும். கம்பனின் உருக்காட்சிப் படலத்தை நினைவு கூருங்கள் 'உருவெளித் தோற்றம்' என்று தமிழ் வழக்கில் கூறப்படுவதையும் எண்ணுங்கள். ஒரு பாடலில் ஒரு கற்பனை-தோற்றம் -செய்தி திறன்களால் உருவாக்கப்படுகிறது. அத்திறன்களின் ஆற்றலுக்கேற்ப உரு அழுத்தமாகவோ, மேற்பரப்பாகவோ அமைகிறது. எனவே உருவாக்கப்படும் இதை, உருவாகும் இதை 'உரு' என அழைத்தலே பொருத்தமுடையது இக்கோட்பாட்டை நன்குணர்வார் இதை ஒப்புவர். படிமம் என்பது கண்ணகிக்குப் படிமம் அமைப்பது போல, ஒன்றற்கு மாற்றாக அமையும் பிறிதொன்று. 'உரு'வில் அதுவே உருவாகிறதன்றிப் பிறிதொன்றைக் குறிப்பதில்லை. இக்கோட்பாடுகளை அழுந்தக் கல்லாதார் செய்யும் குழப்பங்கள் கணக்கில. சிம்பல் (Symbol) எனப்படுவதே படிமம் என்பதற்கு ஏற்புடையதாகும். அங்கே ஒன்றின் மூலம் பிறிதொன்று உணர்த்தப்படுகிறது.

இக்கோட்பாடு இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் (1912-1917) அமெரிக்காவிலும் இங்கிலாந்திலும் ஓரியக்கமாகச் சில கவிஞர்களால் தொடங்கப்பட்டு வளர்ந்ததாகும். எசுரா பவுண்ட் (Ezra Pound) போல்வார் சில இலக்கியக் கொள்கைகளைக் குறிக்கத் தங்களுக்குள் வைத்துக் கொண்ட

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



சொல் 'உருக்கோட்பாட்டியல்' (Imagism) என்பதாகும். "கண்ணால் கண்டவாறே எவ்வித உரைவிளக்கமு மின்றிக் கவிதையில் தீட்டுவது இதற்குள் அடங்கும்".[1]

"கண்ணாற் காண்பதன் மூலம் உள்ளத்தில் ஓர் உருத்தோற்றத்தை ஏற்படுத்துவதே உருக்காட்சி யாகும். இங்குக் காட்சி என்பது மனக்காட்சியைக் குறிக்கும். ஐப்புல உணர்வுகளாலும் புலனாகும் மனக் காட்சியையே நாம் காட்சி உருவகம் அல்லது உருக் காட்சி என்கிறோம்".[2]

ஒரு பாடலில் அப்பாடலைப் படிப்பவனால் உணரப்படும் மனச்சித்திரங்களில் தொடங்கி அதன் அனைத்துக் கூறுகளாலும் உருவாக்கப்படும் முழுமை வரை, அவன் பெறும் அனுபவங்கள் யாவற்றையும் இது குறிக்கும் என்பர். சி. டே. லூயிஸ் என்பார் 'சொற்களால் உருவாக்கப்படும் சித்திரம்' (a picture made out of words) என்பார். மேலும் அவர் "உருக் களின் பல்வகைப் பெருக்கத்தால் ஆக்கப்படுமோர் உருக்காட்சியே ஒரு கவிதையாகிறது". என்பார். (A poem may itself be an image composed from a mutiplicity of images) எம் எச் ஆப்ராம்ஸ் (M. H. Abrams) என்பவர் தமது "இலக்கியக் கலைச் சொல் விளக்க அகராதியில்' (A Glossary of Literary terms) தரும் விளக்கங்கள் பல சிந்தித்தற்குரியன. ஒரு பாடல் அல்லது இலக்கியத்தில் வருணனை

1. வை சச்சிதானந்தன், மேலை இலக்கியச் சொல்லகராதி, சென்னை, 1983. பக். 106-107.
2. தமிழண்ணல், ஒப்பிலக்கிய அறிமுகம், மதுரை, 1979. பக் 182-185

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



மூலமோ, குறிப்புப்பொருள் மூலமோ உவமை உருவகங்களின் வழியாகவோ புலன்களால் அறியப்படும் செய்திகள் யாவும் 'இமேஜரி' என்ற சொல்லால் சுட்டப்படுவதாகக் கொள்ளலாம். இங்கு இவ்வுருக்கள் திரும்பப் படைக்கப்படுவதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது; ஆனால் திரும்ப உணர்ந்து அனுபவிக்கப்படுகின்றன.

கண்ணாற் காணக்கூடிய பொருள்களும் காட்சிகளும் அவை உயிருள்ளனபோல சித்திரத்திலோ, பாட்டுக்களிலோ படைக்கப்படும்பொழுது உருக்கள் எனப்படுகின்றன.

பொதுவாக உவமை, உருவகங்கள் அடங்கிய அணிவள நடையையே 'உருக்காட்சி' என அழைக்கலாயினர். புதுத் திறனாய்வில் இக் கோட்பாடு மிகவும் இன்றியமையாததென வற்புறுத்தப்பட்டது. பாட்டின் பொருள், அமைப்பு, பயன் ஆகியவற்றை உணர இஃது இன்றியமையாததொரு பாட்டுறுப்பு என்று போற்றப்படுகிறது. (as the essential component in poetry and as a major clue to poetic meaning, structure and effect) செல்வி கரோலின் ஸ்பர்ஜியன் என்ற அமெரிக்கப் பேராசிரியை தமது 'சேக்ஷ்பியரின் உருக்காட்சி—அது நமக்கு உணர்த்துவது யாது' என்ற நூலில் 'உருக்கூட்டங்களை'(image-clusters)சேக்ஷ்பியர் நாடகங்களிலிருந்து எடுத்துக் காட்டுகிறார். அவை அந் நாடகங்களில் அடிக்கடி வரும் உவமை உருவகங்களால் உருவாகின்றவை. அவற்றின் மூலம் புள்ளிவிவரம் எடுத்து சேக்ஷ்பியரின் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்கள், அனுபவங்கள், மனவுணர்வு

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



களை அவர் உய்த்துணர்ந்து எழுதுகிறார். தனிப்பட்ட நாடகங்களில் ஒருசில குறிப்பிடத்தக்க உருப் புனைவுகள் மிகுதியாக இருப்பதை அவர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். லியர் அரசனில் விலங்கு உருவும் ஹாம்லட்டில் நோய், சாவு பற்றிய உருக்களும் மிக்கு வருவதைச் சான்று காட்டுகிறார். இவை போல்வன ஒரு நாடகத்தின் முழுமையை நிறுவ உதவுவன என்பது அவர் கருத்து. அவரைப்போல, இத்தகைய 'அடிக் கருத்து உருக்காட்சிகளை'ப் (Thematic imagery) பலரும் ஆராய்ந்து தேடித் திறனாய்ந்துள்ளனர்.

'இமேஜிசம்' என்ற உருக் கோட்பாட்டியக்கம் சில தனித்தன்மைகளை உடையது. கவிஞர்கள் கூடி, இக் கொள்கைகளை வகுத்தனர். ஈஸ்ரா பவுண்ட் முதலியோர் இதனை ஓரியக்கமாக்கிச் சில கவிஞர்களை மட்டும் உருக்கவிஞர்கள் என இனங்காட்டினர். பழைய மரபு வழியாப்புக்களை விட்டுவிட்டு, எப்பொருளைப் பற்றியாயினும் விடுநிலைப் பாவில் (free verse), தாம் கண்டதை அவ்வாறே உரைவிளக்கம் எதுவும் வேண்டாமல் கட்புலனாகுமாறு புனைவதை அவர்கள் உருக்காட்சி இயக்கம் என்றனர். பெரிதும் உருவகங்-களால் இவை படைக்கப்படுகின்றன; அல்லது வருணனையில் ஒரு பொருளைக்கூறி அதனோடொத்த அல்லது அதற்கெதிரான இன்னொரு பொருளை உடன்வைத்துக் கூறுவதன் மூலம் அதைப் புலனாக்க முயலும் போக்கினால் இது படைக்கப்படுகிறது. மிகவும் கட்டுப்பாடுள்ள இயக்கமாயினமையின் இது நீண்டநாள் நீடிக்கவில்லை. ஆயினும் அக் கோட்பாடு வளர்ந்து, இலக்கியத் திறனாய்வுக்குச் சிறப்பாகப் பயன்படுகிறது.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



இன்று இவ் 'வுருவைப்' பற்றிப் பல்வேறு வகையான விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. மிகப் பழைய இலக்கியங்களிலும் இக் கோட்பாட்டுத் திறன் இருப்பது, ஏற்றிப் பார்க்கப்படுகிறது. கிரேக்கத் துன்பியல் நாடகக் கவிஞன் யூரிபைட்ஸ் நாடகங்களிலும் சேக்ஷ்பியர் நாடகங்களிலும் இக் கோட்பாடு ஏற்றிப்பார்க்கப்படுவதே தக்க சான்றாகும். ஒரு பாடலில் உணர்வு வெளிப்பாட்டினாலேயே உருக்கள் படைக்கப்படுகின்றன. ஸ்பர்ஜியன் கரோலின் உவமை உருவகங்களால் மட்டுமே உருக்காட்சி படைக்கப் படுவதாகக் கருதினார். ஓரளவிற்கு அஃதுண்மையே ஆயினும் செய்யுளில் ஓர் அடைமொழி முதல், ஒரு தொடர், உணர்ச்சிமிக்க வருணனை, சொல்லோவியம் யாதாயினும் ஒன்றினால் உருவைப் படைத்து விட முடியும் என்பதே பலராலும் இன்று ஏற்கப்பட்ட விளக்கமாகும். நம் ஐம்புலன்களையும் தூண்டிவிடும் சொற் சித்திரங்கள் மிக எளிதாக உருக்களைப் படைத்து விடுகின்றன. நுண்பொருள்கள் கூட, உவமை போன்றவற்றால் பருப்பொருட்டாக்கி உணர்த்தப் படுகின்றன. காட்சியுருவே மிகுதி. அடுத்தது கேள்வியுரு மற்றும் சுவைத்தல், முகர்தல், உறுதல் பற்றியவையும் பருவநிலை பற்றியனவும் இயங்கு-நிலை பற்றியனவும் என இவ்வுருக்கள் பல்வகைப் படுத்தப்படுகின்றன. காட்சியுரு, பிறவுரு (Visual and Nonvisual) எனப்பகுப்பதே பெரும்பான்மையாகும். கண்ணாற் கண்டதுபோல் படைக்கும் திறனே இலக்கியத்தில் பேரிடம் பெறுகிறது. புலன்களுக்கு விருந்தாதல், புலனாதல். புலனுணர்வுகளைத் தூண்டுதல், கற்பனையாகப் புலனனுபவத்தில்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



பொருள்களை உணர்ந்து இன்புறுதல் போன்ற விளக்கத் தொடர்கள் இக் கோட்பாட்டைப் பற்றி அடிக்கடி கூறப்படுகின்றன.

பிரின்ஸ்டன் பல்கலைக் கழக இலக்கியக் கலைக் களஞ்சியம் (Princeton Encyclopedia of Poetry and Poetics, 1975.) இக் கோட்பாடுபற்றி மிக விரிவான விளக்கங்களைத் தருகிறது அவற்றுட் சில இவண் நினைவுகூர்தற்குரியன 'கண்ணாற் கண்டதை மனத் திரையில் தோற்றுவிப்பதே 'உரு' எனப்படும். ஒரு வண்ணத்தை ஒருவன் பார்த்ததும், அவன் மனத்திலும் அந் நிறம் பதிவாகிறது. அதைக் காணாதபோதும் பிறகு அந் நிறம் பற்றிய 'உரு' பல்வேறு நிலைகளில் அவன் மனத்தினுள் தோன்றலாம். இலக்கிய வழக்கில், சொல், தொடர்களில் படிப்பவர் அப் புலனுணர் வனுபவங்களைப் பெறுமாறு படைப்பதை இது குறிக்கிறது. ஒரு பாட்டு ஒரு பொருளைக் கூறவருகிற தென்பதைவிட, அப் பொருளாகவே அமைகிறது என்பதே 'உரு' வாதலாகும் ஒரு பாடலின் பொருள் வேறு, அது உருவாக்கியுணர்த்தும் உரு வேறு. பல சமயங்களில் இவையிரண்டும் தெளிவின்றிப் பயன் படுத்தப்படுகின்றன. ஏனெனில் பாட்டுப் பொருளில் உருக்கள் அடங்கியுள்ளன அல்லது பொருளும் உருக் களும் ஒருங்கிணைந்து காணப்படுகின்றன

மனவுரு (Mental image) படிப்பவரிடம் தோற்று விக்கப்படுகிறது. அணி நலன்களே 'உரு'வாக நின்று அவரிடம் சென்றடைகின்றன. இவ்வுருப் படைப்புக்கள் 'படிமக் காட்சியாக' அல்லது நிலைபேறுள்ள உண்மை

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



களாக' உள்ளத்தே விளங்குவன. படைக்கும் புலவனின் புலனுணர் திறன்களை இவை முதலில் விளக்குகின்றன; பாடலைப் படிப்பவனிடம் அத்திறனை அளக்கின்றன அல்லது வளர்க்கின்றன. பொருள் உரு, அணி உரு எனவும் மனவுரு, அணியுரு, படிமவுரு எனவும் இவ்வாறு பல்வேறு வகைப்படுத்தி இதை ஆராய்ந்துள்ளமை அறியத்தக்கது ஒரு பாடலில் உரு, படிமம், தொன்மம் என இவை ஏதேனும் அமையும் போதுதான் அது செய்யுளாகிறது. உரை நடையில் இவை அமைவதில்லை. உரு என்பது பாட்டுப் பொருளைப் புலப்படுத்துவதை, புலனாக்குவதைப் பற்றியது. ஒரு நூலில் உள்ள உருக்களைக் கொண்டு, அந்நூலின் அடிக்கருத்தை-உள்ளார்ந்து கிடக்கும் கருத்தை நுட்பமாகக் கண்டு கொள்ளலாம்; ஒரே ஆசிரியன் எழுதிய பல நூல்களை இங்ஙனம் ஆராய்ந்து, அப்புலவனின் உள்ளம், மனநிலை பழக்கவழக்கம், சுவையுணர்வுகளைக் கண்டு கொள்ளலாம். அவனுடைய கலைத்திறமையை அளந்தறியலாம்.

சுருக்கமாக ஒரு பாடலைப் படிக்கிறோம் மிக ஆழமான பொருளாக இல்லாமல், படித்தவுடனேயே நம் மனக்கண்ணில் அஃது உணர்த்தும் செய்திகளை ஓர் உருவாக்கிப் படைத்துக் காட்டுமானால் அதனை உருக்கவிதை எனலாம். உருவில்லாத கவிதையே கிடையாது; உருவில்லாதது கவிதையும் ஆகாது. ஆனால் எந்த அளவு புகைப்பட அச்சுப்போல (Photo print) இவ்வுரு ஒரு பாடலில் பதிந்துள்ளதோ, அந்த அளவிற்கு அது சிறந்த பாடலாகிறது.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



இவ்வுருக் கல்வி தமிழிற்கு மிகவும் பயன்படும் இருபதாம் நூற்றாண்டிலேதான் இவ்வியக்கம் தோன்றியதாயினும், கிறித்துவுக்கு முற்பட்ட கிரேக்க, இலத்தீன் இலக்கியங்களை மதிப்பிட இஃது அங்கு மிகவும் உதவியது. அங்கு இக் கோட்பாட்டு அடிப் படையில் எத்தனையோ நூல்கள் தோன்றிவிட்டன, தமிழில் நாம் நம் கவிதைகள் சிறப்புடையன. சிறப்புடையன எனக் கிளிப்பிள்ளைகள்போல் ஒப்பிப் பதை விட்டுவிட்டு, இவ்வுருக் கோட்பாட்டை ஏற்றிக் காட்டினால், அவற்றின் சிறப்பை-தரத்தைப் படிப்பவர் களே ஏற்பர். நம் கருத்து அப்போதுதான் மறுக் கொணாத உண்மையாகும்.

மேலும் இக்கோட்பாட்டின் வழி சில உண்மை களைக் கண்டறிய வாய்ப்புளது. மேற்கூறிய பிரின்ஸ்டன் கலைக்களஞ்சியம் இம் முயற்சிகளைத் தொகுத்துத் தருகிறது (ப. 367). கபிலர் பெயரால் ஐங்குறுநூற்றுக் குறிஞ்சிநூறும், கலித்தொகைக் குறிஞ்சிக்கலியும் சுட்டப்படுகின்றன. அஃது உண்மை தானா என அறிய இவ்வுருவாராய்ச்சி பயன்படும். இந் நூலாசிரியரின் முனைவர் பட்ட ஆங்கில ஆய்வேட்டினிறுதியில், கபிலர் பாடல்களில் உருக்-காட்சி (Imagery in Kapilar) என்ற கட்டுரை பின்னிணைப்பாக உளது. அதில் இம் முயற்சி தொடங்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தில் வஞ்சிக் காண்டமும் இளங்கோவடிகள் எழுதியதுதானா என்றும் இளங்கோவடிகள் அரசர்தானா என்றும் சிலர் எழுப்-பும் ஐயங்கட்கு விடைகாணும் முகத்தான் 'அடிகளின் அரசவுள்ளம்' 'அடிகளின் அரசுரு' என்ற கட்டுரைகள்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



இவ்வாசிரியரால் எழுதப்பட்டு முறையே வையை (4) ஆய்வுக்கோவை (6) ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன. இதுபோல் மிகவிரிவான அளவில் ஆழமாகவும் நுட்பமாகவும் இம் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுமாயின் உலக அரங்கில், உரத்த குரலில் நாம் தமிழ் இலக்கியப் பெருமையைப் பேசமுடியும். இன்று வெளிவந்துள்ள ஆய்வுகள் பல ஆழமானவை அல்ல இத்துறையில் தோன்றிய ஆங்கில நூல்கள் பலவற்றையும் நன்கு கற்றபிறகே தமிழில் தமிழுக்கேற்ற வண்ணம் இம் முயற்சியில் இறங்கவேண்டும். இன்றேல், இவையும் கேலிக் கூத்தாகிப் பிறரால் எள்ளப்பட்டுப்போகும்.

சங்க இலக்கியத்தில் 'செந்தார்ப் பைங்கிளி' சிறு கண் யானை', 'நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் என்பன போல் வரும் அடைமொழி புணர்த்த பெயர்த் தொடர்கள், மிகச் சிறப்பாக உருவைத் தோற்றுவிக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, கிளியின் பச்சைநிறமும் கழுத்தில் உள்ள சிவப்புக்கோடும் முரண்பட்டு நிற்பதைச் சொல்லோவியமாக இணைத்துக் காட்டி, அக்கிளி கட்புலனாக்கப்படுவதை அறியலாம்.

மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாட்டுடன் உருக்கோட்பாடு மிக நெருங்கிய ஒற்றுமையுடையதாக இருப்பது மிகுந்தமகிழ்ச்சியை மட்டுமன்று, வியப்பையும் தருகிறது. தொல்காப்பியர் 'தலைவரு பொருண்மையால் உய்த்துணர்வு இன்றி' மெய்ப்பாட்டைப் படைக்கவேண்டும் என்பது, முன்னர் மேலை இலக்கியச் சொல்லகராதியில் ''கண்ணால் கண்டவாறே எவ்வித உரைவிளக்கமுமின்றிக் கவிதையில் தீட்டுவது' என்பதுடன்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



ஒப்புமையுடையததாதல் காண்க. 'உரைவிளக்கமின்றி உணரத்தக்கதாதல் வேண்டும்' என்றும் 'வடிவம் 'சந்தம் மொழிநடை உத்திகள் எல்லாம் தெளிவாக முற்றிலும் சரியாகத், திண்ணிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றுப் பொருத்தமுற அமைந்திருக்கவேண்டும்' என்றும் கலைக்களஞ்சியத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் கருத்துக்களும் இவண் ஒப்பிடற்பாலன.

'கண்ணினும் செவியினும் திண்ணிதின் உணரும் மெய்ப்பாடு பற்றித் தொல்காப்பியர் பேசும்போது ஐம்புலத் தொடர்பு பற்றியும் அவற்றுள் மிகுசிறப் புடைய காட்சியுரு, கேள்வியுருக்கள் பற்றியும் உருக் கோட்பாட்டாளர் கூறுவன பொருத்திப்பார்க்கத் தக்கனவாகின்றன.

தொல்காப்பியர் உவமையியலில் உவமையுடன் மெய்ப்பாட்டை இணைத்து உவமையால் மெய்ப்பாடு விளைவதைச் சுட்டியுள்ளார். உருக் கோட்பாட்டாளர் கள் - குறிப்பாக ஸ்பர்ஜியன் அம்மையார் போல்வார் உவமையே உருக் காட்சிக்குப் பெரிதும் அடித்தள மாகிறது என விவாதிப்பதை இதனுடன் ஒப்பிடலாம். தொல்காப்பியர் மிகவும் நுட்பமாகவும் ஆழமாகவும் சிந்தித்துள்ளமையைத்தானே இது காட்டுகிறது. அவர் தரும் விளக்கம் இருபதாம் நூற்றாண்டினர் தரும் விளக்கத்திற்கும் ஈடு கொடுக்கிறதே! பேராசிரியர் உவமையும் மெய்ப்பாடும் பொருள் புலப்பாடு பற்றியன என இயைத்துப் பேசுவதையும் உணர்க.

'கடி' என்ற உரிச்சொல் 'மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டாதலை'த் தொல்காப்பியர் குறிப்பது, அடை

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



மொழிகளாலும் 'உருத்' தோன்றுவதைப் பற்றிய மேலை இலக்கிய ஆய்வுகளுடன் ஒப்பிடற்பாலதாகும்.

பேராசிரியர் 'சொல் கேட்டார்க்குப் பொருள் கண்கூடாதல்' எனத்தரும் விளக்கம், அவ்வாறே 'உரு' விற்கும் பொருந்துமன்றோ? 'செய்யுளிடத்து வந்த, சொல்லப்பட்ட பொருள் தானே வெளிப்படல்' என்ற அவரது விளக்கமும் காண்க. "கவிப்பொருள் உணர்ந்தால் அதனானே சொல்லப்படும் பொருள் உய்த்து வேறு கண்டாங்கு அறிதல்" எனவும் "தேவருலகம் கூறினும் அதனைக் கண்டாங்கு அறியச் செய்தல்" எனவும் "நோக்குறுப்பால் உணர்ந்த பொருட் பிழம்பினைக் காட்டுவது மெய்ப்பாடு" எனவும் "கவி கண் காட்டும் எனவும் பேராசிரியர் கூறும் விளக்கங்கள் அப்படியப்படியே உருக் கோட்பாட்டு விளக்கங்க ளாகவும் திகழ்தல், இவ்வுருக் கோட்பாட்டைப் பயின்றார்க்கு நன்கு விளங்கும். பாட்டின் பொருள் படைத்துக் காட்டும் உருவே மெய்ப்பாடு என்பதை இவை நன்கு, நுட்பமாய் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

பேராசிரியர் 'மெய்ப்பாடு என்பது பொருட்பாடு; அஃது உலகத்தார் உள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்குப் புலப்படுவதோராற்றால் வெளிப்படுவது" என்று விளக்குவது, உருக் கோட்பாட்டு முன்னோடிகளான எஸ்ரா பவுண்ட், அமிலோவெல் அம்மையார், டி. எச். லாரன்ஸ் போல்வார்தாமும் ஏற்றுப் பாராட்டும்படியான விளக்கமாகும். ரெனிவெல்லக்கு ஒப்பீடு இலக்கியத்தை மேன்மேலும் விளங்கிக் கொள்ளப் பயன்படும் என்பர். (best understanding of literature).

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



மெய்ப்பாடு, உரு பற்றிய விளக்கங்களை ஒருங்கு வைத்து, ஒப்பிட்டுப் படிக்கும்போது, எங்கோ, எப்போதோ தோன்றிய இவையிரண்டும் மேலும் நன்கு விளங்குகின்றன. மேலை நாட்டார்க்கு நாம் எடுத்து விளக்க வேண்டிய கோட்பாடுகளில், மெய்ப்பாடு தலைமையானதாகும்.

மெய்ப்பாடு என்ற சொல்லையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; மெய் என்பது வடிவம் அல்லது உருவம் தானே? உருத் தோற்றமே மெய்ப்பாடு எனில் மிகை யாகுமா?

மெய்ப்பாடு உருத் தோற்றம் பற்றியே கூறினாலும், உருத் தோன்றுவதற்கான கூறுகளை எல்லாம் மிக விரிவாகத் தருகிறது, மேலை உருக் கோட்பாடு. மேலும் அவ் வாய்ப்பைப் பயனுடையதாய் வளர்க்கவும் அம்மேலைக் கோட்பாடே வழிகாட்டுகிறது.

## 6. இலக்கியத்தில் மெய்ப்பாடு

திருக்குறள் நீதியைக் கூற எழுந்தது; அதனால் சட்டப்புத்தகம் போல எழுத வேண்டியது. அறம் செயவிரும்பு, ஆறுவது சினம் என்று கூறுவதைத் தவிர வேறு என்ன வேலை? இதனை வெறும் சொற் பொருள் தோற்றம் (Literal Image) என்பர் மேனாட்டார். ஆனால் திருவள்ளுவர் தம் நூலை இலக்கியம் போலவும் கருதிக் கற்பார் மனத்தில் நீதியுருக்களை விளைவிக்க முயன்றுள்ளார். எனவே திருக்குறள் இலக்கியம் போலவும் உளது என்பதை– திருக்குறளில் இலக்கியப்பாங்கு உள்ளது என்பதை எவ்வாறு நிறுவலாம்?

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



விழுப்புண் படாதநாள் எல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்கும்தன் நாளை எடுத்து (776)

படைச்செருக்கு அதிகாரத்தில், ஒரு வீரன் விழுப்புண் படுதலின் சிறப்பை எங்ஙனம் போற்று வான் என்பதை இக்குறள் எடுத்துரைக்கிறது. அதே அதிகாரத்தில்,

என்ஐமுன் நில்லன்மின் தெவ்விர் பலர்என்ஐ
முன்நின்று கல்நின் றவர் (771)

என்னும் குறள் ஒரு போர்க்களக் காட்சியைக் கண்முன் கொணர்கிறது. ஒரு வீரன் தன் எதிரே நிற்கும் வீரனிடம் "என்தலைவன்முன் நிற்பதை, ஓ பகைவர்களே! தவிர்ப்பீர்களாக! (உங்கள் நலத்தின் பொருட்டே இதை நான் சொல்கின்றேன், ஏன் என்றால்) என் தலைவன் முன்நின்று, சாவைத் தழுவிக் கல்லெடுக்கப்பட்டுக் கல்லாகிப் போனவர் பலராவர்" என்று கூறுகிற வீரவுரை இது படைச்செருக்கு மனச் செருக்காக வெளிப்படுகிறது. இதில் ஒரு காட்சியுரு மூலம் அதன் கருத்து நம் நெஞ்சிற்கு உணர்த்தப் படுகிறது. இதுவே கவிதைகள். 'உரு'வைப் படைத்துச் செய்தியை உணர்த்தும் பாங்காகும். இவ்விரு குறள் களையும் ஒப்பிடுவதன்மூலம் உருக்கவிதை எத்தகைய தென்பது நன்கு விளங்கும்.

இதே முறையில் காமத்துப்பாலை எண்ணுங்கள்; உருக் கவிதைகளின் இயல்பு புலனாகும். இல்லற வியலில் கூறப்படும் தலைவிதான், அங்கே கற்பியலில் இடம்பெறும் தலைவியும் ஆவாள். இல்லறவியலில் "பெண்ணிற்பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும் திண்மை

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



உண்டாகப் பெறின்' (54) எனக் கற்புடையவளின் செய்தி கூறப்படுகிறது. காமத்துப்பால் கற்பியலிலே நாம் அவளையே காண்கிறோம்.

> தொடிநோக்கி மென்தோளும் நோக்கி அடி நோக்கி
> அஃதாண்டு அவள்செய் தது. (1279)

தலைவனிடம் தோழி சொல்கிறாள் :

"தலைவி கைவளைகளைப் பார்த்தாள், நீ பிரிந்தால் அவை கழன்றுவிழும் என்று: தன் மென் தோளை நோக்கினாள், அது உன் பிரிவால் மெலியும் என்று; தன் அடிகளை நோக்கினாள், அதனால் நடந்து உடன்போக ஆயத்தம் என்று. இதுதான் அவள் செய்தது; இதிலிருந்து அவள் மனநிலையை அறிந்து நடந்துகொள்" என்று கூறுவதன் மூலம் தலைவியின் கற்புடைமைதான், உருக் காட்சியில் வைத்து உணர்த்தப்படுகிறது. இதில் தலைவியின் மெய்ப்பாடுகள் உள; பாட்டின் வடிவமும் நடையும் அவற்றை நம் நெஞ்சிற்கு மெய்ப்பாடாக்குகின்றன. இங்ஙனமே, அகப்பாடல்கள் எல்லாம், மெய்ப்பாடுகளை உள்ளவாறு கூறுவனவாய், நமக்கும் உணருமாறு நெஞ்சிற்கு மெய்ப்பாடாகின்றன. அதனால்தான் மெய்ப்பாட்டியலில் அவை பல தொகுதிகளாக விரித்துரைக்கப் படுகின்றன. தொல்காப்பியர் தம் காலத்தில் வழக்கிலிருந்த, செல்வாக்குமிக்க, மிகுதியான அளவில் வளர்ந்திருந்த அக இலக்கியத்தின் மெய்ப்பாடுகளை இங்ஙனம் விரித்துக்கூறவேண்டியவராயினார். அதனால் அவருக்கு, ஏனைய பொருள் மெய்ப்பாடுகளில் அல்லது பொது மெய்ப்பாடுகளில் உடன்பாடில்லை என்பது கருத்தன்று.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



கொன்றை மரம் கார்காலத்தில் பொன்னிற மலர்கள் பூத்துப் பொலிகிறது, அஃது, ஒரு பெண் தலையை நன்கு வாரி முடித்துப் பொன்னணிகளை அதன்மேலே சூட்டிச் சற்றே திரும்பி நிற்பதுபோல் காணப்படுகிறது.

வண்டுபடத் ததைந்த கொடியிணர் இடையிடுபு
பொன்செய் புனையிழை கட்டிய மகளிர்
கதுப்பின் தோன்றும் புதுப்பூங் கொன்றை
(குறு 21)

வடிவமும் நிறமும் உள்ளிட்ட காட்சியுரு இது; இதனைக் 'கொன்றைமெய்ப்பாடு' எனத் தமிழில் கூறலாம். கொன்றை வெளிப்பட்டு நின்றாங்கு புனையப்பட்டுள்ளது.

"கள்வர்
பொன்புனை பகழி செப்பம் கொண்மார்
உகிர்நுதி புரட்டும் ஓசை போல
செங்காற் பல்லி தன்துணை பயிரும்
அங்காற் கள்ளியம் காடு" (குறு.16)

பல்லி 'இச்சிச்சு' என ஒலிப்பது கள்வர்கள் நீண்ட நக வளைவில் அம்பின் முனையைப் புரட்டித் தீட்டுவதுபோல் ஓசை கேட்பதாகப் புனையுமிதில் 'கேள்வியுரு' உளது. ஓசை மெய்ப்பாடெனலாம் இதனை. இவற்றால் எஞ்சிநிற்கும் மனவுணர்வுகள் யாவை? கொன்றை மணமகள்போல் அலங்கரித்து நிற்பது இன்பச்சுவை தருகிறது; பல்லி துணைபயிரும் ஓசையில் இணைவிழைச்சு உணர்வு ஒலிக்கிறது. வடநூன் முறைப்படி இவை சிருங்காரத்தின் பாலும்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



கருணாரசத்தின்பாலும் அமைவனவாம். தமிழில் உவமை மெய்ப்பாடு, அவலமெய்ப்பாடு எனலாம் இவை சுவைப் பெயரல்ல. தொல்காப்பியர் உள்ளடக்கமாகிய பொருளின் பெயரென்றே இவற்றைக் கொள்கின்றார்.

தலைவன் பிரிந்துறைதலால் தலைவியின் இளமை பயனின்றிக் கழிகிறது. தோழி ஆறுதல் கூறிய போதும் தன் அழகும் இளமையும் வறிதே கழிதலை எண்ணி வருந்துகிறாள். பசுவின்பால் ஒன்று அதன் கன்றுக்குப் பயன்படவேண்டும்; அல்லது கலத்தில் நிறைவிக்கப்பட்டுப் பருகுவார்க்கேனும் பயன்பட வேண்டும். இரண்டும் இல்லாமல், அதனை மண்ணிலே கொட்டினால் யாது பயன்?

கன்றும் உண்ணாது கலத்தினும் படாது
நல்லான் தீம்பால் நிலத்துக் காஅங்கு
எனக்கும் ஆகாது என்ஐக்கும் உதவாது
பசலை உணீஇயர் வேண்டும்
திதலை அல்குல்என் மாமைக் கவினே
(குறு. 27)

பயனின்றிக் கொட்டப்பட்ட பால், திரும்ப எவ்விதத்தானும் பயன்படவாராது. அதுபோல் இன்பம் துய்க்காது கழித்த இளமை திரும்பாது. உவமையால் உணரப்படும் அவலமெய்ப்பாடு அழுத்தமானது.

பொருநராற்றுப்படையில் யாழ் பற்றிய புனைவு இடம் பெறுகிறது. இன்று யாழ் என்ற கருவி கிடைக்க வில்லை. ஆனால் யாழின் ஒன்பது உறுப்புக்கள் ஒன்பது உவமைகளால் கட்புலப்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால் மனக்கண்ணாலாவது நாம் யாழ் உருவைக் காணமுடிகிறது.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



மான்குளம்பு பதிந்த இடம்போன்ற கவடுபட்ட பத்தல்; விளக்குப்போல் எரியும் தோற்றமுடைய, கட்டப்பட்ட தோல்; இளமையான கருக்கொண்ட சிவந்த நிறமுடையாளின் வயிற்றின் மயிர் ஒழுங்கு போன்ற, இரண்டு பக்கமும் கூட்டித்தைத்த போர்வை; அளையில் விழும் நண்டின் கண் போன்ற, துளைமீது அடிக்கப்பட்ட ஆணி; எட்டாம் நாள் பிறை போன்ற உள் நா இல்லாத வறுவாய்; பாம்பு தலைதூக்கினாற் போன்ற உயர்ந்த மருப்பு; பெண்ணின் முன்கையில் அணியப்பட்ட வளையல் தொகுதிபோல் ஒருங்கிணைந் தமைந்த வார்க்கட்டு; தினை மாப்போன்ற குற்றம் தீர்ந்த நரம்பு; அலங்கரிக்கப்பட்ட மணப்பெண் போன்ற தோற்றம்; இவ்வாறு பாலையாழ் மெய்ப் பாடாக்கிக் கண்ணிற்குக் காட்டப்படுகிறது.

குளப்புவழி அன்ன கவடுபடு பத்தல்
விளக்கழல் உருவின் விசியுறு பச்சை
எய்யா இளஞ்சூல் செய்யோள் அவ்வயிற்று
ஐதுமயிர் ஒழுகிய தோற்றம் போலப்
பொல்லம் பொத்திய பொதியுறு போர்வை
அளைவாழ் அலவன் கண்கண் டன்ன
துளைவாய் தூர்ந்த துரப்பமை ஆணி
எண்ணாள் திங்கள் வடிவிற்றாகி
அண்ணாவில்லா அமைவரு வறுவாய்ப்
பாம்பணந் தன்ன ஓங்கிரும் மருப்பின்
மாயோள் முன்கை ஆய்தொடி கடுக்கும்
கண்கூடிருக்கைத் திண்பிணித் திவவின்
ஆய்தினை அரிசி அவையலன்ன
வேய்வை போகிய விரலுளர் நரப்பின்

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



கேள்வி போகிய நீள்விசித் தொடையல்
மணங்கமழ் மாதரை மணணி அன்ன
அணங்குமெய்ந் நின்ற அமைவரு காட்சி
(பொருந. 4-20)

இது ஒரு சொற்சித்திரம். தவத்திரு விபுலானந்த அடிகளார், 'யாழ்'க்கருவியை மீட்டுருவாக்கம் செய்ய, இத்தகைய மெய்ப்பாட்டு வருணனைகள் பயன்பட்டமை அறியத் தக்கதாகும். உய்த்துணர்வின்றித் தலைவரு பொருளால், தேவருலகம் கூறினும் கண்டாங்குக் கூற வேண்டுமென்பதற்கொப்ப இதில் மெய்ப்பாடமைந் துள்ளது. சொல் கேட்டார்க்குப் பொருள் கண்கூடாக வேண்டுமென்பதற்கேற்ப, இதில் உவமைகள் மற்றும் அடைமொழிகளால் யாழ் முழுவதும் கட்புலனாக்கப் படுகிறது. இப்பாடலைப் படித்துமுடித்தபின் தோன்றும் சுவையுணர்வை, இரசம் எனலாம், ஆயினும் மேனாட்டார் கூறும் 'உரு' என்பதே இங்கு மிகப் பொருத்தமுடையதாகவுளது.

சங்க இலக்கியப்பாட்டு ஒவ்வொன்றும் மெய்ப் பாடுடையதேயாம். மேனாட்டார் முறைப்படி அவற்றை 'உருக் கவிதைகள்' எனலாம். இச் செல் வாக்குப் பிற்காலக் காப்பியங்கள் பலவற்றில் காணப் படுகிறது. எனவே தமிழ் இலக்கியத்தில் மெய்ப் பாட்டுச் சொல்வாக்கு மிக அழுத்தமாகவுளது எனலாம்.

முட்டுவேன்கொல்? தாக்குவேன்கொல?
ஓரேன் யானும் ஓர் பெற்றி மேலிட்டு
ஆஅ ஒல் எனக் கூவுவேன்கொல்?
அலமரல் அசைவளி அலைப்ப என்
உயவுநோய் அறியாது துஞ்சும் ஊர்க்கே
(குறு. 28)

வட்நூன் முறைப்படி தலைவி ஆலம்பன விபாவம்; அசைவளி உத்தீபன விபாவம், முட்டுவேனா,

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Forwarded free of Cost, and with Compliments of the Department of Education, Government of India New Delhi.

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri



தாக்குவேனா, கூவுவேனா என்பன வியபிசாரி பாவங்கள். அவையே சத்துவங்களாய் வெளிப் படுவதால் அனுபாவங்களாகத் தலைவியின் அசைவு களில் வெளிப்படுகின்றன. அவலம் இரசமாகும் தமிழ் நூல் முறைப்படி, பிரிவுத் துயர் ஆற்றாது புலம்பும் தலைவியின் மெய்ப்பாடு இது. பாடலில் தலைவியின் மெய்ப்பாட்டைக் கூறி, அவளை நம் நெஞ்சிற்கு மெய்ப்பாடாக்கித் தரப்படுகிறது.

D6594

முன்னைய 'யாழ்மெய்ப்பாடு' எம்மெய்ப்பாட்டில் அடங்கும்? உவகை மெய்ப்பாட்டில் 'புலன்' என்பது நூலினால் பெறும் அறிவுடைமை காரணமாக ஏற்படும் மகிழ்ச்சி. இத்தகையவை உவகை-புலன் மெய்ப்பாடு என்று பகுத்துக் காட்டலாம். பின்னைய தலைவி மெய்ப்பாடு, அவளுடைய பிரிவு அவல மெய்ப்பாடு களாலேயே நம் மனத்துக்கு உணர்த்தப்படுகிறது. எனவே பாட்டில் மெய்ப்பாடு என்பது, அதன் கருத்துருத் தோற்றமே. குண்டுசி முதல் குன்றக் குறவரின் காதல்வரை எதனையும் படிப்பவர் மனத்திற்கு, மெய்ப்பாடாக்கலாம். வல்லோன் தைஇய சித்திரம்போல, அவை படிப்பவர்க்கு மெய்ப்பாடா கின்றன.

தமிழில் மெய்-பாடாகும். பொருள்-உண்மை-மெய்ம்மை தோன்றும் என்பது வற்புறுத்தப்படுகிறது. மேனாட்டில் அங்ஙனம் தோன்றுவதற்கான திறன்கள் வற்புறுத்தி விளக்கப்படுகின்றன. வடமொழியில் அதனால் பெறும் இன்பச் சுவை பேசப்படுகிறது. மூன்றும் கருத்துப் பரிமாற்றம் பற்றியன (Communication) என்பதால் ஒற்றுமையும் அதிலேயே மூன்று நிலைகளைச் சுட்டுவதால் வேற்றுமையும் உடையனவாகின்றன.

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

GURUKUL KANGRI LIBRARY
26.9.90
Checked
Any Other

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar

Digitized by Arya Samaj Foundation Chennai and eGangotri

மீனாட்சி
புத்தக நிலையம்

பூஞ்சோலை அச்சகம்
58 டி பி கோயில் தெரு
சென்னை 5
Phone : 843226

CC-0. In Public Domain. Gurukul Kangri Collection, Haridwar